

Gennadij Malachov

URINOTERAPIE A BIORYTMOLOGIE

Uzdravení za pomoci uriny v souladu s biorytmy organismu

Další z řady odborných knih Gennadije Malachova se zabývá základy biorytmologie a unikátní metodou uzdravení - urinoterapií. Mnoho lidí se přesvědčilo o tom, že v určitých dnech mohou hladovět a zároveň zvládnou i velké fyzické zatížení, ale v jiných dnech se jim to nepodaří. Hlavní příčinou je to, že sami narušují přirozené životní rytmy; chtějí být zdraví, ale nedodržují přírodní zákony. V průběhu provádění ozdravných procedur je základem úspěchu přizpůsobení se sezónním, měsíčním a denním biorytmům. Autor dále hovoří o možnostech urinoterapie, které je věnována druhá část knihy. Tato léčba může v mnohých případech přinést ulehčení, nebo dokonce zachránit život člověka či jej prodloužit. Kromě důkladného všeobecného seznámení se s principy urinoterapie zde najdete seznam konkrétních potíží, při nichž tato metoda léčby zabírá.

Tvorba uriny a její vlastnosti
Urinoterapie a omlazení organismu
Způsoby užívání uriny
Nitrobuněčné biorytmy
Týdenní a měsíční biorytmy

Gennadij Malachov
Biorytmologie a urinoterapie

Přeloženo z ruského originálu
Геннадий Малахов
Биоритмология. Уринотерапия

URINOTERAPIE A BIORYTMOLOGIE

Překlad Anděla Kramlová

1. vydání

2006

OBSAH

První část: BIORYTMOLOGIE	9
ÚVOD.....	10
DENNÍ BIORYTMY.....	12
Nitrobuněčné biorytmy.....	12
Funkční biologické rytmy organismu.....	16
Orgány jang.....	23
Orgány jin.....	24
Denní biorytmy a vliv Měsíce.....	25
TÝDENNÍ A MĚSÍČNÍ BIORYTMY.....	33
Týdenní biorytmy.....	33
Měsíční biorytmy.....	34
Lunární cyklus a ozdravná opatření.....	41
První lunární fáze.....	42
Druhá lunární fáze.....	46
Třetí lunární fáze.....	49
Čtvrtá lunární fáze.....	51
ROČNÍ BIORYTMY.....	56
Roční období a jejich vliv na organismus člověka.....	56
Aktivita orgánů a funkcí organismu člověka podle jednotlivých ročních období.....	61
Závěr.....	64
Druhá část: URINOTERAPIE	65
TEORETICKÉ A PRAKTICKÉ POUŽITÍ URINY.....	66
Tvorba uriny a její vlastnosti.....	66
Komponenty uriny a jejich vlastnosti.....	69
Druhy viny a jejich zvláštnosti.....	84
Způsoby užívání uriny.....	104
Příjem uriny ústy.....	104
Metodika použití uriny v klystýrech.....	109

Použití uriny přes nos a uši.....	110
Metody použití uriny přes kůži.....	113
Urinoterapie a jílové obklady.....	121
CO NÁS MŮŽE POTKAT PŘI URINOTERAPII . . .	124
Krize při používání uriny.....	124
URINOTERAPIE V PRAXI.....	130
Správný začátek urinoterapie.....	130
Kdy a čím zahájit urinoterapii.....	131
V kolika letech je možné zahájit urinoterapii a komu nejvíce prospívá.....	133
Urinoterapie při onemocnění žaludku a střevního traktu.....	135
Urinoterapie a infekční onemocnění.....	135
Urinoterapie a plísňová onemocnění pokožky.....	136
Urinoterapie a nemoci ledvin.....	137
Urinoterapie a nemoci jater.....	139
Urinoterapie a cukrovka.....	140
Urinoterapie a srdeční a cévní nemoci.....	141
Urinoterapie a nemoci očí.....	144
Urinoterapie a onkologická onemocnění.....	145
Urinoterapie a nemoci z nachlazení.....	146
Urinoterapie a kožní nemoci.....	147
Urinoterapie a ukládání solí, polyartritida.....	149
Urinoterapie a nemoci ženských orgánů.....	151
Urinoterapie a plicní onemocnění.....	153
Urinoterapie a pohlavní nemoci.....	155
Urinoterapie a špatně se hojící rány, pohmožděniny, popáleniny, kousnutí a jiné potíže.....	156
Urina jako kosmetický prostředek.....	160
Urinoterapie a omlazení organismu.....	162
ZÁVĚR.....	164
POZNÁMKY.....	166
ČESKÉ PRAMENY.....	170

Tato kniha není lékařskou učebnicí, proto všechny problémy konzultujte se svým praktickým lékařem.

Názor redakce se nemusí shodovat s názorem autora.

Kniha Gennadije Malachova se zabývá základy biorytmologie a unikátní metodou uzdravení - urinoterapií. Mnoho lidí se přesvědčilo o tom, že v určitých dnech mohou hladovět, a přesto zároveň zvládnou i velké fyzické zatížení, avšak v jiných dnech se jim to nepodaří. Je to způsobeno tím, že si sami narušují přirozené životní rytmy; chtějí být zdraví, ale přitom nedodržují přírodní zákony. Základem úspěchu při provádění ozdravných procedur je přizpůsobení se sezónním, měsíčním a denním biorytmům.

Druhá část knihy je věnována urinoterapii. Tato léčba může v mnohých případech přinést ulehčení, nebo dokonce může člověku zachránit život či jej prodloužit. Jestliže se člověk seznámí s mechanismy účinků uriny a s metodami jejího používání, může si sám vybrat nejvhodnější způsob léčby.

První část

BIORYTHMOLOGIE

ÚVOD

Celá první část knihy vznikla z důvodů praktických potřeb spojených s realizací programu uzdravení. Mnozí jste se sami přesvědčili, že v určitých dnech můžete hladovět, a přesto vydržíte velké fyzické zatížení, avšak jindy si hladovění dovolit nemůžete a fyzickou činnost vykonáváte jen obtížně. Některým lidem se očista jater podaří hned napoprvé a vyloučí větší množství kamenů, ale jiní nedosáhnou žádného výsledku. Co je příčinou? Odpověď je jednoduchá: v organismu se pravidelně mění aktivita orgánů a systémů.

Zkoumáním aktivních a pasivních rytmů probíhajících v organismu se zabývá speciální věda - takzvaná *biorytmologie*. Na základě poznatků této vědy je možno tvrdit, že většina procesů, k nimž dochází v lidském těle, je sladěná s pravidelnými vlivy Slunce, Země a vesmíru. Je to zcela přirozené, neboť každý živý systém, včetně člověka, se neustále nachází v proudu výměny informací, energií a látek s okolním prostředím. Jestliže je tato výměna na informační, energetické a materiální úrovni z různých důvodů nesprávná nebo narušená, negativně se to odrazí na vývoji a životních funkcích organismu.

Nejcennější poznatky jógy (slovo *jóga* znamená *svazovat, spojovat*) se týkají rytmů a období. Proto biorytmologie představuje nejjemnější spojení člověka s vesmírem, na nichž závisí nejen zdraví a dobré pocity člověka jako živého organismu, ale také realizace jeho mentálních a duchovních schopností.

Je velmi důležité, abychom věděli jak o rytmické činnosti probíhající uvnitř našeho organismu, tak také o tom, co ji řídí zevně. Zde je potřeba se nejdříve seznámit s procesem výměny informací, energie a látek.

Protože existuje velké množství různých biorytmů, podívejme se na nejdůležitější z nich, které se týkají zdraví člověka a účinkují na úrovni buněk, orgánů a celého organismu. Jsou to denní, týdenní, měsíční a sezónní vlny aktivní činnosti orgánů a systémů. Popis každého biorytmu se bude týkat fyziologické funkce, dále toho, co ji řídí, co ji potlačuje, nebo naopak co ji posiluje.

DENNÍ BIORYTMY

Nitrobuněčné biorytmy

Buňka je samostatná funkční jednotka. Aktivita organismu jako celku vzniká z aktivity a vzájemného působení jednotlivých buněk. Proto je logické, abychom výklad biorytmů začali vysvětlením buněčných biorytmů.

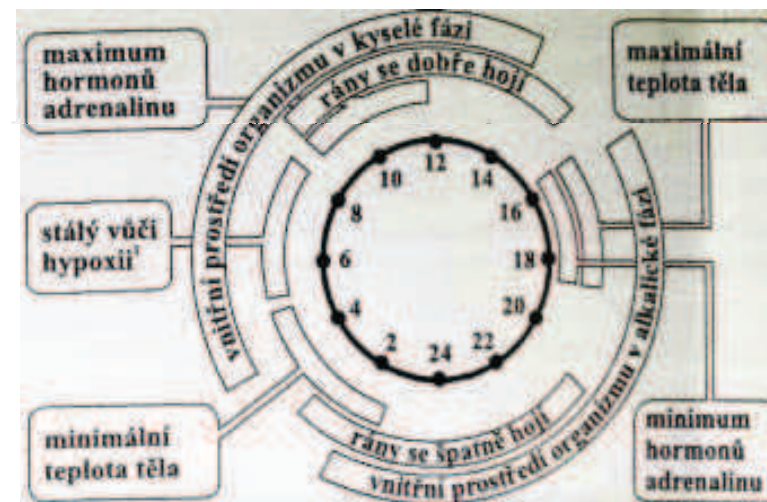
Buňka obsahuje protoplazmu, v níž neustále probíhají dva protichůdné procesy: *anabolismus* a *katabolismus*. Anabolický proces způsobuje narůstání protoplazmy, zatímco proces katabolický vede ke zmenšování jejího množství a k její destrukci. Oba procesy se vzájemně posilují. Rozpad buněčných struktur stimuluje jejich následnou tvorbu. Čím více složitých látek se nahromadí v protoplazmě, tím více se uvolní energie, a tím více je buňka, a také organismus jako celek, životaschopná.

Biorytmus se řídí světlem a teplotou. Čím jsou oba faktory silnější, tím výraznější je cyklus (promíchávání protoplazmy) a aktivita fermentů. Od tří hodin ráno do patnácti hodin odpoledne dochází k silnějšímu oky se lení vnitřního prostředí organismu. Mírná pracovní zátěž působí na posun acidobazické rovnováhy na kyselou stranu. Denní doba aktivuje katabolické procesy v každé buňce lidského organismu. S ubýváním světla a se snižováním teploty dochází k úbytku fyzické aktivity. Toto všechno vyvolává zahuštění buněčné protoplazmy a zmenšení její aktivity. V buňkách je klid, takzvaný *neaktivní stav*. Dochází k obnově buněk, způsobené posunem hodnoty pH na zásaditou stranu. Tento proces probíhá od patnácti hodin odpoledne do tří hodin ráno (obrázek č. 1).

Střídání nitrobuněčných rytmů je synchronní se střídáním dne a noci. Buněčné biorytmy jsou narušovány těmito faktory:

1. *Nedodržení rytmu bdění a spánku*, to znamená noční směny. Tento způsob života zneužívají zejména tvořiví lidé, což vede k rychlému opotřebování v jejich nejpłodnějších obdobích. Je vhodné vyloučit noční směny a nepřirozený způsob života.

Lidé se rozdělují na *sovy* a *skřivánky*. **Sovy** vedou na základě výše uvedených informací nepřirozený způsob života, **narušující** harmonický rytmus buněk během denní části. Sluneční energie (infračervené, fotonové, ultrafialové, elektromagnetické záření a rovněž působení jiných částic) zesiluje prostřednictvím zvýšené tělesné teploty, tvorby vitaminů (například vitamin D se tvoří při působení slunečních paprsků na tělo), pomocí ionizace prostředí s tekutinami

Obrázek č. 1

Diagram zobrazující vliv kyselých a alkalických fází na průběh různých procesů během dne: 1 - zvýšení potenciálu atmosférické elektřiny (v tomto období je vhodné shromažďovat energii: jógové dýchání, čchi-kung); 2 - snížení potenciálu atmosférické elektřiny; 3 - změny parciální hustoty kyslíku (pro okyselení organismu je nejvhodnější doba od dvou do čtyř hodin ráno)

v organismu a jiných faktorů biochemické reakce, což vede ke **zvýšené** aktivitě organismu. Tato přirozená podpora chybí během stmívání a v noci, organismus se ochlazuje a většina enzymů je při teplotě třicet sedm až třicet osm stupňů Celsia v optimální aktivní činnosti. Pokles teploty těla výrazně snižuje jejich aktivitu a vyvolává křeče cév. Z tohoto důvodu dochází ke špatnému trávení potravy zkonsumované před spánkem nebo v noci a z organismu se špatně vylučují produkty látkové výměny. Noční způsob života je příčinou silného znečištění organismu. Kromě toho člověk musí vynakládat dodatečné síly na zvládnutí nepřirozeného způsobu bdění. Je úplně jasné, že organismus se značně opotřebovává.

2. Organismus má vlastní elektrický náboj. Povrch země a okolní atmosféra mají záporný náboj, a proto se dolní končetiny člověka nabíjejí rovněž záporně. Naopak hlava se v důsledku dýchání kladně nabitého vzduchu a kontaktu s ním nabíjí kladně. Náboj trupu, tedy střední části těla, je neutrální. Tyto faktory jsou velmi důležité pro životaschopnost organismu a mají vliv na vnitřní prostředí a bioproudy. Izolace dnešního člověka od zemského povrchu (obuv s gumovou podrážkou, oděvy ze syntetických materiálů, umělé pokrývky hlavy a tak bychom mohli pokračovat dále) ztěžuje nabíjení organismu záporným nábojem ze Země přes chodidla nohou. V důsledku toho se organismus nabíjí kladným nábojem, který mění vnitřní prostředí na kyselé. To také negativně ovlivňuje funkci makromolekul, které se ocitají v nepříjemné situaci.

Zvýšení hladiny pH ve vnitřním prostředí s kyselou převahou jen o čtyři až pět desetin jednotek způsobuje vážné narušení funkcí organismu. Na změnách vnitřního prostředí závisí zejména aktivita enzymů každé buňky. V důsledku zvýšení hladiny pH nedochází k úplnému štěpení látek přicházejících do buňky a tyto látky se z organismu vylučují bez jakéhokoli užitku. Například bílkoviny zůstanou ve stadiu kyseliny močové a nepřemění se na močovinu;

sacharidy se nezmění na plynný kysličník uhličitý, ale jen na obvyklý kysličník uhličitý. Z nadbytku kyseliny ~~močové~~, kysličníku uhličitého a jiných škodlivin vzniká mnoho chorob a potíží.

V živém organismu jsou přítomny makromolekuly, skládající se z tisíců a milionů obyčejných molekul. Vlastnosti molekul závisí většinou na jejich orientaci v určitém prostředí. Je známo, že tyto makromolekuly **mají** magnetické účinky. Například molekuly DNA mění vlivem nadbytečného množství kladného náboje celkového magnetického pole člověka svoji orientaci, odchylují se od původního **směru**, a nemohou tedy plnit své funkce. Tím pak trpí celý organismus.

V důsledku zvýšeného obsahu kladného náboje v organismu se zpomaluje cirkulace elektronů v kanálech. Dochází k narušení činnosti orgánů a systémů, vytvoří se zablokované zóny, což se nepříjemně odrazí na celkovém zdravotním stavu. Mnozí lidé si například na konci dne stěžují na bolesti hlavy. To je důsledek nadbytku kladného náboje v horní části trupu.

Probrali jsme faktory, které negativně působí na průběh normálních biorytmů na buněčné úrovni. Medikamentózní léčba narušených biorytmů je neúčinná. Vyrovnání biorytmů na nitrobuněčné úrovni je potřeba provádět následujícím způsobem:

- *Přísně dodržujte rytmus spánku a bdění.* Chodte spát včas a probouzejte se za svítání. Přiměřené fyzické zatížení během dne dodatečně stimuluje nitrobuněčné procesy rozkladu a syntézy, to znamená základy existence života. Jang přechází na jin a jin se mění na jang. Jedna část se zvětšuje, druhá se snižuje. Pouze v takovéto dynamice může existovat život a uchová se zdraví.

- *V průběhu dne regulujte celkový náboj **organismu**.* Ve dne ležte méně, neboť aktivní cirkulace energie může v lidském organismu probíhat jen ve vertikální pozici. V horizontální poloze je náboj rozložen jinak, čímž se narušují různé **potenciály** mezi chodidly a hlavou. Jestliže

elektrické proudy postupující z povrchu **země** do stratosféry ovlivňují cirkulaci **energie** člověka ve vertikální pozici, pak v **horizontální** poloze je tento proces narušen. **Tyto** proudy mají příznivé účinky ve vertikální pozici během dne a v horizontální poloze v noci.

- *Ráno a večer si připravte koupel (nemusí být studená voda), sprchujte se nebo se polévejte.* Tyto procedury rozkládají náboj rovnoměrně po celém těle. Důležité je uzemnění organismu, proto chodte naboso, potírejte si tělo běžnou nebo odpařenou urinou (z energetického hlediska je to nejúčinnější procedura), koupejte si nohy ve slané vodě.

Používáním těchto jednoduchých a přirozených procedur zamezíte vzniku mnoha onemocnění a potíží, včetně těch, které nereagují na žádné léky.

Funkční biologické rytmy organismu

Abychom detailně rozebrali tuto složitou otázku, přistoupíme k ní z několika stran. Nejdříve se seznámíme s procesy probíhajícími v organismu v různé denní době, potom se podíváme, jak ovlivňují fungování našeho organismu. Následně se přesvědčíme o tom, zda ájurvéda nebo čínská medicína uvádějí pravdivé údaje o cirkulaci energie v organismu.

Jaké procesy tedy probíhají na zemském povrchu během dne?

V atmosféře Země můžeme pozorovat pohyby vzdušných mas, které se v důsledku zahřívání Sluncem pohybují směrem nahoru. Při ochlazení dochází ke kondenzaci a vzduchové hmoty se posunují směrem dolů. Zemský povrch a vzduch chladne nejvíce před východem Slunce, proto dochází ke kondenzaci vláh, která se dříve vypařila. Vodní páry se shromažďují a tvoří mlhu, mlha se sráží do drobných kapek, čímž vzniká rosa. Vodní páry při kondenzaci uvolňují do okolního prostředí energii, kterou dříve pohltily při odpařování do prostoru. Proto ještě před

svítáním můžeme **pocítit**, že vzduch je **těžký**, že klesá, můžeme vnímat padání rosy a **vylučování nahromaděné** energie do okolního prostředí. Výrazně **se neochladí**, ale je **sychravo**. Tuto dobu můžeme charakterizovat jako relativní období klidu, kdy příroda jakoby **usíná**.

Vycházející Slunce postupně zahřívá zemský povrch a přilehlé vrstvy vzduchu. Dochází k vypařování, přičemž pohyb vzduchu směrem nahoru začne postupně převládat. **Zesiluje se tlak**, teplý vzduch se rozptyluje do okolí a vytlačuje sousední chladné vrstvy. **Vzdušné** masy se dávají do pohybu a zpravidla kolem poledne můžeme **pozorovat** intenzivní smíchání těchto vzdušných mas, to znamená, že se tvoří vítr.

Povrch Země a přilehlá vrstva vzduchu se po západu Slunce postupně ochlazuje a pohyb vzdušných mas se zpomaluje, dokud nenastane rovnováha mezi teplem a chladem. Po vyrovnání teplot ustává i pohyb vzdušných mas a ve večerních hodinách, stejně jako ráno, se příroda nachází v klidu. Zchlazený vzduch se postupně pohybuje směrem dolů a kondenzuje se. Proto i ve večerních hodinách můžeme pociťovat vlhko, sychravo a chlad, kromě toho dochází k předání energie.

Přibližně o půlnoci nastává zvláštní jev. Slunce se nachází na druhé straně Země a přes zeměkouli prochází pouze chronální záření, které obsahuje informace o procesech probíhajících na Zemi nebo ve vesmíru. Chronální záření ovlivňuje účinky a aktivní činnost našeho chronálního pole. To se může posílit, pokud je tělo člověka v klidu. Chronální pole vytváří při průchodu organismem na membránách buněk a tkáních nehybné vlny, jakési těsnění, které organismus asimiluje. Pozice jógy a postupné ustrnutí v nich umožňují toto záření cíleně akumulovat, což vede k rozvoji některé z vlastností nebo k posílení určité funkce. Během dne se naše chronální pole při pohybu rozptyluje, to znamená, že se oslabuje. Lidé pracující v noci toto záření nedoplňují, a proto se jejich organismus příliš rychle opotřebovává.

V poslední třetině **noči** se zemský povrch a přilehlá vrstva vzduchu ještě více ochlazují a následně se stlačují. Vytváří se volný prostor, v němž se hromadí teplejší vzduch. Před svítáním můžeme pozorovat pohyb vzdušných mas.

Pohyb vzdušných mas způsobuje v brzkých ranních hodinách ochlazení a odpoledne zahřívání. Směr pohybu vzdušných mas ráno je od chladné noční strany k ranní prohřáté. Ve dne vzdušné masy stoupají v důsledku prohřátí a rozšíření. Večer se pohybují od teplé večerní strany ke studené noční. V noci v důsledku ochlazení klesají. Tím neustále dochází ke změně pohybu v přírodě: ráno a večer zprava doleva a ve dne a v noci shora dolů. Jelikož je aktivita ve dne vyvolána světelným a tepelným působením Slunce, v noci ochlazením a **chronálním** zářením, působí rozdílně i na životní **funkce** organismu. Ve dne to vede k aktivitě organismu, k rozpadu jeho struktur, k příjmu a zpracování potravy, to znamená ke spotřebování energie. V noci probíhá opačný proces. Organismus přechází do pasivního stavu, obnovují se struktury, k jejichž narušení došlo v průběhu dne a při vstřebání přijaté potravy. Jde o dialektický zákon jednoty a boje protikladů neboli podle starého východního učení **jin** se mění na jang a jang se mění na jin.

Na tomto místě je potřeba poznamenat jednu důležitou věc. Zvykli jsme si na to, že organismus člověka je od okolního prostředí oddělen pokožkou. Tento pohled však není správný. Pokud si organismus představíme ve zvětšeném měřítku, zjistíme, že jde o útvar složený z atomů a molekul, mezi nimiž je velký prostor. Připustíme-li, že v přírodě probíhají určité pohyby, změny, pak k těmto jevům dochází také v prostředí lidského organismu. Přes něj „foukají“ větry, ukládá se v něm vlhkost, vzniká sucho, chlad a mnoho dalších jevů. Naše pokožka nás chrání **pouze** před hrubými materiálními účinky. Pro všechno ostatní **jsme** však otevření jako rybářská síť ve větru, i když jsme chráněni obaly **mimovčdomých** struktur. Všechno, co probíhá v přírodě, probíhá i v našem organismu. O tomto

jevu, který je synchronizací **procesů probíhajících v přírodě** a jejich odrazem v organismu, věděli již ršijové (**staroindičtí** mudrci), kteří vytvořili ájurvédské učení.

Ršijové vyčlenili tři fáze, které se v průběhu **dne** opakují dvakrát, a každá z nich trvá přibližně čtyři **hodiny**. Fázi zatížení, klidu a vláhly nazvali **kapha**, jež odpovídá době před východem Slunce, kdy padá rosa. Tato fáze trvá při jarní a podzimní rovnodennosti čtyři hodiny a probíhá ráno *od šesti do deseti hodin*. Na životní funkce působí v podobě klidu a síly. Jestliže se člověk probudí v této fázi, po celý den mu zůstane pocit síly a setrvačnosti. V této době se v žaludku aktivuje sliz (hleny), který rozkládá potravu a mění ji na hustou klišovitou hmotu. Je to nejpříznivější denní doba pro příjem první potravy.

Fáze *od deseti do čtrnácti hodin* je nejsilnějším energetickým obdobím a nazývá se **pitta**. V této fázi se vlivem účinků tepla, vypařování, pohybu, lehkosti, pronikajících tělem člověka, aktivují trávicí procesy. Orgány trávicího traktu rezonují s těmito typy energie, akumulují ji a začínají pracovat. Během této fáze se doporučuje konzumace potravy, neboť se velmi dobře stráví. Zmíněná doba je nejvhodnějším časem k příjmu většího množství potravy a k jejímu zpracování.

Doba *od čtrnácti do osmnácti hodin* je fází zvýšené aktivity, pohybu, snadného přesunu vzdušných mas a jiných procesů. Podobné procesy probíhají i v našem organismu. Je to fáze nejvyšší pracovní výkonnosti, pohybové aktivity a nazývá se **váta**. Vítr v této době, jak konstatovali ršijové, aktivizuje zevně dva funkční **větry** nacházející se uvnitř organismu: vítr žaluděční neboli *ohnivý, povzbuzující*, který se lokalizuje v žaludku, dvanáctníku a pohybuje se v tenkém střevě (jeho funkcí je trávení potravy, rozdělení šťáv a usazenin, vstřebávání v tenkém střevě); a vítr *očišťující spodní část*, to znamená konečník, močový měchýř a některé jiné orgány (jeho funkcí je vylučování výkalů, moči a jiných látek).

I **plod** v děloze matky **se** večer pohybuje více než během dne. Z toho vyplývá, že to je nejpříznivější doba **k** fyzické **aktivitě**, sportování, ovlivňující poslední fáze trávení a očisty organismu.

Potom se fáze opakují, ale mají na organismus jiný účinek. Během kaphy, tedy *od osmnácti do dvaceti dvou hodin*, se opět kondenzuje vlaha, vzduch je vlhký a chladný. Příroda se zklidňuje a přichází tichý a klidný večer. Na fyziologické úrovni organismu dochází po bouřlivé fázi váta **k** zastavení. V hlavě se aktivuje *uklidňující sliz*. Člověk se nachází ve složitém psychickém stavu spokojenosti a klidu, plný dojmů z uplynulého dne.

V této fázi se posilují dva procesy spojené s regenerací organismu. *Za první* dochází k aktivizaci zvláštního spojení **slizu**, který se lokalizuje ve všech kloubních pouzdrech, zajišťujících funkci vzájemného spojení kloubů. Kombinace uvolnění se zvýšeným pohybem v kloubech je nevhodnějším prvkem k protažení a uvolnění organismu. Milovníci jógy by nikdy neměli zmeškat tento čas ke cvičení ásan. *Za druhé* dochází k aktivní obnově struktur buněk a tkání poškozených během dne. Organismus přechází zcela přirozeně do fáze obnovy a nahromadění energie. Poslední část fáze kapha je nevhodnější ke spánku. Člověk se velmi dobře uvolní a nerušeně usne. Spánek by měl být klidný, neboť jen tak si člověk v noci dobře odpočine.

Od dvaceti dvou hodin do dvou hodin v noci začíná energetická fáze pitta, ale se zápornou hodnotou. Chronální osvětlení Sluncem na opačné straně zeměkoule je v této fázi nejsilnější a nejvýrazněji se projevuje biolokační efekt, efekt dutinových struktur. Je to nejpříznivější období k vyhodnocení informací. Myšlenkové procesy aktivizované silných **chronálním** osvětlením ovlivňují nejjemnější intuitivní domněnky a rozjasnění mysli. Člověku se zdají prorocké sny, může se i učit či řešit úkoly. Například **Mendělejevovi** se ve snu zdála celá periodická soustava prvků. Zmíněné období je nevhodnějším obdobím pro tvůrčí práci. Všechny potíže či

poruchy jsou nulové, informace se **maximálně projevují** a mozek je aktivován. Schopnost **proniknout do podstaty** problému je jedna z funkcí pitty.

Na hlubší fyziologické úrovni jde o vznik chuti, **transmutaci** výživných látek v játrech, dále o **nahromadění** **pozměněného** výživného substrátu. Energii **ke** své **činnosti** organismus přijímá ze vzdušných iontů, jejichž koncentrace je v noci nejvyšší. Působením energie nahromaděné vzdušnými ionty probíhají v organismu uvedené **procesy**. Rozum by měl být bdělý, ale tělo by se mělo nacházet ve statické pozici. To je charakteristický rys **tvůrčí meditace**. Není žádným tajemstvím, že většina z nás **místo** tvůrčí práce a meditace raději jí, neboť jedním z typických znaků spuštění dané fáze je vznik chuti. Pokud to není nutné, nečekejte na tuto dobu a běžte raději včas spát.

Oddvou hodin do šesti hodin ráno se opakuje fáze váta, která vzniká v důsledku ochlazení. Jestliže člověk v této fázi nespí, pak z fyziologického pohledu jde o nejtěžší období, které také nejvíce vyčerpává. Je to doba ranních snů a člověk snadno opouští své fyzické tělo. Aktivizuje se *vítr*, který *čistí ve směru shora dolů*. Proto ve zmíněném čase máme potřebu vyprázdnit střeva a močový měchýř. Fáze k šesté hodině je charakteristická lehkostí a svěžestí. Pokud vstanete ke konci této fáze, pocit lehkosti a svěžesti zůstane po celý den. Vstávejte mezi pátou a šestou hodinou ranní, abyste se správně dostali do denního rytmu.

Nyní se podíváme na pohyb energií v kanálech akupunkturního systému a na aktivitu orgánů a vše spojíme s procesy probíhajícími na zemském povrchu v průběhu dne.

Denní (světelná) část dne se podle čínské lidové medicíny nazývá obdobím jang, noční (tmavá) část dne je období jin. Termínem jang se obecně rozumí mužský počátek, činnost, den, energie a termínem jin se označuje ženský počátek, pasivita, nahromadění, noc a krev.

Existuje však ještě detailnější rozdělení systému jang a jin. Jestliže posuzujeme den jako celek, pak období od svítání do poledne **odpovídá jangv jangu**, to znamená,

že organismus ke své činnosti využívá svou vlastní energii a sluneční energii.

Období od poledne do stmívání můžeme označit jako *jin v jangu*, to znamená, že vlastní energetické procesy organismu se spojují s energií, která vzniká z **částečně strávené** potravy. Organismus přechází v procesu vstřebávání potravy do smíšeného stavu, to znamená, že existuje díky své vlastní energii a energii potravy. Celkově patří obě tato denní období k jang, ale zároveň ukazují energetický a materiální poměr dne.

Období od setmění do půlnoci odpovídá *době jin v jangu*, v němž jsou nejsilnější procesy spojené s regenerací organismu. Období od půlnoci do ranního svítání je charakteristické **pro jang v jinu**. Jinými slovy energetické procesy se vyrovnávají s materiálními. V organismu člověka tedy neustále probíhají dva procesy: energetický, což je jang, a materiální, což je jin. Převládají-li procesy jang, snižují se současně procesy jin (narušení struktur těla). Jestliže je silnější jin (tělo), je potřeba dodatečné energie k syntéze, čímž se omezuje jang (člověk začíná tloustnout a je málo pohyblivý). Zvyšování a pokles jin a jang a jejich vzájemné střídání představuje základní podmínky vývoje a existence lidského organismu. Na tom je založena čínská medicína i funkce léčby, to znamená obnovit střídání těchto procesů v organismu a synchronizovat je s přirozenými procesy.

Nyní si rozebereme energetické kanály. Existuje dvanact hlavních kanálů: šest kanálů jang a šest kanálů jin. Kanály jang jsou spojeny s orgány jang a kanály jin jsou spojeny s orgány jin. K šesti orgánům jang patří funkční orgány sloužící k přijímání potravy, jejímu rozmělnění, vstřebání a vyloučení. Orgány jin jsou orgány zajišťující akumulaci, zadrženi a zpracování cizích látek na vlastní látky. Důsledkem jejich činnosti je doplnění rezerv a obnova narušených struktur. Energie proudící v kanálech jang a jin jsou zcela rozdílné. Energie v šesti kanálech jang protéká shora dolů, jestliže člověk stojí a má vzpažené ruce.

V opačném směru proudí v kanálech jin. Jako příklad si představíme čtyři základní orgány jang, jež **zajišťují** příjem a vylučování potravy, a čtyři základní orgány jin, jejichž funkcí je zadrženi a nahromadění výživných látek.

Orgány jang

Thusté střevo odstraňuje zbytky potravy z organismu. Doba jeho aktivní činnosti připadá na období **mezi pátou a sedmou hodinou** ranní. Tehdy končí činnost váty a začíná fáze kaphy, pro niž je charakteristická tvorba a usazování látek. Z tohoto důvodu se v tlustém střevě hromadí výkaly, které se pohybují směrem dolů. To odpovídá rannímu padání rosy.

V *žaludku* se hromadí potrava a dochází k prvotnímu zpracování potravy. Žaludek je aktivní *od sedmi do devíti hodin* ráno. Je to vyvrcholení fáze kapha, které je charakteristické namáháním, zásobením a předáním nahromaděné energie. Připomeňme si, že při kondenzaci vodní páry se vylučuje energie, která byla dříve spotřebována na její vypařování. Toto období je nejpřirozenější pro první příjem potravy, což aktivizuje sliz (hleny) v žaludku.

V *tenkém střevě* se štěpí potrava na monomery a aminokyseliny a dovnitř organismu se přenášejí přes střevní bariéru. Tenké střevo je nejaktivnější v období *mezi třináctou a patnáctou hodinou* odpoledne. Ve stejnou dobu v přírodě vládne fáze pitta a váta.

První období je nepříhodnější pro štěpení výživných látek, neboť se přitom intenzivně využije energetika slunečního záření, která se stimuluje dle vnitřní rezonance orgánů, a pro trávicí procesy. Následuje období váta, která přispívá k promíchání potravinové hmoty v tenkém střevě a rovněž k aktivnímu pohybu uvnitř a přesunu rozštěpených látek do krve.

Močový měchýř vylučuje z organismu produkty metabolismu bílkovin a solí. Je aktivní *od patnácti do sedmnácti hodin*, což je také aktivní doba fáze váta. V tomto období dochází k rozkladu, oddělení šťáv a usazenin a vyloučení

nepotřebných látek z organismu. V močovém **měchýři** se od tekutin **odděluje** chronální energie, která prochází celý tělem. Chronální energie je příčinou slabé *fluorescence* moči a koncentruje se jako žloutek ve vejci uprostřed močového měchýře, přičemž organismus ji opět využívá.

Orgányjin

Ledviny udržují v organismu původní životní energii, rovnováhu vody a solí a vylučují produkty metabolismu dusíku (bílkovin). Ledviny jsou v aktivní činnosti v době *od sedmnácti do devatenácti hodin*, což je období aktivity fázi váta a kapha. Váta přispívá ke štěpení bílkovinných látek a k jejich vylučování z organismu. Ve fázi kapha dochází k vytvoření usazenin z dříve rozložených látek a k vyloučení všech nepotřebných látek, přičemž potřebné látky se vracejí do krve. Připomeňme si jeden údaj z fyziologie člověka o ledvinách: ze sto litrů krve, procházejících přes ledviny, se pouze jeden litr přemění na moč!

Perikard je zvláštní orgán, který udržuje stabilitu chemického složení krve. Je aktivní v době *od devatenácti do dvaceti jedna hodin*, to znamená během aktivity fáze kapha. Jejím charakteristickým rysem je stabilita. Při zvýšené aktivitě organismu ve dne, v průběhu vstřebávání potravy a během jiných procesů se chemické složení krve mění a vnitřní prostředí organismu může současně změnit svoje konstanty. Aby k tomu nedocházelo, je nezbytná zvláštní fáze klidu, v jejímž průběhu se obnovují nárazníkové systémy krve, plazmy a jiných částí. Nejvhodnějším obdobím je večer, kdy člověk zkonsumoval celé množství potravy, která se vstřebala krví a byla rozdělena do buněk v organismu. Večerní poklid je ideální dobou k provedení této funkce.

Játra představují hlavní laboratoř a jsou *energetickým zásobníkem*, **kde** probíhají všechny typy metabolismu a kde dochází k rozdělení krve a energie. Výživné látky, které se dostávají do krve, jsou pro organismus cizorodé částice. Jestliže projdou játry, změní svoji strukturu a organismus

je přijme jako vlastní. Játra jsou aktivní v období *od jedné hodiny do tří hodin v noci*. Ve stejném čase je aktivní pitta a váta.

Během noční fáze pitta se tvoří silný proud chronální energie, která je nezbytná pro přeměnu cizorodých látek na látky vlastní. Chronální pole při této přeměně ozařuje cizí látky za účelem asimilace, a proto je v organismu v tomto období nadměrné množství chronální **energie**

Fázi váta využívají játra ke štěpení starých **erytrocytů** a ke tvorbě žluči. Její hladina pH je alkalická. Obecně lze říci, že během činnosti jater je pH prostředí organismu silně alkalické. Proto se například rány hojí mnohem hůře než v jiném období. Tato funkce, jak je vidět, je také velmi těsně spojena s přírodou.

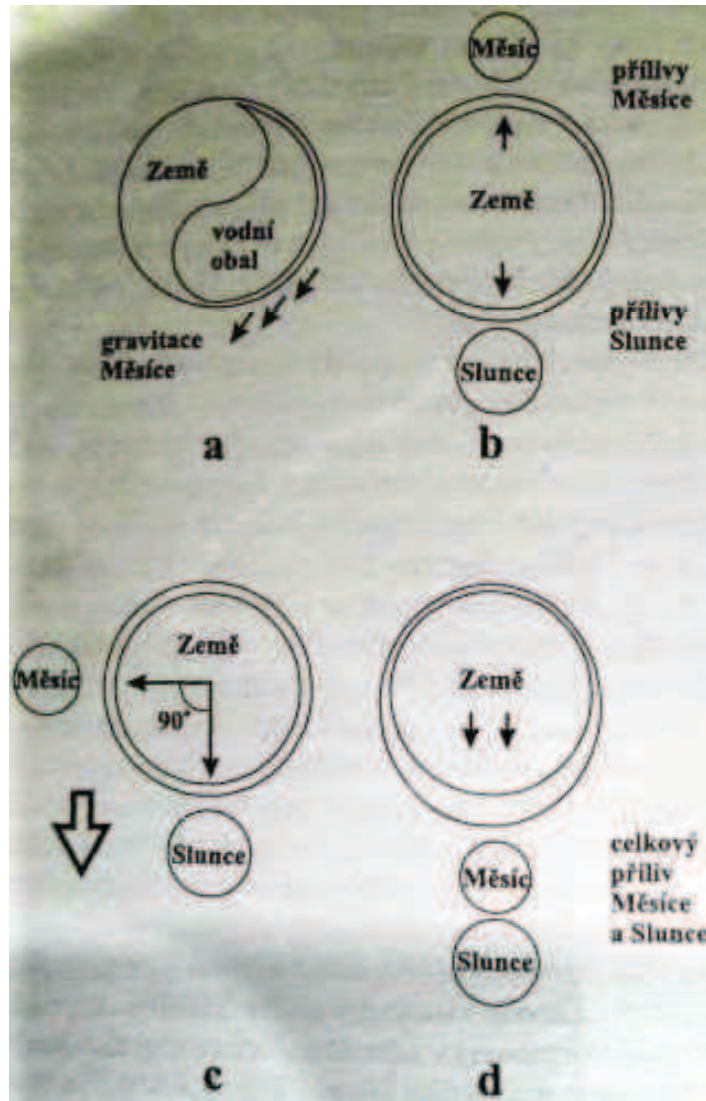
Plíce udržují vzájemný poměr kyslíku a kysličníku uhlíčitého ve vnitřním prostředí organismu. Plíce jsou podle čínské medicíny a jógy orgánem, který hromadí energii a rozděluje ji po celém organismu. Už jsme si řekli, že v noci dochází k největší koncentraci vzdušných iontů. V každém z nich je uložena energie, kterou člověk během dne získal ze slunečního záření. Ve dne je tato energie potřebná k rozšíření a pohybu. V důsledku nočního ochlazení se koncentruje kolem molekul vodních par, na hranici prostředí vody a vzduchu. Když vzdušné ionty procházejí plíci, předávají organismu svůj náboj. Protože plíce mají speciální dutou strukturu, která ze sebe všechno vytlačuje a vymetá, vytvářejí se statické zóny a náboje vzdušných iontů se rozvádějí do celého organismu. Tomu přispívá i fáze váta, která v organismu vyvolává cirkulující pohyb.

Denní biorytmy a vliv Měsíce

Periodické procesy v přírodě a v organismu člověka jsou těsně spojeny s otáčením Měsíce kolem Země. Za dvacet devět a půl dne se Měsíc jednou otočí kolem hlavního centra přitažlivosti Země a Měsíce, které se nachází uvnitř Země, blíže k jejímu povrchu. I když je hmotnost Měsíce dvacetšedsmiliónkrát menší než Slunce, je třístasedmde-

sátčtyřikrát blíže Zemi, a jeho vliv je tedy silnější než vliv Slunce (obrázek č. 2).

Jak můžeme tedy charakterizovat vliv Měsíce na Zemi a na životní funkce organismů?

Obrázek č. 2
Vliv Měsíce a Slunce na povrch Země

Prvním rysem vlivu Měsíce na **Zemi** je *gravitační účinek*. Působením přitažlivosti Měsíce se pevný povrch Země deformuje, roztahuje se podle pohybu směrem **k** Měsíci na vzdálenost asi padesát centimetrů **vertikálním směrem** a přibližně pět centimetrů v horizontální poloze. **Mnohem** silnější je tento vliv na vodní obal Země, protože vyvolává příliv a odliv. V pobřežních zónách oceánu přibývá každých dvanáct hodin a dvacet pět minut voda, která tvoří přílivovou vlnu. Tento silný gravitační vliv se odráží na stavu atmosféry, což ovlivňuje mnoho meteorologických jevů.

Přilivy a odlivy jako působení gravitačního pole Měsíce ovlivňují rovněž prostředí tekutin v našem organismu, což se projevuje zejména v rozdělení krve v organismu člověka. Stará čínská medicína uvádí, že dvanáct orgánů, jež jsou spojeny s příslušnými energetickými kanály, prochází jednou za dvacet čtyři hodin dvouhodinovou přílivovou aktivní vlnou, kdy se zvyšuje pulz příslušného orgánu, a opačnou odlivovou vlnou, kdy orgán je minimálně zásobován krví.

Druhým rysem vlivu Měsíce na Zemi je *elektromagnetický účinek*. Je rovněž spojen s gravitací, ale mechanismus jeho působení je jiný. Ruský vědec V. S. Borchsenius přednesl hypotézu o krystalické podstatě atomového jádra. Hypotézu potvrdil i francouzský vědec O. Kervran. Hlavním smyslem tohoto učení je, že zemský povrch a všechno, co se na něm nachází, je potřeba posuzovat jako krystalické útvary. Dříve bylo známo, že působením gravitace Měsíce na zemský povrch vznikají viny, které protahují zemský obal o padesát centimetrů na stranu Měsíce. To má samozřejmě vliv na stav krystalických mřížek, z nichž se skládá hmota zemského povrchu. V krystalických mřížkách vzniká pružné napětí, jež vzájemně účinkuje s elektrickými a **magnetickými** poli. Důsledkem jsou jevy, které ovlivňují magnetické vlastnosti zemské atmosféry, jako například *piezoelektrický efekt* a *magnetostrikce*. Změna magnetického pole působí, jak již bylo řečeno, na rychlost průběhu biochemických procesů. Popsaný efekt je příkladem **energetického vlivu** na fungování organismu.

Oba vlivy Měsíce, to znamená *gravitační* a *elektromagnetický*, působí současně. Ukazuje se, že elektromagnetické vlivy jsou nejvýraznější v kapalném krystalickém prostředí, jež je nasyceno mikroprvky. Takovýmto prostředím v lidském organismu je krev, mezibuněčná i nitrobuněčná tekutina. V místě, kde se v určitém okamžiku hromadí krev a mezibuněčná tekutina, se aktivují elektromagnetické účinky, jež vyvolávají biologickou aktivitu enzymů dané části **organismu**. Z toho vyplývá, že Měsíc je jakýmsi správcem (generátorem) dvouhodinových rytmů postupné aktivity dvanácti orgánů člověka. To zaznamenali staří čínští lékaři již v dávné minulosti. Uvedené informace nám pomohou pochopit, proč jsou během dvaceti čtyř hodin vnitřní orgány v aktivní činnosti pouze dvě hodiny a proč po zbývajících dobu nepracují.

Nyní můžeme přesvědčivě říci, že dvacetičtyřhodinové aktivní rytmy lidského organismu ovlivňují procesy probíhající na povrchu Země, které sjednocují danou funkci organismu s vnějším pohybem. Měsíc jim dává sílu a naplňuje činný orgán výživnými látkami (prostřednictvím krve) a elektromagnetickou energií, která aktivizuje biologické procesy příslušného orgánu. Tak se v těle člověka realizuje nevídaný zázrak přírody!

H. Shelton doporučuje, aby se večer konzumovala bílkovinná potrava. Zdůvodňuje to tím, že během této části dne organismus odpočívá, a proto může bílkoviny kvalitně štěpit a strávit. Poslední potrava by se podle názorů stoupenců ájurvédy a makrobiotické stravy měla požit ještě před západem Slunce. Existuje i podrobnější doporučení mistrů čchi-kung, z nichž vyplývá, že ranní strava by měla být nejvydatnější.

Nyní se podrobněji podíváme, jak rytmy přírody a fáze podle ájurvédy ovlivňují aktivitu orgánů. Shelton doporučuje, jak jsme již uvedli, aby se bílkoviny konzumovaly večer, po ukončení pracovního dne (lidé s prací zpravidla končí v sedmáct až osmnáct hodin a večerí pak mezi devatenáctou a dvacátou hodinou). Jsem přesvědčen o tom,

že v tomto případě nelze **hovořit** o **kvalitním štěpení** bílkovin.

Za první prostředí v lidském organismu je alkalické, což nepřispívá ke štěpení tak složité, termicky **zpracované** látky, jako jsou bílkoviny. *Za druhé* v období, kdy lidé, jak bylo uvedeno v příkladu, večerí, nastává již fáze klidu, regenerace a vytváření zásob energie. Trávení bílkovin **proto** spotřebuje část ukládané energie. *Za třetí* podle **lunárního** rytmu jsou v tomto období nejaktivnější ledviny a v **žaludku** dochází k poklesu energie.

Jestliže člověk ve zmíněné době **večer** konzumuje bílkovinnou nebo jinou potravu, vytváří se záludný polotovar - **sliz**, hleny, které se postupně ukládají jako krystaly kyseliny močové a ucpávají cévy. Ráno a večer tyto hleny také vykašláváme. Dochází k narušení fáze klidu a odpočinku, kdy si organismus nedokáže kvalitně a v klidu vytvořit zásoby energie, neboť ta se spotřebuje na trávení potravy. To znamená, že organismus v noci neodpočívá, ale pracuje: srdce buší přetížením a člověku se také špatně dýchá. Všechno přispívá ke zvýšené únavě a tento stav může později přejít do chronické podoby. Ráno člověk vstává malátný, cítí se jako zmlácený a je oteklý. Aby se vzpružil, vypije kávu, kakao, čaj nebo kouří, čímž se pomalu dostává do začarovaného kruhu nemoci a předčasného stárnutí. To je také příčina masového používání různých stimulatorů.

Večerní trávení potravy spotřebovává energii a krev, kterou by v této době měly využívat ledviny k zajištění své činnosti.

To znamená, že zatížení trávicího traktu se negativně projeví na činnosti ledvin. Ty nemohou kvalitně vykonávat svoji základní funkci, jež spočívá v regulaci výměny bílkovin, vody a solí.

Platí jeden důležitý fyziologický zákon, že při aktivitě jednoho orgánu jsou ostatní orgány v útlumu. To jsou příčiny špatného fungování ledvin, které při takovémto způsobu života nemá smysl léčit ani léky, ani akupunkturou

či jinými metodami. Zde tkví také příčina vzniku rozšířené a „nevyléčitelné“ nemoci, jakou je cukrovka, a jiných podobných chorob.

Nepřiměřený příjem potravy ve večerních a nočních hodinách nabourává náš organismus a znemožňuje jeho ozdravný proces. Dodržování způsobu života, který se vytvořil v průběhu celých tisíciletí, posílí organismus a zabrání vzniku různých nemocí.

Nyní se podíváme na starobylá doporučení mistrů Čchi-kung. Člověk by měl zkonzumovat nejvíce potravy asi v devět hodin ráno, kdy je žaludek naplněn energií a krví, z níž se vytváří sliz a žaludeční šťáva. Prostředí organismu je kyselé, což pozitivně ovlivňuje štěpení zkonzumované potravy. Do činnosti trávení se zapojuje také slezina a slinivka břišní. To znamená, že tato etapa trávení probíhá v nejpříznivějších podmínkách, čímž se nenarušují jiné procesy. Zvýšené množství sluneční energie rozpálí v organismu podle rezonančního rozdělení oheň trávení na maximum. Všechno „hoří“ a štěpí se. Tyto procesy jsou velmi důležité pro tenké střevo. Vnější podmínky pohybu a energetické aktivace tenkého střeva dokončí dříve započatou práci, přičemž všechny etapy trávení probíhají v kyselé fázi, která je pro organismus nejpříznivější. Další dávku menšího množství potravy, která by měla být mimo jiné lehce stravitelná, by měl člověk konzumovat v době mezi patnáctou a sedmáctou hodinou. Při dodržení uvedeného režimu budou biorytmy plně respektovány a člověk bude zdravý a plný síly. Bibličtí patriarchové jedli jednou až dvakrát denně a dožili se sta let. Podobně je tomu i u duchovních současnosti.

Seznámili jsme se tedy s procesy probíhajícími na Zemi a stejnými funkcemi organismu. Lze tvrdit, že tento soulad je stoprocentní. Přitom podmínky vnějšího prostředí udávají rytmus pro fungování organismu. Nikdy naopak. Každá fáze přináší organismu něco pozitivního, příslušný orgán se zapojuje lehce a postupně do režimu činnosti a stejně tak přechází do režimu klidu a akumulace energie.

současné medicíně vznikl nový směr, ~~takzvaná chrono-~~
~~nomedicína~~, která se zabývá biorytmy různých ~~o~~
nemocí a vypracovává metody efektivního působení na choroby s využitím těchto biorytmů. Chronomedicína se zabývá dvěma okruhy problémů:

- S ohledem na biorytmus choroby se pacientům předepisují léky a fyzioterapeutické procedury v průběhu největší aktivity zasažených orgánů. Tím je léčba mnohem účinnější a nemocný užívá méně léků, což přispívá ke snížení vedlejších účinků chemoterapie.
- Užívání léků a provádění fyzioterapeutických procedur v určité době před zhoršením choroby. Při proceduře, jejímž cílem je nahromadění kyseliny uhličité před astmatickým záchvatem, je možné jej zcela eliminovat.

Vědci v současné době zjistili, že v organismu člověka existuje více než tři sta funkcí, které se rytmicky střídají. Je známo, že sluneční energie povzbuzuje organismus, má tonizující účinky, které jsou nejsilnější při západu Slunce. V zimě za slunečného počasí dochází ke spojení světla a chladu, které je posíleno odrazem slunečních paprsků od sněhu a mírným větrem. Sychravý zamračený den má zklidňující účinky, ale hustá nízká oblačnost působí poněkud tísnivě. Bouřková mračna a bouřky mají negativní vliv na nervový systém. Mrazivé a vlhké počasí nebo vichřice vyvolávají deprese.

Z tohoto spojení lunárních a pozemských vlivů je odvozen nejdůležitější zákon uzdravení: „*Dodržuj rytmy přírody a zharmonizuj s nimi svoji činnost.*“

Jednou ze zásadních příčin onemocnění a neúspěchů v přirozeném uzdravování organismu je to, že Člověk nepřizpůsobí svůj život přírodním rytmům. Škodlivá je konzumace potravy na noc, která není vhodným obdobím pro intenzivní činnost trávicích orgánů. Bdění a nadměrná pohybová aktivita pozdě v noci, kdy by člověk měl jít už spát a posilovat svoje chronální tělo, spánek v průběhu dne, kdy v souladu s procesy jang by se měl člověk pohy-

bovat, spěch, kdy má organizmus odpočívat a relaxovat, a mnoho jiných nesprávných činností opotřebovávají organizmus velmi rychle.

Nyní, když jste pochopili smysl pojmu *režim dne*, vám nezbyvá nic jiného, než **jej** dodržovat tak, **jak** to dělá většina osob, které se dožívají vysokého věku.

TÝDENNÍ A MĚSÍČNÍ BIORYTMY

Týdenní biorytmy

Slunce uvolňuje do všech směrů proudy nabitých částic, jež vytvářejí sluneční plazmu (*sluneční vítr*). Tato plazma přitahuje magnetické pole, které tvoří meziplanetární magnetické pole. Vědci zjistili, že toto pole má sektorovou strukturu. Částice se záporným nábojem se jeho vlivem pohybují směrem ke Slunci, s kladným nábojem postupují v opačném směru. V důsledku toho se rychlost slunečního větru a hustota částic přicházejících od Slunce systematicky mění. Slunce se otočí kolem vlastní osy za dvacet sedm hodin, zatímco Země prochází různými sektory meziplanetárního magnetického pole průměrně během sedmi dní. Každých sedm dní se Země nachází buď v kladném, nebo záporném sektoru tohoto pole. To se odráží v zemské stratosféře a způsobuje i změny počasí. O vlivu různých změn v magnetickém poli Země, o účincích kladného a záporného elektrického náboje na lidský organizmus jsme se již zmínili. Připomeňme si, že při tom dochází ke změnám pH faktoru vnitřního prostředí z kyselého na alkalický a naopak.

Kyselé prostředí je spojeno s **aktivní** činností organizmu a alkalické s jeho pasivním stavem. Změny vnějšího magnetického pole orientují molekuly organizmu do přesně stanovené podoby, což se odráží na jejich funkčním stavu. Člověk se během sedmi dní nachází ve fázi zvýšené aktivity, k čemuž přispívá kyselé prostředí a zvýšený přísun sluneční plazmy (fáze **jang**); a sedm dní prochází pomalejším obdobím, což ovlivňuje alkalické prostředí a pokles proudění sluneční plazmy (fáze **jin**).

Změnu magnetického pole meziplanetárních sektorů člověk pociťuje tak, že jeden týden má dobrou náladu, lépe snáší fyzickou a duševní zátěž, lehce překoná celodenní i dvoudenní hlad. Další týden je tomu naopak, jedinec nemůže vydržet bez stravy, má skleslou náladu a fyzické zatížení zvládá jen obtížně. Nepříznivý účinek **mají** dny, kdy se střídají jednotlivé sektory meziplanetárního pole. Aby se váš organizmus přizpůsobil těmto změnám, doporučuji, aby celkový režim dne byl úměrný: fyzická námaha by neměla být velká, porce jídla malé a lehce stravitelné.

Je žádoucí, abyste si sami dokázali zvolit rytmus aktivního a pasivního týdne, pozorujte svoji náladu a její výkyvy. Po dobu jednoho až dvou měsíců si ved'te deník fyzického zatížení a zapisujte si všechny projevy, dělejte si poznámky o změnách nálady, o pohlavní aktivitě a dalších skutečnostech. Pokud si pak uděláte analýzu těchto údajů, zjistíte, že se mění. V době, kdy pociťujete aktivitu, působí meziplanetární pole magnetickým nábojem a naopak.

Měsíční biorytmy

Kalendářní měsíc má třicet až třicet jedna dní a neshoduje se se žádným periodickým procesem. Lunární měsíc, trvající dvacet devět a půl dne, představuje přirozené období, s nímž jsou spojeny změny periodických procesů na Zemi. V průběhu lunárního měsíce probíhají přílivy a odlivy moří a oceánů, mění se charakter atmosféry, což ovlivňuje mnohé meteorologické jevy.

Přechod Měsíce přes stratosférickou vrstvu Země mění parametry vlastní stratosféry. Odraz slunečního světla od zemského povrchu se rovněž periodicky mění. Všechny uvedené **změny** se odrážejí na rostlinách, zvířatech i na organizmu člověka.

Kvůli silným gravitačním účinkům Měsíce na obal Země během novoluní a úplňku dochází k intenzivním změnám vlhkosti, atmosférického tlaku, elektrického a magnetického pole. 1 **nepatrné** změny těchto parametrů ovlivňují lidský organizmus. Jestliže jsou prudké a silné a organizmus

člověka je oslaben, **znečištěn** nebo má jiné potíže, vede to ke vzniku nebo zhoršení různých nemocí.

Na první pohled se zdá, že současná věda ví o Měsíci všechno, o mechanismu jeho vlivu na člověka a jiné poznatky, ale pokud se podíváme na starodávné prameny, v nichž je mnoho doporučení, jak nejlépe využít **lunární** cyklus, dostáváme se do slepé uličky. Na čem jsou tedy založeny lunární cykly? Význam těchto doporučení je někdy cennější než vědecké rady. Tibetská medicína doporučuje například provádět preventivní léčbu a jiné procedury zaměřené na upevnění celkového stavu již v prvních dnech lunárního měsíce. Zdá se, že *nemoci zlých duchů* (krváčení do mozku, obrna, infarkt myokardu, akutní psychické choroby, epilepsie a jiné nemoci) vznikají nejčastěji osmý, jedenáctý, patnáctý, dvacátý druhý a dvacátý devátý den lunárního měsíce.

Čínská medicína doporučuje, aby se první den ve fázi přibývajících Měsíce provedlo jedno *moxování*, druhý den dvě a tak by se mělo do poloviny lunárního měsíce provést celkem čtrnáct *moxování*. Pak vlna ubývá, jak přibývala. Tato vynikající procedura v dráze žlučového měchýře v bodě *zusanli* (prohřívání bodu dlouhého života, který se nachází v oblasti kolenního kloubu) se doporučuje provádět pouze prvních osm dní lunárního měsíce. Avestijští astrologové tvrdí, že při novoluní není nadměrná fyzická aktivita tak nebezpečná jako při úplňku. Při novoluní je energie zkoncentrovaná uvnitř organismu a obtížně se dostává ven. Za úplňku se nachází na povrchu, a tudíž se snadno spotřebovává. To znamená, že nadměrná pohybová aktivita v tomto období **silně** vyčerpá energetické zásoby člověka. Uvedené pravidlo přísně dodržují i mistři **čchi-kung**.

Nyní se sami musíte zamyslet nad tím, zda je dobré, abyste vlastní činnost přizpůsobili **lunárním** cyklům, a dále se musíte snažit pochopit, v čem spočívá ezoterika lunárních fází. Uvědomte si, co znamená lunární měsíc, z čeho se skládají fáze Měsíce a jaký mají vliv na Zemi.

Měsíc se ke Slunci přibližuje a zase se od něho vzdaluje. Návrat Měsíce do jedné pozice ve vesmíru probíhá ve vztahu ke Slunci jednou za dvacet devět a půl dne. Tento jev označujeme jako *synodický měsíc* (z latinského slova *sblížení*), to znamená, že dvacet devět a půl dne představuje lunární cyklus. Existuje i *siderický* (hvězdný) *měsíc*, který má dvacet sedm a tři desetiny dne. Za tuto dobu Měsíc oběhne kolem Země.

Protože se fáze oběhu Měsíce kolem Země a Měsíce kolem své osy shodují, je Měsíc k Zemi otočen vždy stejnou stranou. Tuto stranu Měsíce osvětluje Slunce v závislosti na jeho pohybu: nejdříve se den ode dne zvětšuje pravá strana Měsíce až dosáhne úplňku; následně se osvětlená levá strana Měsíce opět zmenšuje, dokud nezmizí úplně. Změna osvětlené části Měsíce je charakteristickým rysem jeho fází. Jsou čtyři a každá z nich trvá sedm a čtyři desetiny dne.

Nyní se podrobněji podíváme na různé polohy a fáze Měsíce a jejich vliv na vodní obal Země.

Novoluní nastane, když se Slunce, Měsíc a Země nacházejí v jedné rovině, přičemž Měsíc se nachází mezi Sluncem a pozorovatelem na Zemi. Slunce osvětluje pouze odvrácenou stranu Měsíce, kterou není možné vidět. Slunce a Měsíc se nacházejí na jedné straně ve vztahu k Zemi, proto se jejich gravitační síly hromadí a působí v jednom směru. V tomto období se zaznamenávají také nejsilnější přílivy a odlivy. Změny síly přitažlivosti, která vzniká v důsledku přílivů v pevné vrstvě Země, činí přibližně dvacet procent základní změny, podmíněné přitažlivostí Měsíce a Slunce, přičemž působí na stejné straně. Za novoluní s nejsilnějšími přílivy a odlivy dochází k obrácenému pohybu, vedoucímu k uklidnění a střídání směru působení.

První fáze. Měsíc je možné vidět podle jeho pohybu na východ od Slunce. Jeho osvětlená část v podobě nového Měsíce se zvětšuje do té doby, dokud za sedm a jednu čtvrtinu dne nebude osvětlena celá polovina Měsíce. To je

první fáze. Protože Měsíc zaujímá na konci této fáze pozici devadesáti stupňů vzhledem k poloze Slunce, je gravitační efekt jejich výsledného působení nejmenší. Lunární přílivy se shodují se slunečními odlivy a lunární odlivy se slunečními přílivy. Tato fáze je charakterizována tendencí přechodu od nejsilnějších účinků přílivů a odlivů k úplnému klidovému stavu.

První čtvrtina. Když je osvětlena pravá polovina Měsíce, nevznikají gravitační poruchy Měsíce a Slunce. Je to zvláštní poloha, kdy se i přes krátký interval klidu mění směr pohybu na jiný směr, který se rozšiřuje.

Druhá fáze. Měsíc pokračuje ve svém pohybu za bodem první čtvrtiny a stále více se vzdaluje od Slunce. Osvětlený povrch Měsíce se den ode dne zvětšuje. Když Měsíc zaujímá pozici sto osmdesáti stupňů vzhledem k poloze Slunce a Země se s pozorovatelem nachází mezi nimi, je strana Měsíce, kterou osvětluje Slunce, úplně viditelná. Nastává úplňk. Od počátku první čtvrtiny do úplňku uplyne ještě sedm a čtvrt dne. To je druhá fáze, v jejímž průběhu začíná gravitační vliv Měsíce a Slunce rozdělovat vodní obal Země, dokud za úplňku tento proces neskončí. Po ukončení fáze první čtvrtiny je možné ve druhé fázi pozorovat tendenci k rozdělení a rozšíření.

Úplněk. Při úplňku dochází k maximálnímu rozdělení vodního obalu Země mezi Měsíc a Slunce. Měsíc i Slunce mají svoje přílivy. K odlivům dochází v pravidelných vlnách. Úplněk je zvláštní bod, kdy dochází k maximálnímu rozdělení a rozšíření vodního povrchu. Potom probíhá opačný proces.

Třetí fáze. Po úplňku se Měsíc začíná přibližovat ke Slunci. Celá osvětlená část polokoule Měsíce se začíná zmenšovat, dokud z levé strany nezůstane přesná polovina. Ve třetí fázi, která v lunárním měsíci trvá od čtrnácti a osmi desetin dne do dvaceti dvou a jedné desetiny dne, dochází ve vztahu ke Slunci ke změně polohy Měsíce ze sto osmdesáti stupňů na devadesát stupňů. Gravitační

sily *Měsíce* a Slunce spojují během této fáze vodní obal **Země**. Přílivy postupně ustávají, až zmizí úplně. V průběhu tohoto procesu přechází fáze rozšíření ke stlačení.

Třetí čtvrtina. V období, kdy je osvětlena pouze levá polovina Měsíce, stejně jako během první čtvrtiny nedochází ke gravitačnímu působení. Je to zvláštní bod, kdy se po intervalu klidu mění tendence stlačení na jiný druh pohybu.

Čtvrtá fáze. Měsíc se stále více přibližuje ke Slunci, dokud nedosáhne středového bodu mezi Sluncem a Zemí. **Zmíněný** proces trvá dvacet dva a jednu desetinu dne až dvacet devět a půl dne. Tato fáze je charakteristická stále se zmenšujícím srpkem Měsíce až k fázi novoluní, kdy Měsíc není vůbec vidět. Je to poslední, čtvrtá fáze, v jejímž průběhu Měsíc mění svoji polohu z devadesáti stupňů na nulu. Během tohoto pohybu začínají gravitační síly postupně na sebe působit, vzájemně se posilovat a táhnout vodní obal Země jedním směrem. Zároveň vznikají nejsilnější odlivy a přílivy. V průběhu této fáze cílevědomý, posilující pohyb přechází z klidového stavu do maximální aktivity.

Nyní si rozebereme, jakým způsobem se odrážejí vlivy jednotlivých fází Měsíce a zvláštních bodů na pohyb energie a tekutin v lidském organismu. Budeme při tom používat starou čínskou terminologii jang a jin. Nejdříve **si** však vysvětlíme několik důležitých pojmů.

- Termínem *jang* označujeme zemskou přitažlivost a **výrazem jin** přitažlivost Měsíce a Slunce.
- Poloha **jin** je vnější, jang je vnitřní.
- Směr **jin** narůstá, jang klesá.
- Tendence **jin** rozšiřuje, jang stlačuje.
- Hmotnost **jin** je lehká, jang je těžká.
- V organismu člověka proudí energie jang shora dolů a **energie jin** v opačném směru, to znamená zdola nahoru.

Jak působí gravitační síly Měsíce a Slunce na člověka nacházejícího se na zemském povrchu?

- Při *novoluní* se tekutiny v lidském organismu budou vlivem gravitace Měsíce a Slunce přesouvat směrem k hlavě. Zemská gravitace už nepůsobí na člověka tak, jako na opačné straně Měsíce a Slunce. Člověk se tím odlehčuje o dvacet procent. Novoluní je prvním zvláštním bodem, kdy jin je na maximální úrovni a zároveň dochází k opačnému působení jang. Rozšiřující a vzrůstající procesy se mění na opačné, to znamená stlačující a klesající dolů. Prudká změna těchto procesů klade na organismus zvýšené nároky.

- Během *první fáze* klesají účinky společné gravitace Měsíce a Slunce až na neutrální stupeň. Vnější působení gravitace na prostředí tekutin jin se oslabuje, ale účinky zemské přitažlivosti se naopak zesilují. Tekutiny z oblasti hlavy proudí směrem dolů a rovnoměrně se rozlévají po celém organismu. V této fázi ustávají účinky vnější pozemské přitažlivosti jin a gravitace jang silně přitahuje tělo člověka, čímž se zvyšuje i hmotnost. První fáze Měsíce je fází narůstání jang (*velký jang*), což se projevuje na zvýšené aktivitě organismu Člověka.

- Bod *první čtvrtiny* je charakteristický maximální aktivitou organismu, to znamená účinky jang. Zevní gravitace nepůsobí a Země se z roztaženého a vejci podobného tvaru stala opět kulatou. Hmotnost člověka je v tomto období největší a jeho organismus je stlačený. Je to zároveň přechodné období, kdy jang účinkuje nejsilněji, ale zároveň začíná působit i jin. Procesy v organismu začínají vlivem zvyšující se síly jin působit na jeho rozšíření. Střídání těchto opačných pohybů je spojené s usilovnou vnitřní činností organismu a je vlastně určitým typem stresu pro organismus.

- *Druhá fáze* je charakteristická postupným zvyšováním vnější gravitace Měsíce i Slunce. Jin narůstá a jang klesá. Před úplňkem jsou účinky jin na Zemi maximální. Měsíc a Slunce rozdělují svou gravitační energii vodní obal na dvě opačné části. Podobný proces probíhá i v lidském organismu: protože se jeden proud rozdělil na dvě části,

je oslaben, V Čínské filozofii je **tento** proces pojmenován výrazem *malý jin*. Energie a prostředí tekutin organismu nacházející se pod vlivem působení **jin** procházejí zevnitř ven a organismus se rozšiřuje. Toto období je nejvhodnější k očistě organismu. Fyzickou námahu je potřeba zmírnit, aby nedošlo k vyčerpání proudu energie.

- **Úplněk** je charakteristický maximálním protichůdným **účinkem** Měsíce a Slunce na Zemi, která je v této fázi **natažena**, to znamená rozšířena. V organismu člověka se energie volně **přelévá** zevnitř ven a tělesné tekutiny jsou rovněž blíže k povrchu těla. Maximální jin se během této fáze mění na svůj opak, to znamená jang. Probíhá obrat od rozšíření ke stažení, dochází k určitému střetu, ke zlomu na nejjemnějších úrovních lidského organismu. Je to velký **stres**.

- *Třetí fáze* je typická převahou procesů stažení jin. Tekutiny a energie se začíná v organismu koncentrovat a dostávat se hlouběji do organismu. Aktivizují se všechny procesy jang i orgány, které jsou s nimi spojené. Člověk cítí příliv sil, má chuť se aktivně pohybovat a sportovat. Je to nejvhodnější období pro větší fyzické zatížení. Nazývá se *malý jang*, neboť proudy tekutin a energie, které se dříve rozdělily a zeslabily, se spojují. V této fázi se zvyšuje i sexuální aktivita člověka, protože v průběhu prvních dvou fází dozrává vajíčko, postupuje přes vejcovody do dělohy. Zmínčný proces probíhá v prvních Čtrnácti dnech lunárního měsíce. Může dojít i k početí.

- *Třetí čtvrtina* představuje fázi maximálního stažení organismu energií jin, to znamená pozemskou a gravitační energií, v níž vzniká vnitřní obrat od stažení k rozšíření. Tento den takzvané *vnitřní bouře* je potřeba strávit v klidu, organismu je potřeba dopřát klid. Je nutné se vyhýbat nadměrnému zatížení organismu, dále je nutné nepřejídat se a zamezit stresům. Dva typy stresu, to znamená *vnitřní*, během něhož dochází k přechodu od stažení k rozšíření, a *vnější* (například koupel), **nemůže** organismus vydržet.

- V průběhu *čtvrté fáze* se opět zvyšují účinky energie jin, zvětšuje se společné působení gravitace **Měsíce** a Slunce v jednom směru. Proud energie a tekutin se uvnitř lidského organismu dostává k hlavě, hmotnost **těla** se snižuje a rozšiřuje. To jsou vhodné podmínky **pro** průběh všech procesů jin a pro aktivaci orgánů jin. V Čínské medicíně se toto období nazývá *velký jin*. Čtvrtá fáze je **charakteristická** zvýšením pasivity a určitou **netečností**. Dochází k vylučování nečistot a tekutin z organismu. Je to období **přirozené** očisty organismu - měsíčky u žen, ukončení menstruačního cyklu a všech procesů v přírodě.

Dávní mudrcové považovali lunární měsíc (cyklus) za uzavřený celek, který je přizpůsobený zákonu podobnosti (shody) s různými jinými celky. Může to být den, rok, lidský život nebo celá epocha existence vesmíru. Lunární měsíc nám ukazuje, co, proč a kdy je potřeba provádět. Ze zmíněného cyklu si můžete cestou logického uvažování pro sebe vypočítat to, co jste až doposud nevěděli. Jde o to, že pokud budete počítat se silami přírody, můžete si sami upravit program uzdravení.

Jsem zastáncem starodávných véd, podle nichž člověk nepotřebuje systém, ale znalosti. Změni se například podmínky a systém, který byl dříve doporučen. bude mít opačné účinky. Snažte se proto najít plnohodnotné a pravdivé poznatky a používat je. Ostatní, to znamená zdraví i materiální úspěchy, přijde samo. Nakonec zjistíte, že se nacházíte v hluboké harmonii s vesmírem.

V závěru této části se ještě podíváme na jednotlivá ozdravná opatření v lunárním cyklu a vysvětlíme **si je**.

Lunární cyklus a ozdravná opatření

Slunce, Země, Měsíc a ostatní planety vytvářejí kolem sebe hustý obal. Jelikož se působením gravitace přitahují, shromažďují a udržují kolem sebe hmotu, své gravitační

pole. Gravitace je základem, jenž vytváří naše tělo, dává mu tvar a umožňuje mu existovat určitou dobu (během života) ve stabilním stavu.

Aby gravitace příliš nestlačovala náš organizmus, je v těle přítomná ještě jiná energie, energie elektromagnetická. Je v něm tedy jedna síla jang (gravitační, stlačující, těžká) vyvážená druhou energií jin (elektromagnetická, rozšiřující, lehká). Těžiště člověka s normální tělesnou konstitucí se nachází přibližně v oblasti kolem pupku. Můžeme však říci, že se nachází mezi těžištěm Země, Měsíce a Slunce. Stále se pohybuje a citlivě reaguje na vnější účinky gravitačních sil Země, Měsíce a Slunce.

Působením gravitačních sil, slunečního záření a jiných hvězd na fyziologii člověka, na jeho tělo, psychiku a jiné části se zabývá astrologie. Astrologie je rozsáhlá věda o člověku a vesmíru a její zákony gravitace a záření účinkují s matematickou přesností a neúprosností jako Newtonův zákon zemské přitažlivosti.

Nyní si podrobněji rozebereme, jak proces) vzrůstu a poklesu, stažení a rozšíření, působící v lidském organizmu jako důsledek vnějšího působení, ovlivňují naše zdravý a psychiku (obrázek č. 3).

První lunární fáze

Ihned po novoluní se tekutiny organizmu a centrum gravitační energie přesouvají po těle od temene hlavy, až k chodidlům. Dochází k tomu proto, že společná gravitace Měsíce a Slunce působí na stojícího člověka prostřednictvím přílivů a odlivů. V průběhu přílivu se člověk nachází na noční straně. Protože člověk obvykle v noci spí v horizontální poloze, nejsou tekutiny a energie koncentrovány v chodidlech, ale jsou rozloženy rovnoměrně. Proto je mnohem lépe stimulována horní část organizmu než spodní. Z důvodu gravitačního odlivu je mozek zásobován menším množstvím tekutin, což je příčinou naší únavy.

Během *první lunární fáze*, zejména v průběhu její první třetiny je aktivní hlava, obličej, mozek, horní čelist a oči; během druhé *třetiny* to je hrdlo, krk. Eustachova trubice, krční obratle a v *poslední třetině* ramena, ruce (k loktům), plíce a nervový systém.

V průběhu první *třetiny* se mohou objevit potíže jako například poruchy zraku, migrény, nespavost, narušení funkce zadní části hypofýzy, může dojít k zánětům mozku, psychickým poruchám, padají vlasy.

Obrázek Č. 3
Závislost přemístění vnitřního těžiště člověka a aktivace částí těla v jednotlivých lunárních fázích

Ve druhé třetině se může dostavit akutní hnisavá *tonzilitida* a *faryngitida*, bolesti nohou a chodidel, oční potíže, **menstruační** poruchy.

V poslední třetině může dojít k otoku plic, revmatickým potížím horních končetin v části po lokty, astmatu, **pneumoni** a **aneurysmatu**.

Zhoršení potíží je spojeno především se znečištěním organismu, který velmi rychle přestane reagovat na proces rozšíření. Cévy nestačí projít příslušné množství krve, což vede ke křečím, bolestem, **městnání** a jiným potížím.

Každý ozdravný cyklus začněte po novoluní, neboť se dostanete na začátek životního lunárního cyklu a díky jeho energii harmonizujete a posilujete funkce vlastního organismu.

Tato fáze měsíce je nejpříhodnější ke stimulaci organismu prohříváním bodu dlouhého života, to znamená *moxování bodu zusanli*. U moxování je potřeba dodržovat následující způsob: *první den po novoluní proveďte jedno prohřívání po dobu pěti až deseti vteřin, druhý den dvě prohřívání a třetí den tři prohřívání. V následujících osmi dnech přidávejte vždy jedno další prohřívání a potom celou proceduru ukončete. Nové moxování je možné provádět až při dalším novoluní.*

Jestliže se chcete zbavit zlovyků ohrožujících vaše zdraví, například jídlo pozdě večer, postupujte podle lunárního cyklu. **Ve čtvrté lunární fázi** si vytvořte zvláštní program: stanovte si přesně cíl, proč se chcete zbavit špatného zvyku, jaké výhody z toho budete mít, a snažte se změnit svůj nepravidelný způsob života. Při novoluní začněte stanovený program realizovat. Večer pijte bylinné odvary a ráno a v poledne konzumujte jen malé porce jídla.

S dorůstáním Měsíce se budete pravděpodobně potýkat s myšlenkami návratu k původnímu stylu života, zejména **to** pocítíte při úplňku. Snažte se všechno překonat a zrušit starý stereotyp. Začněte žít novým způsobem a změňte se **z fyziologického** pohledu.

Ězapomeňte, že síla starých zvyků působí **pouze** do následujícího novoluní. Napětí bude s ubývajícím **Měsícem** klesat a následující lunární cyklus budete žít úplně jinak.

Upozornění:

- Fyzická zátěž musí v průběhu první lunární fáze narůstat postupně do pátého dne. Pátý, šestý a sedmý **den** lunárního cyklu můžete organismus více zatížit.

- Během této fáze probíhá stlačení a vše směřuje dolů. Aby se organismus rychleji přizpůsobil tomuto **pohybu**, je nezbytné odstranit původní vzrůstající rozšíření a **pohyb** směrem nahoru. Velmi vhodné jsou proto kontrastní vodní procedury, to znamená teplá sprcha po dobu jedné minuty, polévání studenou vodou po dobu pěti až deseti vteřin. Chlad přispívá ke stažení organismu a nasměrování všech procesů dovnitř.

- Během první lunární fáze jezte více potravin jang, které ovlivňují stažení organismu. Aby však nebylo nadměrné, začněte Čtvrtý den konzumovat více nabité potraviny, to znamená potraviny, která obsahuje elektrický náboj, není tepelně upravená, je čerstvá, sytá, s větším obsahem vody a vychlazená. Příkladem jsou šťávy z čerstvé mrkve, řepy a jablek nebo jiné šťávy.

- V závěru této fáze se doporučuje provést očistu pokožky a organismus zásobit mikroprvky. Připravte si proto teplé koupele a ke zvýšení zásob mikroprvků koupele s bylinnými extrakty nebo odpařenou urinou. Kapaliny se vstřebají skrze pokožku a dostanou se **hlouběji** do těla. V první třetině této fáze potírejte pokožku hlavy urinou, neboť stimuluje růst vlasů. Během druhé třetiny první fáze se doporučuje odstranění nosních hlenů a hlenů z **Highmorových** lících dutin a očista krčních mandlí. **V** této souvislosti zaujměte pozici lva a provádějte výplachy urinou. V poslední třetině uzdravujte plíce pobytem v sauně a obklady prsou a zad příkládáním vlněné látky namočené v **urině** nebo slané vodě.

- První lunární fáze je příznivá pro sběr okopanin, zejména šestý a sedmý den, neboť během zmíněných dnů

se v kořenech rostlin hromadí nejvíce energie a **mikro-~~vků~~**.

Chcěl bych připomenout, že čtvrtý den lunárního cyklu je pro organizmus **těžký**. Tento den je organizmus unavený, neboť došlo k výměně vnitřního energetického proudu, kdy vznikla opačná energie. Proto by tento den měl být dnem odpočinku a motliteb.

Druhá lunární fáze

Osmý den lunárního měsíce se tekutiny organismu a gravitační energetické centrum nacházejí v oblasti hrudní dutiny. V průběhu *druhé lunární fáze*, zejména ve **první třetině**, je v aktivní činnosti oblast nad střevním traktem, hrudník, břicho, loketní klouby. Ve *druhé třetině* je to srdce, žlučník, hrudní koš a hradní část páteře a v *poslední třetině* jsou to orgány břišní dutiny, které se podílejí na trávení. **Probíhají-li** v organismu skryté patologické procesy, může dojít ke zhoršení onemocnění, která jsou s nimi spojena: během *první třetiny* se objevují bolesti žaludku, vodnatost, poruchy trávicího ústrojí, otylost (spojená se slinivkou břišní), nevyrovnané chování. Ve *druhé třetině* vznikají bolesti zad, srdeční choroby, poruchy krevního oběhu a v *poslední třetině* není vyloučena tvorba nádorů v břišní dutině (*polypy*⁸), poruchy činnosti střevního traktu, *appendicitida*⁹ a průjmy.

Již samotné názvy potíží, jako například vodnatost, poruchy krevního oběhu, průjem, jsou důkazem toho, že jsou spojeny s neschopností organismu asimilovat tekutiny.

Obecná doporučení pro druhou lunární fázi jsou spojena s rozšířením organismu, směru proudu tekutiny a energie zevnitř ven. To přispívá k očistě organismu, mírnému odčerpání energie a větším ztrátám krve.

Během této fáze se příliš **nepřetěžujte**. Jestliže máte před sebou nějakou operaci, přesuňte ji raději, pokud to je možné, do třetí fáze (nejlépe do jejího závěru). Věnujte se více očistním procedurám.

Nezapomeňte na následující skutečnosti:

- Fyzická zátěž se v průběhu druhé fáze **musí až** do úplňku postupně snižovat, to znamená od **středního** k malému zatížení.

- Počátek této fáze je velmi vhodný k provádění **fyzioterapeutických** procedur umožňujících přechod organismu na režim rozšíření. Pozitivní účinky mají koupele: teplé koupele pro **korpulentnější** jedince s tělesnou konstitucí *slizu*, horké koupele pro hubené osoby s tělesnou konstitucí *větru*. Devátý až desátý den použijte saunu, která má v tyto dny velmi blahodárné účinky. Polévání vlažnou a studenou vodou na počátku této fáze provádějte jen občas. Zmíněnou proceduru používejte častěji v závěrečné etapě před úplňkem proto, aby se zmenšilo nadměrné rozšíření, jež vede k apatii a uvolnění.

- V počátečních dnech této fáze konzumujte potraviny jin s rozšiřujícími účinky a po desátém dni cyklu přejděte napotravujang: jezte různé kaše nebo dušenou zeleninu. Olej používejte jen v minimálním množství. Osoby s tělesnou konstitucí *slizu* by v tomto období měly jíst spíše suchou stravu a pít menší množství vody. Pro osoby s tělesnou konstitucí *větru*, jejichž organismus nedostatečně zadržuje vodu, je tato fáze příznivá. Mohou jíst kaše připravené běžným způsobem, mírně podušenou zeleninu, chléb z naklíčené pšenice.

Druhá lunární fáze je nejvhodnější k provádění očistných procedur. Ve *druhé třetině* je aktivní žlučník a játra, proto všechny procedury zaměřené v tomto období na očistu uvedených orgánů jsou velmi účinné, dokonce i při menších dávkách komponentů nezbytných k očistě organismu. Člověk je přijímá bez problémů. Pozitivní výsledky během tohoto období přinese také detoxikace organismu. Tuto proceduru doporučuji provádět přes pokožku, to znamená několikrát za sebou použijte saunu. Cvičení *šankhaprakšalána* přispívá k očistě žaludečního traktu, zejména jater a slinivky břišní. Klystýry používané v *poslední třetině* druhé lunární fáze čistí tlusté střevo

a celkové **se** podílejí na vylučování všech nečistot z břišní dutiny.

V této fázi je nejvíce dnů vhodných k provedení očisty. Devátý den lunární fáze je dobré z organismu odstranit všechny nečistoty, dále obnovit funkci orgánů a snažit se o předání nemocí na předměty. Jedenáctý den lunárního kalendáře patří k **nejsilnějším** dnům celého cyklu. V tento den by se **měly provádět** pouze očistné procedury: jedinec **snadno** zvládne hladovění a účinek očisty bude takový, jako by nejedl tři dny. Čtrnáctý den je ideální k použití klystýrů při cvičení šankhaprakšalána. V tento den můžete nejen hladovět, ale nemusíte pít ani vodu. Podle starodávných výkladů v tento den tekutiny přinášejí nečistoty do **organismu**, takže je lepší tekutiny vůbec nepřijímat. Aby hladovění bylo účinné, je lepší je zahájit i ukončit právě během druhé lunární fáze. Týdenní hladovění vám zajistí **přirozenou** očistu a bez jakýchkoli potíží bude dvakrát až třikrát lepší než v jiné fázi stlačení.

- Uvedená lunární fáze je nejvhodnější pro sběr nadzemních částí rostlin. Energie proudící zdola směrem nahoru a působící na rozšíření vyloučí ven velmi mnoho mikroprvků. Rostliny sbírejte tehdy, je-li Měsíc vidět.

Chtěl bych Vám uvést několik speciálních doporučení týkajících se druhé fáze. Osmý den této fáze proběhne vnitřní obrat v energetice organismu. Je to den stresu, den transmutace energetiky prakticky na všech úrovních. Pokud v tento den provedete odpovídající přípravu, můžete rovněž kvalitně změnit i vlastní život. Člověk, který se příliš nezajímá o nejvyšší stupeň duchovní transmutace, by **měl** tento den prožít v klidu a střídě. Třináctý den, kdy energie intenzivně cirkuluje v kanálech, využijte k očištění a černou energii **předejte předmětům** nebo rostlinám, které jí pohltní (topol, osika a jiné rostliny).

Velmi důležitým dnem je *úplněk*. Energie má největší sílu a **člověka** přitahuje k opačnému pólu. Tento den není vhodný pro sexuální kontakty, neboť za úplňku dochází k předání největšího množství energie a **organismus**

člověka se poté dlouho obnovuje. Druhou zvláštností tohoto dne je přechod z režimu rozšíření na režim **stlačení**, který vyžaduje zpravidla mnohem více času **než přechod** od stlačení k rozšíření. Za úplňku se centrum gravitační energie nachází v oblasti pohlavních orgánů. **Orgasmus** je nejopojnější a uspokojuje zvláště ženy. Současně však představuje obrovská vrata, jimiž odchází velké množství energie.

Třetí lunární fáze

Vnější gravitační účinky **jin** se po úplňku oslabují a během třetí čtvrtiny jsou ve zvláštním bodě nulové. Tato fáze je charakteristická přechodem od stavu rozšíření na **úroveň** stlačení. **V první třetině** této fáze se aktivují ledviny a křížová oblast. **Ve druhé třetině** jsou v aktivní činnosti pohlavní žlázy, prostata, močový měchýř a konečník a **v poslední třetině** to jsou hýždě, stehenní kosti a kostrční obratle. Probíhají-li v organismu skryté patologické procesy, může dojít ke zhoršení onemocnění, která jsou s nimi spojena: během **první třetiny** se objevují poruchy v činnosti ledvin, *uremie*¹⁰, struma, abscesy, bolesti hlavy, sexuální zvrácenosti. **Ve druhé třetině** mohou vzniknout choroby dělohy a vaječnicků, záněty močového měchýře, kýla, cysty vaječnicků, nepravidelná menstruace u žen, bolesti krku. **V poslední třetině** mohou nastat úrazy a nemoci v pánevní oblasti, neuralgie sedacího nervu, paralýza a astma.

Podle výčtu potíží a chorob je jasné, že jsou spojeny se znečištěním organismu, a proto tkáň nejsou schopny dokonale propouštět proud energie a tekutin. Jestliže pochopíte hlavní příčinu nemoci, můžete s úspěchem provádět ozdravné a obnovující procedury. Obklady oteklých míst pomocí uriny a užívání moči přispívají k rychlejší likvidaci nadbytečné tekutiny, neboť urina je přirozeným diuretikem. Lokální procedury v křížové oblasti pomocí zahřívajících obkladů pomáhají k uzdravení této oblasti.

Obecná doporučení pro třetí lunární fázi jsou založena na procesu stažení, to znamená, že jang roste a jin klesá.

Na počátku třetí lunární fáze používejte procedury polévání, umožňující rychlejší přechod do režimu stažení, a konzumujte potravu s energií jang. V závěru této fáze udržujte rovnováhu pomocí stravy, procedur a jiných prostředků, aby nedošlo k nadměrnému stažení. Třetí lunární fáze je velmi vhodná pro zvýšenou fyzickou zátěž. Zmíněné období je příznivé pro jedince zabývající se silovými sporty, neboť jejich trénink je úspěšný. Pro osoby, které dávají přednost spíše posílení pružnosti, je toto období nevhodné, protože tělo je určitým způsobem „ztvrdlé“.

- Třetí lunární fáze je příznivá pro zvýšenou fyzickou zátěž. Intenzivní sportovní trénink, například v atletice, je dobré zařadit až na konec fáze před její třetí čtvrtinu. Snadněji překonáte zvýšený objem a intenzitu tréninku.

- V této fázi provádějte stejné fyzioterapeutické procedury jako během první lunární fáze. Na počátku musíte organizmu pomoci, aby přešel do režimu stažení, je potřeba udržet rovnováhu mezi jang a jin. To se týká zejména starších osob. Potíže s otoky a vodnatostí nejsou nic jiného než následek „tvdnutí“ těla. V takovém případě je nezbytné vynaložit mnoho úsilí k získání toho, co bylo ztraceno. Jestliže to neuděláte, vaše zdravotní problémy se jen prohloubí.

- Strava pro třetí lunární fázi je obdobná jako pro první fázi. Tím, že se aktivují orgány jang (žaludek, střeva), trávicí procesy probíhají mnohem lépe a člověk může konzumovat i hrubší stravu, ale nesmí se přejídat. Rozumná míra musí být ve všem.

- Očistné procedury v průběhu třetí fáze jsou stejné jako v první lunární fázi.

- Sběr bylin ve zmíněné lunární fázi se shoduje s doporučeními pro první fázi. Třetí lunární fáze je nejvhodnější k sušení bylin, protože jen tak se zachovají všechny důležité látky. Ve fázích energie jang se mikroprvky a jiné nezbytné látky jakoby samy konzervovaly.

Byliny by se měly používat s přihlédnutím ke stavu organizmu v průběhu jednotlivých fází. Například lomí-

kámen je vhodné používat během druhé lunární fáze, kdy probíhá přirozené rozšiřování všeho, co v organizmu existuje. Při vyloučení kamenů v průběhu druhé lunární fáze nedojde ke zhoršení, neboť všechny cesty a průchody jsou uvolněné a rozšířené. V období účinků energie jang vznikají často křeče, cesty jsou neprůchodné a většinou se potíže zhoršují. Nezapomeňte na tyto detaily a využijte jich ke svému prospěchu.

Dále bych vás chtěl upozornit na *zvláštní doporučení* týkající se třetí lunární fáze. Muži touží sedmáctý den lunárního měsíce po sexuálním kontaktu, neboť *dochází* k přeměně ženské energie, která může posílit muže. Ten se poté může ocitnout na nečekaně nové úrovni vnímání. Dvacátý první den lunárního cyklu je vhodný pro úspěšný trénink. Dvacátý druhý den představuje den se zvláštním bodem, v němž dochází k energetickému obratu a transmutaci organizmu. Tento den byste měli být v klidu, aby energetická přeměna proběhla bez problémů.

Ctvrtá lunární fáze

Po dvaceti dvou dnech lunárního měsíce nastává nová etapa rozšíření. Působení gravitačních sil Měsíce a Slunce se spojuje, a proto energie a tekutiny v lidském organizmu proudí směrem nahoru, k hlavě. Protože Měsíc je během dne na opačné straně Země, gravitační energie organizmu a s ní spojené gravitační prostředí se pohybují obráceně. to znamená k chodidlům, a stimulují tuto část těla.

Během *první třetiny* čtvrté lunární fáze jsou aktivní kolena, kostní soustava, trávicí systém a pokožka. Ve *druhé třetině* to jsou kotníky, zápěstí, kosti dolních končetin a oči a v *poslední třetině* chodidla, tělesné tekutiny a žaludeční a střevní peristaltika. Zhoršení v této fázi spočívá v následujícím: v *první třetině* vzniká nedostatek takzvané *omývající* tekutiny v kloubech, revmatismus, poruchy trávicího ústrojí, vyrážky na pokožce, lupénka. Ve *druhé třetině* dochází k poruchám krevního oběhu (zvláště v dolních končetinách), varikóznímu rozšíření žil nohou, vod-

osti. mdlobám Během poslední třetiny dochází k poruchám **krevního** oběhu v dolních končetinách, objevuje se vodnatost, bolesti a křeče chodidel a psychosomatické choroby.

Obecná doporučení pro čtvrtou lunární fázi jsou spojena s ukončením lunárního cyklu. Během této fáze ukončíte všechny činnosti, včetně tréninků a ozdravných procedur. Člověk by měl tuto dobu využít k ozdravení dolních končetin, **měl** by se zbavit usazených solí, ostruh na patách a jiných potíží. Střídavé použití obkladů z odpařené uriny a pití šťáv zvyšujících alkalickou hladinu v organismu, odvarů, příkládání různých bylin (kokotice, sporýš) na chodidla přispívá k rychlejší očištění těchto oblastí.

Čtvrtá lunární fáze je příznivá pro očistu organismu, pro hladovění a pro různé typy proplachování. Asi tři až pět hodin po západu srpku Měsíce za horizont je možné cvičit šankhaprakšalánu, aplikovat očistné klystýry a používat i jiné metody. Osobám trpícím odtokem tekutin z oblasti hlavy se v tomto období doporučuje provádět obrácené (převrácené) jógové ásany *pluh*, *bříza*, *polobříza*, *stoj na hlavě* a jejich různé varianty.

- V průběhu čtvrté lunární fáze jsou energetické komory otevřeny směrem ven, a proto vzniká nebezpečí ztráty energie. Fyzická zátěž by měla být přiměřená a před novoluním musí být ještě nižší. Neseďte, ale více chodte, aby nedošlo k městnání krve v dolních končetinách. Zaměřte se na různá cvičení, přičemž co nejvíce procvičujte končetiny a využívejte obrácené jógové pozice.

- **Fyzioterapeutické** procedury vám na počátku pomohou při přechodu organismu z režimu stlačení do režimu rozšíření. Dále je nezbytné kompenzovat cirkulaci krve, neboť dochází k silnému působení gravitace účinků jin. Při mdlobách vzniklých odlivem krve z oblasti hlavy směrem k nohám se doporučuje studená lázeň nohou proto, aby se normalizoval krevní oběh. Po **provedení** těchto koupelí nohou si jedinec musí lehnout, zabalit si ramena, což zajistí přítok krve do horní poloviny těla. Při polévání těla

studenou vodou by proud vody měl směřovat na chodidla, potom na kolena, oblast kříže, na **břicho** a teprve potom na hlavu. Stanovené pořadí přispěje k vytlačení krve směrem nahoru a dovnitř. **Začnete-li** proceduru opačně, to znamená od hlavy, krev bude odtékat z oblasti hlavy a vy se nebudete cítit dobře.

- Strava ve čtvrté lunární fázi by měla být stejná jako ve druhé lunární fázi. Jezte méně potravin se zvýšeným obsahem tuků, neznámé a těžce stravitelné potraviny. V poslední třetině této fáze jsou vhodné potraviny jang, dále různé speciální prostředky, které **směrují** energii organismu nahoru, **rozehřívají** a ředí krev.

- Velmi účinné jsou ve čtvrté lunární fázi očistné procedury, například detoxikace přes pokožku v parní lázni. Různé lokální obklady pomohou rovněž vytáhnout nečistoty z organismu. Ve čtvrté lunární fázi se organismus velmi dobře zbavuje jemných hlenovitých vrstev, které odvádí do tlustého střeva. Pozitivní účinky má i cvičení šankhaprakšalána a očistné procedury pomocí klystýrů. Ženám v tomto období začíná menstruace, neboť se otevírá spodní očistný kanál. Podobný proces probíhá i u mužů, ale v méně výrazné formě. Pomocí tohoto kanálu je možné podstatně zvýšit účinnost očisty organismu. Parní procedura přispívá k lepšímu vyloučení nečistot, které se vlivem síly přitažlivosti hromadí v podbřišku. Mikroklystýry se sto mililitry odpařené uriny pozitivně působí na vyloučení všech nečistot z těla. Jestliže budete postupovat tímto způsobem, budete s přírodou tvořit jeden celek a dočkáte se vynikajících výsledků.

Toto období vytváří široké pole možností pro milovníky hladovění. Dvacátý třetí a dvacátý šestý den lunárního cyklu jsou nepříznivějším obdobím pro hladovku. Dvacátý třetí den se označuje jako den pokání, odpuštění ostatním a den půstu. Dvacátý šestý den představuje druhý den *ekadaší*, kdy védské spisy doporučují zdrženlivost od jídla. Neuděláte špatně, jestliže nebude jíst ani dvacátý devátý den, neboť v této době pomůžete organismu přejít na nový cyklus. Pokud jste se rozhodli k týdennímu hladovění, pak

je rozhodně ukončete do dvacátého devátého dne lunárního měsíce **aby** obnova vašeho organismu začala na počátku cyklu.

Lunárním **fázím** se snažte přizpůsobit i dlouhodobé hladovění. **K** jeho zahájení je nejvhodnější druhá nebo čtvrtá lunární fáze. Největší efekt při hladovění má spojení **aktivního** týdne s druhou nebo čtvrtou lunární fází lunárního **cyklu**. Regenerace organismu by měla být zahájena vždy **aa** počátku lunární fáze jang (první a třetí fáze lunárního **cyklu**). Nezapomeňte na to, že zahájení a ukončení **hladovění** by nemělo probíhat ve dnech, které jsou ovlivněny zvláštními body!

- Protože ve čtvrté lunární fázi probíhá proces rozšíření, je vhodné k očistě organismu od ledvinových a žlučkových kamenů a kamenů v močovém měchýři požívat nasbírané byliny. **Aby** se v této lunární fázi vyloučily všechny rozmělněné kameny, je potřeba počítat s tím, že ve zmíněném období má gravitace Měsíce, Slunce a Země nejsilnější účinky, pokud se člověk nachází na opačné straně. Jestliže se Měsíc nacházel v zenitu přesně v poledne, pak Slunce bude o půlnoci jakoby pod vámi, na druhé straně. Proceduru zaměřenou na vylučování **kamenů** je proto nezbytné zahájit o hodinu a půl až dvě hodiny dříve. Posad'te se do lázně s teplou vodou a pijte bylinné odvary. Všechny rozmělněné kameny se budou vylučovat bez problémů.

Zvláštní doporučení pro čtvrtou lunární fázi jsou následující: partneři by se neměli pohlavně stýkat dvacátý třetí **den**, ale až dvacátý čtvrtý den. Snažte se zabránit jakýmkoli energetickým ztrátám zejména dvacátý osmý a dvacátý devátý den lunárního měsíce. Setřete svoje síly, aby mohla být provedena úspěšná změna proudění energie a tekutin v organismu, neboť organismus musí ke zmírnění největší přílivové vlny vynaložit **mnohem** více energie než v ostatních **bodech**. Charakteristickým rysem pro toto období **je** střídmost ve všech oblastech.

Jestliže se organismus včas nepřizpůsobí **gravitačním** silám, to znamená, že správně neproběhne přechod **z režimu** stlačení do režimu rozšíření a naopak, střídání proudů povede k prudkým a silným nepříznivým následkům během dnů, kdy účinkují zvláštní body. Je to osmý, **patnáctý**, dvacátý druhý a dvacátý devátý den.

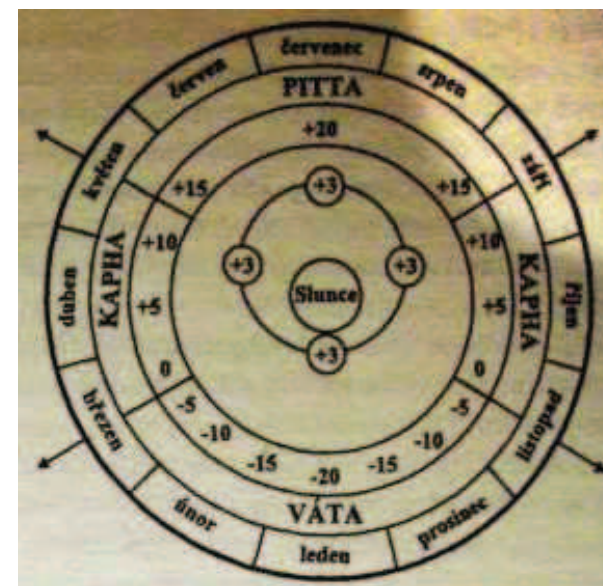
Nyní, když jste se seznámili s jednotlivými fázemi lunárního cyklu, můžete z devadesáti procent zabránit různým chybám a vyhnout se omylům v průběhu ozdravného procesu. Přírodní lunární cyklus je skutečným zlatým klíčem k vlastnímu úspěchu, stabilnímu zdraví a rozkvětu.

ROČNÍ BIORYTMY

Začátkem ledna se Země nachází nejbliže Slunci a na počátku července je v největší vzdálenosti. Ta se v průběhu roku **mění** přibližně o čtyři celé a osm desetin milionu kilometrů. Přetrvávají **změny** a dva **hlavní** sluneční vlivy, to znamená **gravitační** a **světelný**: jang je charakterizován jako těžký a **jin** jako lehký. **Roční** změny energie, projevující se na Zemi v podobě tepla a **světla**, tvoří sedm procent.

Roční období a jejich vliv na organismus člověka

Střídání ročních období probíhá v důsledku změn v objemu sluneční energie. Během letního slunovratu je nejdelší den a na povrch Země dopadá největší množství sluneční energie. Při zimním slunovratu se Země sice nachází nejbliže Slunci, ale dopadá na ni nejméně energie. V době jarní a zimní rovnodennosti je den a noc stejně dlouhá. Objem sluneční energie, kterou vstřebává Země, se pohybuje **mezi** středními hodnotami, mezi minimem a maximum. Je to optimální stav pro živé organizmy, vyhovuje k jejich rozmnožování.

Obrázek č. 4 Roční období

Pitta. A) Zvýšení teploty v létě vede k silnému odpařování vody. Všechny procesy v přírodě probíhají velmi intenzivně. Vlastní odpařování odnímá část tepla, přičemž odpařená voda se kondenzuje na mraky, které **nepropouštějí** sluneční záření. Uprostřed období pitta (nebo žluči) probíhá silný energetický proces (letní bouřky). B) Na fyziologické úrovni lidského těla se toto období projevuje v podobě mrazení a poruchami trávení. C) Růst rostlin se stabilizuje. D) Gravitace Slunce je nejmenší, což vede k oslabení vlastní gravitace člověka.

Kapha na jaře. A) Na jaře dochází se zvýšením teploty k tání ledu a k tvorbě vody. V tomto období je chladné a sychravé počasí. B) Začínají růst rostliny a jarní páření zvířat. C) V tomto období vznikají nemoci z nachlazení, dochází k nadměrné aktivaci životního principu (nebo z hlediska ájurvédy dóši) kapha (**slizu**). D) Gravitace Slunce je **vyrovnaná**.

Kapha na podzim. A) S chladným počasím dochází ke kondenzaci vlhkosti a prší. V tomto období je chladno a sychravo. B) Semena rostlin začínají klíčit a dozrává druhá úroda. Probíhá páření zvířat C) Znovu se objevují nemoci z nachlazení. D) Gravitace Slunce má pozitivní účinky na všechny procesy.

Váta. A) Snížení venkovní teploty způsobuje **krystalizaci** vody. Všechno vysušuje vítr a chlad. **Vnější** faktory silně aktivují životní princip váta (vítr). B) Život rostlin se zastavuje. Organismus člověka se nachází ve velmi **nepříznivých** podmínkách. C) Silné stlačení v důsledku sluneční gravitace a vnějšího chladu je příčinou vzniku křečí v **organizmu: ústrel**, infarkty, rigidita (ztuhlost), ztížená pohyblivost a jiné projevy. Některé nemoci mají akutní průběh a projevují se prudkým zvýšením teploty.

Mění se i další parametry, které závisí na sluneční energii a které dopadají na zemský povrch. Největší množství vzdušných iontů se objevuje od srpna do října, nejméně je jich od února do března. To ovlivňuje aktivitu orgánů a systémů lidského organismu. Plíce pracují aktivně tehdy, jestliže je v atmosféře větší množství vzdušných iontů. Jejich **největší** aktivitu pozorujeme na podzim. Parciální hustota kyslíku je největší v zimě, v lednu, minimální v červnu a Červenci. Tyto odchylky ovlivňují činnost celého organismu, zejména ledvin, které jsou neaktivnější v zimním období.

Starí Indové a Tibetané rozdělili celý rok podle jednotlivých dní na tři období: *kapha* (sliz), *pitta* (žluč) a *váta* (vítr). Aby člověk byl zdravý a odolný proti nepříznivým účinkům každého ročního období, doporučovali vést zvláštní způsob života, žít se potravou s příslušnou chutí, konzistencí a podobně.

Období *kapha* je charakteristické vlhkem a chladem, období *pitta* teplem a vlhkem a období *váta* suchem a chladem.

Protože klimatické podmínky například středního Ruska jsou velmi odlišné od podmínek v Tibetu a Indii, držím se raději místních oblastí (obrázek č. 4). Období *kapha* se objevuje dvakrát v roce, na jaře a na podzim. Kdybychom se podívali na staroruské názvy měsíců, viděli bychom, že i tyto názvy odpovídají podstatě přírodních procesů. Na jaře do období *kapha* patří duben, konec března a počátek května. Podzimní *kapha* zahrnuje říjen, konec září a počátek listopadu. V tomto období je teplota ještě dosti vysoká a činí deset i více stupňů Celsia. Podstatou tohoto procesu je bouřlivý průběh atmosférických procesů v přírodě, což vyjadřuje červenec. Období *váta* trvá prakticky celou zimu: prosinec, leden a únor, a rovněž část posledního měsíce podzimu, to znamená listopadu, a část prvního měsíce jara, března. V tomto období je teplota zpravidla nejnižší, je sucho a větrno.

Zvláštnosti každého z **uvedených** období ovlivňují organismus člověka. Období *kapha* zapříčiňuje **hromadění** chladu a vlhkosti v organismu, jež narušují jeho normální životní funkce. To se následně projevuje mnohými patologickými příznaky. V průběhu období *pitta* se v organismu koncentruje dusno a horko a období *váta* má za následek hromadění chladu a sucha. Vlhkost nahromaděná během období *kapha* přechází často do období *pitta* nebo *váta*, přičemž se ukládá na nepříznivé útvary těchto období, to znamená horko nebo chlad. Nakonec vzniká těžké onemocnění, jehož léčba není jednoduchá, neboť všechny symptomy splývají. Patogenní potíže se potom objevují v místech, kde by se jindy neobjevily. Vezměme si například obyčejné nachlazení v létě, které může vyvolat komplikace v podobě zápalu plic. Nachlazení na podzim nebo v zimě má za následek **suchou pleuritidu**¹¹.

Aby se zamezilo škodlivému působení jednotlivých období na organismus člověka, národní tradice doporučuje dodržovat systém preventivních opatření za účelem odstranění přebytečného množství slizu, žluče a sucha z organismu. Z čeho se tento systém skládá?

- *Očista organismu*. Panča-karma z ájurvědy; pět Tibetánů; systém postních dní u slovanských a muslimských národů.

- *Stanovený způsob života v každém období*. Během období *kapha*, kdy je sychravo a chladno, je nezbytné se zdržovat v teplé a suché místnosti. Životní styl by měl být aktivní, aby se zabránilo hromadění slizu v organismu. V období *pitta* je důležitý pobyt v chladné, větrané místnosti s aromatickými vůněmi. Nedoporučuje se velká fyzická zátěž. V průběhu období *váta*, kdy je sucho a chladno, je vhodné teplé prostředí, vlhké parní lázně, potírání těla olejem (olivovým nebo rozpuštěným máslem), aby organismus nebyl dehydrovaný a udržel si teplo.

- *Konzumace určité potravy*. Během období *kapha* se doporučuje suchá, teplá potrava s takzvanými *rozehřívajícími přísadami*, které zabrání hromadění slizu v orga-

zmu **člověka**. V období **pitta** je vhodná studená potrava s **vy** obsahem vody bez dalších přísad, měla by mít **sciou** chuť. Takoveto potrava umožní uchování vlhkosti organismu a zabrání jeho přehřátí. V průběhu období váta je horká **potrava** s obsahem vody a tuků nejlepší. Je možné ji **vylepšit** rozehřívajícími přísadami.

To jsou nejjednodušší doporučení pro stravování, jež přispívají ke zmírnění negativních účinků jednotlivých ročních období. Naturopatické rady se v této oblasti **poněkud** odlišují od tradičních doporučení uvedených v dalších mých knihách. Kromě uvedené vlastnosti, to znamená zabránit škodlivým účinkům ročních období, je potřeba vyzdvihnout i příznivé účinky na orgány trávicího traktu. Jestliže se Člověk bude stravovat běžným způsobem, například sytou polévkou s chlebem, tukem, cibulí a jinými přísadami, na konci zimního období, bude se v organismu hromadit velké množství slizu. Velký půst je vhodný proto, aby se **sliz** pomocí postní stravy (nejlépe však hladověním) vyloučil z organismu. Přírodní potraviny nevytvářejí tak velké množství slizu a hladovění kromě toho převede Člověka na vyšší stupeň duchovní dokonalosti.

Aktivita orgánů a funkcí organismu člověka podle jednotlivých ročních období

Roční období ovlivňují v důsledku změny množství sluneční energie a účinků přitažlivosti Slunce, Země a **Měsíce** aktivitu dvanácti energetických kanálů a **fungování** orgánů, které jsou s nimi spojeny. Čím více **světla** je během dne, tím výkonnější je Činnost kanálů a jejich příslušných orgánů, jež jsou v činnosti právě během dne. Čím delší je noc, tím intenzivněji pracují kanály noci. Současná medicína potvrzuje tuto skutečnost i ze statistického hlediska i bez popisu mechanismu působení. Nejvíce infarktů myokardu vzniká například od pozdního podzimu do zimy a minimální počet tohoto onemocnění se objevuje v srpnu a září. K zánětům sliznice žaludku a trávicího traktu dochází nejméně v létě a na počátku podzimu a nejvíce v zimě a na počátku jara. Největší počet novorozenců je zaznamenán v lednu až březnu, nejméně v červenci a srpnu.

Příčinou těchto fenoménů je kolísání toku sluneční energie a kolísání gravitačního vlivu Slunce. Rození dětí s vyšší hmotností v zimě se vysvětluje postupně narůstající gravitací plodu, jíž zevně pomáhá narůstající sluneční gravitace. V důsledku tohoto společného působení může gravitační pole plodu kolem sebe udržovat větší množství hmoty než v létě, kdy je gravitační působení Slunce minimální. S přihlédnutím k účinkům jednotlivých období je možné již dávat praktická doporučení. Ženy s nízkou tělesnou hmotností by měly родit spíše uprostřed zimy.

Existuje určitý režim uspořádání základu celého prostoru s přesně stanovenou cirkulací energie v něm. Prostor je čtyřrozměrný a jeho základním kamenem je čtyřhranná pyramida se stejně dlouhými hranami. Postavte na každé hraně této pyramidy po jedné pyramidě. Dostanete útvar skládající se z pěti stejných pyramid, v jehož centru bude

první sestavená pyramida. Tato pyramida představuje prvotní živel zemi, jež tvoří základ, a na hranách jsou čtyři další živly: dřevo, oheň, kov a voda.

Uvedené schéma má jen informativní charakter. Útvar skládající se z pěti pyramid umožňuje pochopit spojení pěti základních živlů, dvanácti kanálů, osmi speciálních (akumulačních) kanálů a poznat dobu činnosti každého z těchto pěti živlů a orgánů, které jsou s nimi spojené. Ve zmíněném obrazu je dvanáct hran, to znamená kanálů, v nichž proudí energie; osm rohů, v nichž se tato energie shromažďuje; každá pyramida má sedm set dvacet stupňů (čtyři trojúhelníky zvětšené o sto osmdesát stupňů). Odtud také pochází číslice sedmdesát dva. Celkový počet pyramid je tedy pět, což je celkově tři sta šedesát stupňů. Energie cirkuluje v tomto útvaru následujícím způsobem: po čtyřech hranách jedné pyramidy (symbolizující například živel dřevo) projde za sedmdesát dva dny; potom přes jednu hranu centrální pyramidy (živel země) za osmnáct dní a dostává se do následující pyramidy (živel oheň), kde cirkuluje rovněž sedmdesát dva dny, a tak bychom mohli pokračovat dále.

Lidský organizmus je jako prostorový útvar uspořádán podle stejného principu a energie v něm cirkuluje také stejně, přičemž se do určitého základního živlu dostává gravitační energie. V létě směřuje centrum přitažlivosti nahoru (jih) a aktivizuje srdce (teplo); v zimě směrem dolů (sever) a aktivizuje ledviny, na jaře směrem vpravo (východ), přičemž aktivizuje játra a na podzim vlevo (západ), kdy posiluje plíce. V intervalech (po sedmdesáti dvou dnech aktivní činnosti některého základního živlu a orgánu s ním spojeného) po osmnácti dnech prochází centrem a aktivizuje slezinu (slinivku břišní a žaludek).

Tento teoretický předpoklad je vodítkem, co máme dělat během aktivní činnosti srdce, plic, sliznice, jater a ledvin a čeho se raději vyvarovat.

K určení doby aktivní činnosti orgánů během roku je možné použít východní kalendář. Počátek roku se podle

tohoto kalendáře pohybuje od dvacátého ledna do dvacátého února a spojuje se s novoluním, kdy Slunce vstupuje do souhvězdí Vodnáře.

Z výše uvedených informací si můžeme vyvodit následující praktická doporučení.

- **Nepříhodnějším** obdobím k léčbě nějakého orgánu je doba jeho největší aktivity během roku.

- Preventivně posilujte slabší orgány v době, kdy nejsou v aktivní činnosti. Srdce například posilujte v zimě, ledviny v létě, játra na podzim a plíce na jaře.

- Očistu nebo regeneraci orgánů provádějte v průběhu období, která jsou pro ně neaktivnější. Pro játra je nejlepší jaro, pro srdce léto, pro ledviny zima a pro plíce podzim, pro žaludek čas mezi jednotlivými obdobími.

Nikdy nestimulujte orgán, který je silný již sám o sobě. Podle zákona antagonizmu bude mnohem více utlačovat jiný, slabší orgán. Jestliže budeme například v zimě stimulovat ledviny, oslabíme zároveň činnost srdce a obráceně, budeme-li v létě stimulovat srdce, dojde k potlačení činnosti ledvin. To se týká také jater a plic.

Závěr

Probrali jsme nejdůležitější část ozdravného procesu, to **znamená** biorytmy. Během našeho mnohostranného vý-
zkumu jsme si vytvořili vnější vodítka, kterými jsou dva-
cetičtyřhodinové, měsíční a roční biorytmy; vlivy těchto
rytmů na buněčné, energetické, funkční a celkové úrovni
lidského organismu. Tím máme k dispozici jakéhosi *prů-*
vodce do země zdraví, podle něhož se můžeme pohybovat,
nemusíme se bát, že zabloudíme či budeme zklamáni.

Druhá část

URINOTERAPIE

TEORETICKÉ A PRAKTICKÉ POUŽITÍ URINY

Tvorba uriny a její vlastnosti

Tvorba uriny. Moč (urina) je tekutý produkt **metabolizmu** lidského organismu, který produkují ledviny a vylučuje se systémem **močových** cest. Během dvaceti čtyř hodin se vytvoří osm set až tisíc osm set mililitrů moči, kterou z padesáti až osmdesáti procent tvoří přijaté tekutiny. Člověk vyloučí více moči obvykle během dne než v noci. Vzájemný poměr mezi tvorbou moči ve dne a v noci je od čtyři ku jedné do tři ku jedné.

Funkční jednotkou ledvin, v níž dochází k produkci moči, je **nefron**. V ledvinách je jich asi dva miliony. Celkový povrch vnitřní vrstvy nefronů, jejichž prostřednictvím se uskutečňuje filtrace, činí při rozprostření pět až osm metrů čtverečních.

Moč se tvoří z krevní plazmy, přičemž ledviny obsahují pouze ty sloučeniny, které do nich dopraví krev. Při produkci moči ledviny mění základní složení krevní plazmy.

Moč se tedy tvoří z krve, ale organismus nemůže otrávit. Jestliže by byla skutečně jedovatá, otrávil by nás tím, že by se tvořila v ledvinách a hromadila se v močovém měchýři. Existují však takové stavy v organismu, kdy se v moči hromadí mnoho škodlivých látek, které při jejím užití mohou zanechat nepříjemné následky. O nich se dozvíte v dalších kapitolách s uvedením poznámky **kontraindikace** nebo **upozornění**. Nezvyklé reakce, které lidé pociťují po užití uriny, neznamenají otravu organismu, ale očistnou, uzdravující nebo energetickou krizi.

Barva a vlastnosti uriny. Barva uriny zdravého člověka **kolísá** od bledě žluté až do červenožluté, nejčastěji bývá

jantarově žlutá. Zabarvení uriny **závisí** na obsahu různých pigmentů. Čím je jich více, tím je její barva **výraznější**.

Sytě žlutá moč je zpravidla koncentrovaná, má vysokou hustotu a vylučuje se v malém množství. *Bledá (slámově žlutá)* moč se vyznačuje nízkou relativní hustotou a vylučuje se ve velkém množství. Čím více tekutin organismus přijímá, tím je moč světlejší. Při sníženém příjmu tekutin je moč více koncentrovaná.

Barvu uriny přechodně ovlivňují různé rostlinné pigmenty. Konzumuje-li člověk řepu, moč získá barvu řepy. Moč může mít během urinoterapie tmavou barvu i delší dobu.

V průběhu některých onemocnění se do uriny dostávají různé látky, čímž mnohdy získává nepřirozenou barvu.

Bezbarvá moč se vylučuje při diabetu (cukrovce) a při diabetes insipidus (vodní cukrovce), dále při smrštění ledvin a dalších onemocněních.

Mléčně zbarvená urina se vylučuje při vysokém obsahu hnisu v organismu a při konzumaci potravy s vyšším obsahem různých přísad a konzervačních látek. Ty se obvykle vylučují v první třetině proudu moči a je zcela zřejmé, že první množství uriny má mléčné zbarvení, další množství je již normálně zbarvené, ale moč je kalná.

Nazelenalá až namodralá barva uriny se objeví při značném zahnívání bílkovin v tlustém střevě (doporučuje se vyloučení bílkovinné stravy, zejména bílkovin živočišného původu, a provedení očisty tlustého střeva).

Červeně zbarvená moč se vyskytuje při *hemoglobinurii*¹² nebo po užívání léků. *Červenoohnědá* barva se objeví při vysokém obsahu bilirubinu a urobilinu. Zvýšené množství žlučových pigmentů zbarvuje urinu na *šafránově žlutý, hnědý, nazelenalý až hnědý*, nebo dokonce *zelený* odstín.

Obecně platí, že podle barvy moči lze rozpoznat, jaké potraviny organismus lehce tráví, to znamená, že neobsahují toxiny, konzervační látky a jiné přísady, a které potraviny jich naopak obsahují nadměrné množství. Umělé

vitaminy, jako například Dekamevit, **Undevit** a celá řada dalších, **se z organismu** vylučují velmi rychle a moč získává **jasně** žlutou barvu.

Průzračnost. Vyloučená moč zdravého člověka je průzračná a mírně fluoreskuje. Při delším stání se v ní objeví průsvitné obláčky. **Stojí-li** urina déle, tvoří se **usazeniny**.

Zápach. Čerstvá urina zdravého Člověka má charakteristický zápach. Zápach ovlivňují různé látky, které se **do** organismu dostávají společně s potravou. Tibetští léčitelé upozorňují, že páchnoucí urina je důsledkem určité nestrávené potravy. Proto je lepší tuto potravu vyloučit nebo posílit **trávicí** činnost žaludku a střevního traktu.

Reakce. Čerstvě zachycená urina reaguje kysele. Tento stav závisí na hodnotách pH, které se pohybují v rozmezí pět až sedm. Nejkyselejší je urina ráno, kdy je organismus lačný. Po příjmu potravy se kyselé hodnoty snižují, což je spojeno s vylučováním žaludečních šťáv. Ke snížení kyselosti uriny dochází rovněž při hojném pocení. Zvýšený příjem čerstvých zeleninových šťáv způsobuje zvýšení alkalické hladiny moči a konzumace krup opět zvedá její kyselost. Urina se čpavkovým zápachem má zásaditou reakci.

Specifická hmotnost uriny kolísá od jedna celá dvě tisícin gramu do jedna celá a tři setiny gramu na jeden centimetr čtvereční a závisí na množství vypitých tekutin, intenzitě pocení a na stravovacím režimu.

Pevné látky. Při odpařování uriny získané za dvacet čtyři hodin dostaneme padesát až šedesát gramů pevných látek. Z **tohoto** množství připadá asi patnáct až dvacet pět **gramů** na neorganické látky.

Teplota zamrzání. Běžná urina *zamrzá* při teplotě od minus jeden a tři desetiny do minus dva a tři desetiny stupně Celsia.

Specifická elektrická vodivost běžné uriny závisí zejména na koncentraci solí a pohybuje se v rozsahu od 0,013 do 0,033 $\text{Om}^{-1}/\text{cm}^{-1}$.

Relativní viskozita uriny činí jeden celý a dvě setiny bodu; zvyšuje se za přítomnosti bílkovinných **produktů** v potravě.

Povrchové napětí uriny se pohybuje v **rozmezí od** sedesáti čtyř do šedesáti devíti din **na jeden** centimetr. **Povrchové** napětí se snižuje přítomností bílkovin a **žlučových** kyselin.

Kalorický koeficient závisí na množství bílkovin, které organismus vyloučí. Do uriny se také vylučuje dusík. Jeden gram vyloučeného dusíku představuje sedm celých a sedm desetin až osm celých a devět desetin kalorií.

Komponenty uriny a jejich vlastnosti

V lidské moči se vyskytuje na dvě stě různých dosud objevených látek. Nachází se v ní močovina, kyselina močová, základní látky purinů, deriváty guaninu, histidin, kyselina hippurová, dvojitě glukuronové kyseliny a dvojitě sírové kyseliny, neutrální síra, rodaniny, stopy po bílkovínách, aminokyselinách, glukóze, acetonu, žlučových kyselinách, kyselině mléčné, pyrohroznové, nenasycených mastných kyselinách, těkavých mastných kyselinách, dále kyselina šťavelová, jantarová a jiné látky. V urine se rovněž nachází pepsin, trypsin, amyláza, fosfatáza a jiné enzymy, steroidní hormony, vitaminy a minerální látky. Z plynů je to dusík, kysličník uhličitý a kyslík.

Při různých patologických procesech se v urině zvyšuje obsah některých látek, které se v **urině** zdravého jedince nacházejí jen v malých koncentracích (bílkovinné látky, glukóza, fruktóza a jiné podobné látky, aceton, kyselina acetocetová, tuky, cholesterol, kyselina mléčná a jiné další látky). Vyskytují se i další látky, jako například peptidy, nukleové kyseliny, mukoproteiny, fibrin, hemoglobin, žlučová barviva, hormony, enzymy a jiné látky, které organismus produkuje za účelem korekce daného onemocnění. **Léky** a jiné látky, které se do organismu dostávají jen ob-

čas (zejména potravinové doplňky), se v moči vyskytují někdy **v nezměněné** podobě, ale převážně jsou ve formě **změněných** produktů. Většina takových změn vede ke **snížení** jedovatých vlastností přijatých látek.

Nyní se podíváme na jednotlivé komponenty uriny a jejich vlastnosti ve spojení s urinoterapií.

Urinu tvoří převážně velké množství krystalicky uspořádané vody. Takovou strukturu přirozená voda nemá. **Uspořádání** molekul v přirozené vodě je chaotické. Po vypití se voda v organismu **změní** do kapalného krystalického stavu. **K** přeměně jednoho litru vody do kapalné krystalické podoby spotřebuje lidský organismus dvacet pět kalorií. Při dlouhodobém pití uriny dochází k velké úspoře energie, a tón i k prodloužení života člověka.

V přírodě existuje čtyřicet osm různých druhů vody, včetně těžké vody - oxidu deuteria, která se používá v jaderných reaktorech. Jedna tuna běžné vody obsahuje asi sto padesát gramů této látky. Je úplně jasné, že po jejím vypití nebudeme zdravější. Z toho vyplývá, že organismus člověka lépe funguje na základě běžných druhů vody.

Vědci zjistili, že čím déle existuje kapalný krystal, tím **je** užitečnější pro organismus a tím více se přizpůsobuje tělesným tekutinám člověka. Lidský organismus vydává mnoho energie na tvorbu optimálního typu vody z tekutin, které člověk přijímá. Jestliže se do těla dostávají již hotové tekuté krystaly, ušetříme rovněž vlastní energii. V oblastech, kde se nacházejí prameny s podobnou vodou, nejsou lidé nemocní a žijí mnohem déle.

Každý orgán člověka si dodatečně odčerpává vlastní tekuté krystaly a je v činnosti na jejich základě. Jestliže daný orgán není schopen přijímat tyto tekuté krystaly, dostává se nemoc. Tibetští léčitelé dávno věděli o této skutečnosti a prováděli léčbu takzvanými *mikroproudy*, v nichž byly podle typu nemoci přesné dávky tekutých krystalů vody. Užívání vlastní uriny umožňuje úspěšně zvládnout i tyto problémy.

Voda, která prošla organismem, o něm zachycuje úplně informace. Tento proces probíhá na základě vzájemného

působení informační a energetické soustavy **člověka** s tekutinou. To znamená, že díky těmto účinkům se kapalná krystalická struktura vody přeměňuje s ohledem na energetickou hladinu lidského organismu. Zaznamenávají se rovněž různé patologické procesy. Po vypití tekutiny, to znamená uriny, v níž je zakódována **nemoc**, si informační a energetický systém sám najde zaznamenané patologické jevy a najde jejich zdroj, který nemoc zapříčinil. **Potom** jej na základě principu vyvolání interference zlikviduje. Tento účinek je základem homeopatického principu, **ze podobné se léčí podobným**. V tomto případě je vlastní urina nenahraditelnou tekutinou, jež obsahuje přirozené informace o organismu. Je schopná z organismu vybit různá **patologická** ohniska a odstranit z něj všechny nečistoty.

Urina slabě fluoreskuje, to znamená svítí, což je její další významná vlastnost. Tento jev je výsledkem vzájemného působení Ducha a vody. („Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha.“ Tuto myšlenku je možné posuzovat jako motivující příčinu, to znamená slovo, které je v podobě Ducha základem každé živé bytosti. V *Bibli* se dále hovoří: „Všechno povstalo skrze ně. V něm byl život.“ V *Bibli* se dále vysvětluje, co znamená život: „... a život byl světlo lidí.“ Dále se hovoří o tom, jak z holografické, světelné formy vzniklo fyzické tělo: „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ V těchto smysluplných slovech se ukazuje posloupnost ztělesnění od příčiny, to znamená Slova, v základ života, hologram, dále ve Světlo a nakonec ve fyzické tělo.)

Současné vysvětlení tohoto jevu vychází z názoru, že v základě našeho fyzického těla se nachází rozsáhlý světelný hologram. Podle současných představ slouží k tomu, aby vznikl holografický záznam, potřebná předmětná světelná vlna z libovolného zdroje a stejně silné odražené světlo, to znamená opěrná vlna. Vzájemným působením obou typů vln vzniká interferenční obraz, který se nazývá hologram.

Hologram je možné zapsat v kapalných krystalech. Ke vzniku holografického záznamu je nezbytné, aby ka-

palné krystaly byíy dostatečně zásobeny světlem, tedy **opěrnou** vlnou. Informace o tom, jaký by měl být organizmus a jak má fungovat, je uložena v každé buňce v podobě holografického kódu, nacházejícího se v chromozomech.

Z biologie víme, že chemickým zdrojem energie v organizmu jsou sacharidy. Sloučením kyslíku a uhlíku se uvolňuje dvacet tisíc joulů a jeden gram sacharidů. Ve svalových buňkách se asi dvacet pět procent této energie spotřebuje **na** mechanickou práci, část se změní na teplo a jiné potřeby organizmu a zbytek se využije k *osvětlení*, k trvalému obnovování holografického záznamu celého organizmu.

Světlo získáváme ze Slunce. Ke sloučení kysličníku uhličitého a vody je potřebná sluneční energie. Organizmus ji získává tím, že štěpí škroby na vodu a kysličník uhličitý.

Kapalné prostředí našeho organizmu, tvořené tekutými krystaly, udržuje v sobě nejen holografický záznam, ale současně je naplněno světlem, to znamená opěrnou vlnou. **Použijeme-li** urinu ke vnitřnímu i vnějšímu použití, zvýšíme intenzitu osvětlení hologramu, který se stává výraznější a silnější. V takovém případě se funkce buněk i celého organizmu normalizuje, buňky a organizmus jsou výkonnější a jejich činnost je stabilní. Nyní jistě pochopíte význam následujících řádků starodávného textu *Sivambukalpa*: „**Za** sedm měsíců se člověk stává mimořádně silným a po osmi měsících svítí jako zlato. Po deseti měsících se mění na pokladnici světla. Po jedenácti měsících jsou všechny Části jeho těla **křišťálově** čisté a zářící. Po roce svítí jako Slunce.”

Abychom dosáhli takového efektu, je nezbytné užívat urinu. Jsem přesvědčen, že jiná metoda takové výsledky nezajistí. Právě v tom spočívá jedinečnost uriny, která je základem všech léků!

Kyselá reakce uriny je již sama o sobě silným uzdravujícím prvkem. Nyní si probereme, jak funguje tento unikátní léčebný mechanismus **uriny**.

V přírodě **existují** jak **rostlinné**, tak i **živočišné buňky**. Rostlinné buňky mohou působit v alkalickém prostředí

a svými životními funkcemi je produkuje (například hnití spadaneho listí). Živočišné buňky se vyskytují v **kyselém** prostředí, které zajistí rovněž svými životními funkcemi (pokožka má například kyselé pH, stejně jako moč a **výkaly**). Z uvedeného vyplývá, že zvířata i Člověk mohou onemocnět tím, že jejich normální kyselé prostředí se **bude** posouvat na alkalickou, tedy hnilobnou hladinu, **Hnilobné** prostředí je ostatně příznivé k rozmnožování **rostlinných** buněk, které za svého života ještě více posilují hnilobné procesy. To znamená, že příčinou většiny onemocnění je jeden a tentýž proces, silnější alkalická hladina s následným hnitím. Abyste zabránili vzniku hnilobných procesů v organizmu, je potřeba jej okyselovat látkami obsahujícími bezpečné kyseliny.

Ukazuje se, že tento proces lze zajistit vlastní urinou, neboť je to tekutina vyprodukovaná organizmem z vlastní krve! Okyselením organizmu odstraníme základ všech patologických procesů, to znamená zvýšenou alkalickou hladinu, zahnívání, a rychle a úplně se vyléčíme. Tuto vlastnost naší uriny potvrdili již dávní mudrcové a prohlásili, že urina je všelék!

Vysvětlíme si, co znamenají termíny *okyselení* a *zvýšení alkalické hladiny* organizmu. Okyselení pomocí látek zvyšujících koncentraci kladných iontů vodíku je pro organizmus příznivým účinkem. Jinak tomu bude u látek tvořících kyselé toxiny, to znamená bílkoviny a sacharidy, které začínají hnit a vedou k celkovému zvýšení alkalické hladiny. To má na organizmus špatný vliv.

Urina je nejkyselější ráno a nejalkaličtější po příjmu potravy. Nyní můžeme pochopit, odkud vychází tvrzení dávných léčitelů, že ranní **moč** je nejužitečnější.

Tím, že má specifickou molekulární strukturu, že se vyznačuje stejnými tekutými krystaly a nasyceností solemi, se lidská urina odlišuje od běžné vody povrchovým napětím, relativní viskozitou a specifickou elektrickou vodivostí. Uvedené vlastnosti si rozebereme podrobněji a podíváme se, jak účinkují na lidský organizmus.

Povrchové napětí uriny činí šedesát čtyři až šedesát devět dní **na** jeden centimetr (u vody to je sedmdesát dva **celých** a osm desetin dní na jeden centimetr) a klesá v **přítomnosti** bílkovinných látek, žlučových kyselin a fenolů. Podstata povrchového **napětí** spočívá v tom, že čím je povrchové **napětí** nižší, tím lépe se látky rozpouštějí. Nízké povrchové napětí zvyšuje povrchovou aktivitu tekutiny, čímž se v povrchové vrstvě oddělují jednotlivá prostředí (tekutina-vzduch, **tekutina-olej** a jiná prostředí) a vytváří se vrstva s vyšším energetickým potenciálem. Zde probíhají chemické reakce aktivněji a urina má schopnost rozpouštět různé látky lépe než voda. Zvýšenou povrchovou aktivitou může okyselovat organismus chemickou cestou a stejným způsobem odstraňovat různé látky.

Urina může svými kyselými účinky rozpouštět například bilirubinové kameny v játrech a žlučníku, ledvinové kameny a kameny v močovém měchýři. To také vysvětluje **skutečnost**, proč se ve starodávných knihách vyzdvihuje rozpouštěcí schopnost uriny a schopnost zprůchodnění ucpaných míst v játrech a žlučovodech.

Urina odpařená na jednu čtvrtinu původního množství je mnohem **lepší** než běžná urina, ale odpařenou urinu je vhodné užívat pouze po změně stravy na zeleninu, ovoce a kaše. Maximální množství ranní dávky uriny by mělo činit padesát až sto mililitrů.

Specifická hmotnost krve činí jednu celou a padesát dva tisícín až jednu celou a šedesát dva tisícín jednotek a uriny jednu celou a šestnáct tisícín až jednu celou a dvacet čtyři tisícín, to znamená, že urina má nižší viskozitu než krev. Z uvedeného vyplývá další vlastnost uriny: při vnitřním užívání velmi dobře ředí zahuštěné tekutiny (krev, žluč), dále rozpouští nahromaděné hleny.

Elektrickou vodivost uriny způsobuje přítomnost rozpouštěných solí. Po odpaření uriny na jednu čtvrtinu původního objemu se její elektrická vodivost zvýší. Urinová masáž dodá organismu velké množství energie v podobě volných **elektronů**, proudících kožními póry. V důsledku

toho se v organismu aktivují enzymatické procesy. **Ne** pomeňte na to, že zdravotní stav Člověka se posuzuje podle aktivity enzymů. U nemocného nebo starého **člověka** jsou tyto procesy zpomaleny. Masáž těla urinou, zejména odpařenou, nabíjí tělo energií, **aktivuje enzymatické** procesy, a v konečném výsledku dochází k ozdravení a omlazení organismu. Existuje ještě jedna výjimečná vlastnost uriny: výborně hojí rány.

Nyní se podíváme na obsahové látky uriny a jejich vlastnosti. Z obecného hlediska moč člověka obsahuje dvě velké skupiny látek: **normální a patologické** látky.

Normální látky uriny se vyskytují v moči zdravého člověka. Můžeme je rozdělit do tří skupin: *organické, anorganické a biologické* látky.

Organické látky uriny se rozdělují na *dusíkaté a nedusíkaté*. S urinou se vylučují konečné produkty metabolismu bílkovin. Za dvacet čtyři hodin člověk vyloučí asi tři celé a šest desetin gramu dusíku (při stravě s nízkým obsahem dusíku), zatímco při stravě bohaté na bílkoviny to může být až sedmnáct gramů dusíku. Tím, že je lidský organismus schopen využít vyloučený a znovu použitý dusík, může být obvyklé množství bílkovinné stravy omezené. Při pití sto až dvě stě mililitrů uriny dvakrát až třikrát denně není potřeba doplňovat bílkoviny, zejména živočišného původu.

Hlavními *dusíkatými komponenty* uriny jsou močoviny, kyselina močová, purinové základní látky, aminokyseliny, amoniak, kreatinové látky.

Největší množství dusíku, to znamená přibližně osmdesát až devadesát procent, se z organismu vyloučí s močovinou. Za dvacet čtyři hodin to může být až třicet gramů. Močovina působí jako přirozené diuretikum, pomáhá z organismu vyloučit přebytečnou vodu. Lze ji tedy použít jako močopudný prostředek. Posiluje aktivitu enzymů, které se vylučují do žaludečního a střevního traktu a přispívají k lepšímu trávení potravy.

Močovina vyniká *protirakovinnými účinky*. Lékaři zjistili, jak rychle se při užívání uriny zlepšuje zdravotní stav

dokonce u **pacientů**, jejichž léčba se zdála být beznadějná. Výzkumy ukázaly, že **nitromočovina** je u zdravého člověka obvykle v **normě**, ale u jedinců s nádorovým onemocněním je této látky nedostatek.

Za dvacet čtyři hodin zdravý člověk urinou vyloučí dvě celé a jednu desetinu **gramu** volných aminokyselin a dva gramy aminokyselin ve vázané formě. Zvýšené množství aminokyselin se v **urině** objeví při nedostatku bílkovin, zvýšeném rozkladu tkání, horečkách, popáleninách, otravách a při poruchách činnosti jater. Praxe ukázala, že je potřeba zabránit ztrátám důležitých látek a že je potřeba je organizmu vrátit. Vnitřní užívání uriny nebo potírání pokožky splní tento úkol, čímž se velmi rychle normalizují funkce organizmu. K produkci aminokyselin z výživných látek se potřebuje velké množství energie. Nemocný a oslabený organismus není schopen tuto produkci zajistit. Proto konzumace potravy celkový zdravotní stav nemocného jen zhoršuje. Pití uriny, která obsahuje všechny rozložené látky, nepotřebuje žádnou močovinu. Jestliže nedochází ke ztrátám, organismus člověka se normalizuje velmi rychle.

Ze skupiny nedusíkatých organických látek se zastavíme pouze u esterů sírové kyseliny. Tyto kyseliny se podobají éterickým olejům a vynikají velkou rozpustnou schopností. V **urině** býložravců je podíl uvedených kyselin větší než v lidské urince, a proto dobře rozpouští kameny. Urina vegetariánů má rovněž větší potenci rozpouštět kameny v organizmu, než jak je tomu u lidí konzumujících maso.

Anorganické látky se v **urině** vyskytují v podobě solí dusíku, draslíku, vápníku, hořčíku, železa, chlóru, fosforu a jiných prvků. Tento Částečný přehled chemických prvků, které jsou součástí uriny, dokazuje, že jsou velmi důležité k normálnímu životu organizmu.

Soli uriny, **jak** již bylo řečeno, se vyznačují léčivými účinky. Aktivně vstřebávají škodlivé kyseliny a narušují základy většiny nemocí. Kombinace mikroprvků v **urině** představuje aktivní **tonizující** prostředek pro organismus. **Tonizující** prostředky však ve skutečnosti nejsou tak kva-

litní jako přirozené soli v **urině**. S ohledem na to, **že** dnešní potraviny **jsou** většinou chudé na **mikroprvky** (**očistěná** mouka, loupané kroupy, maso obsahuje velmi **málo** mikroprvků, všechno je vařené a konzervované), se náš organismus nachází ve stavu neustálého *minerálního hladu*. Onemocnění zubů tuto skutečnost potvrzuje. Pravidelné používání vlastní uriny **jak vnitřně**, tak i zevně je vynikající způsob *minerální výživy* organizmu.

Urina, zejména odpařená, je mnohem účinnější a bezpečnější než tonizující prostředky. Za prvé tvoří se z krevní plazmy a má podobnou strukturu; za druhé mikroprvky lidského organizmu prošly všemi změnami, které probíhají s jakoukoli látkou. Bez těchto změn je každá látka pro **naš** organismus cizorodá. **Dříve**, než se například bílkoviny potravy přemění na látky vlastní našemu organizmu, projdou dlouhým procesem zpracování a změn. Jestliže tento proces z nějakých důvodů neproběhne, bílkoviny potravy vyvolají alergickou reakci. Umělé léky tyto vlastnosti nemají.

Urina odpařená na jednu čtvrtinu původního objemu koncentruje mikroprvky přirozeného původu a v tomto ohledu převyšuje všechny umělé přípravky. Pokud množství vyloučené moči činí jeden až dva litry, při jejím odpařování se v půl litru může koncentrovat (bez vzniku usazenin) patnáct až dvacet pět gramů minerálů!

Mezi *biologicky aktivní látky* uriny patří všechny látky, které jsou vytvořeny v organizmu. Jsou to enzymy, vitaminy a jiné látky. Urina obsahuje také hormony, ačkoli koncentrace některých z nich je velmi nízká. Hodně hormonů obsahuje urina mladých lidí, nejvíce však urina těhotných žen.

Hormonální terapie silně působí na organismus člověka, proto se na tuto otázku podíváme z hlediska urinoterapie.

Hormony (z řeckého slova *hormao* - poháním) jsou vysoce aktivní látky, které se vyskytují v malých koncentracích a působí na látkovou výměnu, vývoj organizmu, růst, stárnutí, reprodukční funkce a na jiné procesy. Jejich nadbytek i nedostatek vážně poškozuje celý organismus.

Hormony produkuje endokrinní systém, v němž existují dva **články**, žlázy s vnitřní sekrecí, které jsou samostatným **orgánem**, a endokrinní buňky, které se nacházejí v epiteliálních tkáních žaludeční sliznice, střev, **žlučníku**, dýchacích cest, **plic**, močových cest a kůže. Ve tkáních a orgánech se kromě hormonů mohou tvořit biologické a chemické aktivní látky, **takzvané parahormony**¹³. Ty se také označují jako *tkáňové hormony* nebo *biostimulátory*.

V medicíně se hormony získávají z endokrinních žláz dobytka, z krve, moči zvířat a Člověka a rovněž umělou syntetickou cestou. Hormonální (endokrinní) systém je jednou z funkcí dōši kapha (životní princip slizu, zpevňující tělo) a má svoji hierarchii a regulaci. K systému patří nervová **centra**, nacházející se v mozku (struktury limbického systému, oblast hypotalamu a hypofyzy), kanály přímého spojení (nervové účinky k produkci tropních hormonů podněcuje **hypofýza**, které zase občas podněcují příslušnou žlázu organismu k sekreci hormonů), kanály zpětného spojení (vyprodukované hormony cirkulují v krevním řečišti a působí na hypotalamus a hypofýzu, přičemž je posilují, nebo naopak potlačují).

Podívejme se podrobněji na hierarchie hormonálního systému.

Hypotalamus se skládá z třiceti dvou jader. Kontroluje základní procesy ve vnitřním prostředí organismu, zajišťuje spojení mezi emocemi a vegetativními emocemi, reguluje činnost žláz s vnitřní sekrecí pomocí tropních hormonů hypofýzy. K nim patří tyreotropní hormony, aktivující **štítnou** žlázu, adrenokortikotropní hormon, aktivující kůru nadledvinek, gonadotropní hormon, aktivující pohlavní žlázy.

Nahromadění pohlavních hormonů v krvi vede k pohlavnímu dozrávání a k zajištění reprodukčních funkcí. Dalším hromaděním pohlavních hormonů dochází k přesycení krve pohlavními hormony, ke klimakterickému krvácení, ke tvorbě rakovinných procesů. Pohlavní funkce odeznívají kvůli tomu, že organismus není schopen produkovat tolik hormonů.

Náš organizmus pracuje vlastně jako **továrna, která** vyrábí co nejvíce hotové **produkce**. Zařízení se však **opotřebovává** a vzniká nedostatek „stavebního **materiálu**“. Do organismu se dostane nové množství hormonů **vyločených** s močí, takže vlastně šetříme tuto živou továrnu i zařízení (pohlavní žlázy) a stavební materiály. **Opotřebování** organismu a následně stárnutí a nemoci s ním spojené se stávají dlouhodobou záležitostí. Tuto skutečnost můžeme již najít ve starých textech **Šivambukvalpa**: „**Bude-li** se moč přijímat plynule a pravidelně, muži a ženy získají celý potenciál a nebudou stárnout.“

Hypofýza váží jeden a půl kilogramu a skládá se z přední, střední a zadní části. Každá část produkuje vlastní hormony. Narušení činnosti přední části hypofyzy způsobuje zastavení růstu, otylost, atrofii pohlavních orgánů, poruchy těhotenství. Hormony přední části hypofyzy regulují kromě toho ještě činnost ostatních endokrinních žláz. Střední část vylučuje pigmentové hormony. Pokles činnosti zadní části hypofyzy vede k poruchám činnosti ledvin, čímž vzniká vodní diabetes. Hormony této části ovlivňují krevní tlak a tonus hladkého svalstva.

Většina problémů týkajících se normálního vývoje člověka je spojena s nesprávnou činností hypofyzy. Jestliže upravíme její činnost, funkce hypofyzy se normalizují, vždyť základem činnosti hormonálního systému je samoregulace. Pomocníkem zde může být vlastní urina nebo urina člověka stejného pohlaví a přibližně stejného věku. To posílí zpětné vazby a zharmonizuje ostatní funkce.

Štitná žláza produkuje hormon **tyroxin**, což je látka složité struktury, obsahující jod. Tento hormon ovlivňuje aktivitu sta enzymů! Při jeho nedostatečné produkci se zpomaluje látková výměna, množení buněk a organizmus zaostává v duševním a fyzickém vývoji.

Urina má pozitivní účinky na tuto žlázu. Hromadí jod, zejména tehdy, **je-li** jodu v potravě málo. Štitná žláza je tvořena foli kuly (dutinkami), obalenými krevními cévami. V centru folikulů je hlenovitá hmota (koloid), v níž se

hromadí hormony. Jestliže je koloid špatně rozředěn, **hormon** se nedostane z buněk, čímž vzniká jeho nedostatek. Užívání uriny přispívá k ředění koloidu, ke snížení jeho viskozity a k volnému přesunu tyroxinu do krve.

Z uvedených informací vyplývá *první upozornění*.

Při vzniku *Basedovy nemoci*, kdy dochází k nadměrné činnosti štítné žlázy, je nezbytné urinu užívat velmi opatrně. **Projeví-li** se potíže, jako například nespavost, podrážděnost, oslabení svalstva, pokles tělesné hmotnosti, urina se nesmí užívat vůbec.

Všechny příznaky Basedovy nemoci ukazují na podráždění životního principu váta. Proto proti těmto onemocněním je možné úspěšně bojovat pomocí diet a procedur přispívajících k potlačení uvedeného principu. Vyzkoušejte to sami a přesvědčíte se, že je to pravda.

Příštitná tělíska regulují metabolismus vápníku v organizmu a jeho obsah v krvi. Na jeden iont vápníku připadají dva ionty draslíku. *Příštitná tělíska* produkují *parathormony*. Při nedostatku tohoto hormonu vzniká tetanie (křeče), zejména horních a dolních končetin. Mnoho lidí se po vypití uriny cítí velmi dobře, neboť urina doplňuje chybějící množství parathormonu.

Brzlík (tymus) produkuje deset hormonů. Jedním z nich je růstový hormon. Hlavní funkcí brzlíku je zajištění imunity organizmu. Imunitní ochranou se rozumí rozpoznání a odstranění všeho, co je pro organizmus cizorodé: patogení mikroorganizmy; staré buňky, které se změnily vlivem nemoci; buňky, které se změnily na nádorové, rakovinné buňky a buňky, které nejsou vlastní organizmu. T-lymfocyty, produkované **brzlíkem**, zajišťují ochranu proti virům a vzniku nádorů. Hmotnost brzlíku se progresivně zmenšuje s růstem člověka, čímž se následně snižuje i naše imunitní ochrana. Organizmus se stává náchylnějším k infekcím, zvyšuje se riziko rozšíření **arteriosklerózy**, roztroušené sklerózy, rakoviny, **Parkinsonovy nemoci** a jiných chorob.

Tuto dynamiku je možné změnit užíváním dětské uriny, kterou staří léčitelé pokládali za lék. Dětská urina obsahuje všechny látky zajišťující naši imunitu. Nejvhodnější je používat urinu novorozenců až do dvanácti až třinácti let věku dítěte.

Jestliže chcete zvýšit vlastní ochranu proti infekcím, virům a rakovině či odstranit cizorodou tkáň (**například** bělmo na oku), pravidelně užívejte dětskou urinu.

Slinivka břišní váží asi osmdesát gramů. Její šťávy přispívají ke trávení potravy. Slinivka břišní produkuje hormon inzulín, který reguluje hladinu cukru v organizmu. Jeho prostřednictvím dochází k nahromadění cukru v organizmu. Glukagon je dalším hormonem slinivky břišní, který má obrácené účinky než inzulín. Narušením činnosti slinivky břišní vzniká diabetes. Pití uriny, zejména v počátečních stádiích, může nemoc zastavit.

Nadledvinky se skládají z dřene (vnitřní část) a kůry (vnější část). Tyto části produkují hormony, které mají různé účinky. Adrenalin je hormon vnitřní části nadledvinek, zužuje cévy, zvyšuje krevní tlak a zrychluje srdeční tep. Glukokortikoidy regulují metabolismus sacharidů a dusíku. Tyto hormony jsou stimulatory všech životních procesů. Hormony kůry nadledvinek jsou úzce spojeny s hormony pohlavních žláz. Jejich nedostatek vede k narušení činnosti pohlavních orgánů: u žen způsobuje růst vousů na tváři, u mužů například jemnější hlas nebo potlačení potence. Existuje mnoho případů, kdy užívání uriny, zejména odpařené, zastavilo růst vousů u žen, znormalizovalo mužskou potenci a přispělo k vyléčení různých nemocí spojených s narušením činnosti nadledvinek.

Pohlavní žlázy produkují celý komplex hormonů, na nichž závisí vzhled, zdraví, nálada a to, jak se cítíme. Pohlavní žlázy pracují rok od roku s větším zatížením a citlivost hypotalamu se ve vztahu k nim snižuje. Jestliže budeme užívat stejné hormony, i v menším množství, můžeme zkrátit dobu opotřebení pohlavních žláz, prodloužit si mládí nebo si zachovat mladistvý vzhled.

Srovnáme-li urinu lidí různého věku a **přihlédneme-li** zároveň k uvedeným zvláštostem, dostaneme následující údaje: urina dětí do období dospívání (dvanáct až čtrnáct let) obsahuje málo pohlavních hormonů, ale velmi mnoho imunitních látek; v **urině** lidí od ukončení dospívání do třiceti pěti let je hladina hormonů a imunitních látek vyrovnaná; urina lidí starších třiceti pěti let je chudá na imunitní látky, ale je nasycena velkým množstvím pohlavních hormonů; po klimakteriu obsahuje urina málo jak imunitních látek, tak i pohlavních hormonů. Je narušen celý hormonální systém.

V **urině** byly objeveny ještě další látky. Patří sem erythropoetin, který produkují ledviny. Tento hormon stimuluje krevní oběh v kostní dřeni. Dále je to enzym urikináza, jež napomáhá přítoku krve k srdci. Tento enzym připomíná účinky nitroglycerinu, rozpouští sraženiny (tromby) v krvi. Kortizon je silně protizánětlivý, protialergický a antitoxický prostředek. Vitaminy, které jsou přítomny v organismu, jsou v **urině** obsaženy jako nepatrné částice v nízké koncentraci.

Látky, které vznikají v organismu v průběhu nemoci. Jestliže v organismu člověka jsou uloženy zárodky nemoci, která ještě nepropukla, urina vytváří rovněž pro ně stejné podmínky, takže se velmi brzy projeví v zevní podobě. Probíhá zvláštní proces, který se podobá imunizaci a který je spojený s chorobami probíhajícími v organismu. V závislosti na *zárodcích nemoci* se tento proces projevuje různým způsobem: od lehkých zdravotních potíží, průjmu až k těžším kritickým stavům, trvajícím dva až tři měsíce.

Při imunizaci organismu pomocí uriny se nepoužívají vedlejší prostředky, které negativně ovlivňují krev, ale využívají se jeho vlastní síly. To znamená, že každý organismus produkuje ty látky, které jsou potřebné k jeho uzdravení. Tyto látky se vylučují společně s urinou. Podívejme se na tuto otázku podrobněji.

V průběhu různých patologických procesů probíhajících v organismu se společně s močí vylučují produkty dané nemoci: odumřelé buňky, hnis, látky, které produkuje samotný organismus v boji proti nemoci, a jiné látky.

V homeopatii se používá léčebná metoda, při níž **se** do organismu zavádějí látky, které nemoc přímo vyvolají: **toxiny**, patologicky změněná tkáň a jiné prostředky. Vychází se ze zákona podobnosti, to znamená, že tyto látky (*nozody*¹⁴) je možné použít při léčbě nemocí, které jsou jim podobné.

Nedostatky terapie pomocí nozod spočívají v tom, že z hlediska účinků jsou nozody o **stupeň** níže než homeopatické léky; naopak výhody jsou spojeny s tím, že výběr potřebného léku je ve srovnání s výběrem homeopatického přípravku mnohem jednodušší.

Problémy při výběru homeopatického přípravku jsou následující: a) je nezbytné najít látku vyvolávající určitou chorobu. Jestliže dojde k chybě, nemoc nebude potlačena a organismus vlastně onemocní novou nemocí; b) správně vybraný přípravek je nezbytné přizpůsobit energetice nemoci, to znamená, že jeho energie se musí ztotožňovat s energií nemoci. Pouze v takovém případě dojde díky interferenci ke vzájemnému potlačení. Jestliže je energie přípravku silnější, nedojde k potlačení choroby. V našem organismu zůstane tolik patologických jevů, jak rozdílná byla energie látky, která měla potlačit příslušnou nemoc.

Pokud jde o urinu, můžeme s jistotou říci, že její ztotožnění je stoprocentní. Lidská urina obsahuje všechny nozody, které nemoc vytvoří, a proto je vynikajícím léčebným přírodním materiálem. Urinoterapie nachází své opodstatnění při léčbě mnoha nemocí a představuje nejmodernější léčebnou metodu.

Během těžkého onemocnění dochází k intenzivnímu rozpadu tkání s jejich následným vyloučením z organismu. Aby bylo možné zregenerovat poškozené tkáně, je potřeba obrovské množství energie: na počátku ke trávení potravy, přísunu výživných látek, k jejich přeměně na látky, které jsou organismu vlastní, a teprve potom je potřeba energie na syntetizaci porušených tkání. Pro oslabený organismus to je nepředstavitelná zátěž. Nyní můžeme pochopit, proč uzdravení probíhá velmi pomalu a navíc může být provázeno nejrůznějšími komplikacemi.

Léčba **nozodami**, biogenními stimulatory, metabolity (**všechno** je ideálně zkombinováno v naší **urině**) přináší pozitivní výsledky.

Čím tedy urina působí na náš organizmus a jaký je její léčebný efekt?

Efekt hromadění energie při užívání uriny vzniká proto, že **urina** je:

- strukturovaná tekutina;
- tekutina sestávající z určitých **izomerů** vody;
- **fluoreskující** tekutina;
- tekutina obsahující metabolity;
- tekutina obsahující mnoho různých solí.

Léčebné účinky užívané uriny vznikají díky tomu, že urina má kyselou reakci, imunitní a antibakteriální vlastnosti, obsahuje močovinu, biogenní stimulatory a má **polyhormonální** účinky. Urina obsahuje informace o konkrétních **nemocech** organismu a je univerzální nozodou. Metabolity uriny jsou budiče a regulatory životních procesů.

Urina je tedy základem všech léků, je nejúčinnějším, snadno dostupným prostředkem a při umělém užívání je neškodným léčebným přípravkem.

Druhy uriny a jejich zvláštnosti

Existují různé druhy uriny a každý z nich je, kromě obecných vlastností, charakteristický svým rysem, který následně ovlivňuje celý organizmus. Nesmíme opomenout různý účinek moči v závislosti na frekvenci přijímání tekutin, to znamená občasná a častá moč.

Rozlišujeme následující *typy moči*:

- novorozenecká, dětská urina, urina dospělých lidí, stařecká, mužská, ženská a urina těhotných žen;
- čerstvá, stará, velmi stará, odpařená, ochlazená urina, urina s obsahem různých látek a aktivovaná urina;
- ranní, denní, večerní a noční urina;
- počáteční, střední a poslední část proudu uriny.

Kvalitu a složení moči ovlivňuje strava, emocionální stav člověka, jeho tělesná konstituce, myšlení, dále lujnární cykly a roční období.

K léčení různých nemocí je třeba **použít** hlavně svoji vlastní urinu. Abstraktní fráze, že urina léčí všechny **nemoci**, se změnila na konkrétní a účinná doporučení, jakým způsobem léčit. Bez znalosti těchto a celé řady **jiných** zvláštností, které budou popsány na dalších **stránkách** knihy, se dočkáte jen zklamání a v urinoterapii **nedosáhnete** žádných úspěchů.

Podívejme se nyní na zvláštnosti jednotlivých **druhů** uriny.

Novorozenecká urina. V prvních dnech života je novorozenecká urina silně kyselá. Velké množství dusíku se vylučuje ve formě močoviny. Urina novorozence je přesycena informacemi bouřlivě se rozvíjejícího organismu. Je velmi vhodná k potlačení hnilobných a kvasných procesů, neboť ve vnitřním prostředí organismu převažuje alkalická hladina pH a organizmus *zaživa hnije*. Stařecký zápach je vnějším projevem tohoto hnilobného procesu. Lidem, z jejichž těla vychází takový zápach, se doporučuje pít novorozeneckou urinu. Jedinci s dysbakteriózou tlustého střeva a podobnými potížemi by měli používat klystýry s urinou.

Novorozenecká urina je vynikajícím prostředkem špatně se hojících ran, pomáhá při *gangréne*³ a jiných podobných onemocněních. Protože obsahuje velké množství močoviny, používá se jako přirozený močopudný prostředek k odstranění zbytků tekutin z organismu, ke snížení tlaku cerebrospinálního (mozkomíšního) moku, **nitrolebečního** a nitroočního tlaku. Ozdravuje ledviny, zlepšuje trávicí procesy, likviduje infekční nemoci, rozpouští **tromby** v krvi, snižuje srážlivost krve. Je vhodná u onkologických procesů (ve formě obkladů a zejména pití).

Dětská urina je urina dětí od jednoho měsíce věku do dvanácti až třinácti let. Její výhodou je vysoký obsah imunitních látek. Imunitní systém má centrální a periferní

orgány. K centrálním orgánům patří kostní dřev a brzlík, k periferním **slezina**, lymfatické uzliny a lymfatická **tkáň žaludečního** a střevního traktu.

Stárnutím organismu se hmotnost brzlíku snižuje v důsledku znečištění organismu o devadesát procent a hmotnost sleziny o padesát procent. Dále je potlačena funkce imunity v kostní dřeví a v lymfatických uzlinách. Zkušenosti vědců ukázaly, že při přesunu starých imunitních buněk do mladého organismu se jejich aktivita obnoví. Při opačném procesu se jejich činnost zastavuje. To je přímý důkaz **závislosti** imunity na stupni znečištění organismu. Člověk, který chce předejít infekčním, virovým a nádorovým onemocněním, by měl nejenom užívat dětskou urinu k posílení svého imunitního systému, ale také provést očistu organismu na buněčné úrovni. V tomto případě je vhodné hladovění, doplněné pitím uriny. Urinu dětí ve věku od jednoho roku do deseti let mohou v důsledku nízkého obsahu hormonů, které jsou odpovědné za rozdílná pohlaví, užívat osoby opačného pohlaví, maximálně však po dobu jednoho až tří měsíců. Čím je dítě mladší, tím déle se jeho urina může užívat, a čím je starší, tím i doba pití jeho uriny by měla být kratší.

Urina dospělých lidí je vyvážená po stránce hormonálních a obranných látek. Je to moc lidí ve věku od osmnácti do třiceti let. Je vhodná k normalizaci činnosti organismu lidí ve věku od třiceti pěti do padesáti až šedesáti let. **K** léčení nemocí organismu se používá vždy vlastní urina.

Jestliže se rozhodnete pro urinu od dárce ke stimulaci vlastního organismu, vyberte si mladého, zdravého jedince stejného pohlaví a stejné tělesné konstituce. Je však potřeba znát jeho způsob života, návyky, stravování a pocítit jeho náklonnost k vaší osobě. Dárce musí celou záležitost, do níž je nezbytné ho zasvětit, zcela pochopit.

Stařecká urina není vhodným druhem uriny, protože neobsahuje prakticky žádné obranné látky ani hormony. Tuto urinu může užívat k léčbě nemocí člověk, který ji vylučuje. Jako urina od dárce **se** dá stařecká moč použít

pouze v krajním případě, jestliže je potřeba rychle vyvolat močení.

Mužská a ženská urina. Oba druhy uriny se od sebe **liší** individuálními zvláštnostmi, které závisí zejména na obsahu hormonů a na principu mužského a ženského **magnetizmu**. Doporučuje se jako dárcovská urina, **ale** je nutné, aby **dárce** byl stejného pohlaví. V některých **případech** lze použít urinu člověka druhého pohlaví, ale jen krátkodobě.

Urina těhotných žen. Tato urina je velmi užitečná a specifická. Na jejím složení se podílí organismus matky, působení dělohy, placenty a organismu samotného plodu. Takovou kombinaci různých látek a zakódovaných funkcí nenajdeme v žádném jiném přípravku.

Během těhotenství, zejména ve dvacátém až třicátém pátém týdnu, dochází k největším změnám. Proud plazmy, protékající ledvinami, se zvýší o čtyřicet pět procent a filtrace o šedesát procent. V důsledku toho se zvyšuje i množství látek vylučovaných močí, které mají metabolický a výživný význam. Nejvíce se prostřednictvím moči vylučují aminokyseliny (v šestnáctém týdnu se vylučování zdvojnásobuje a před porodem je to čtyřikrát až pětkrát více než před těhotenstvím). Dále se vylučuje kortizol. Vylučování některých vitaminů rozpustných ve vodě je asi třikrát až čtyřikrát vyšší. V moči se zvyšuje i obsah močoviny jako konečného produktu metabolismu bílkovin a nukleoproteinů.

V ledvinách se ve zvýšené míře tvoří enzym erythropoetin, odpovědný za tvorbu červených krvinek. Během těhotenství se ho tvoří až pětkrát více.

Urina těhotných žen představuje velmi výživný „koktejl“. Obsahuje zvýšené množství močoviny, proto je tato urina vynikajícím **močopudným** a protirakovinným prostředkem, a její vlastnosti, spojené se stimulací tvorby krve, pomáhají při různých **anémiích**. Je to univerzální prostředek k posílení obranyschopnosti a k léčení celé řady nemocí.

Čerstvá urina. Tento druh **uriny** se používá nejvíce a představuje plazmu krve, nasycenou solemi a jinými látkami. Pije se ihned po vymočení. Existují dva typy této uriny: urina zdravého člověka a urina nemocného člověka. **Urina** zdravého člověka se doporučuje jako preventivní prostředek proti nemocem, k vyrovnání hormonálních disproporcí a ke stabilitě. To všechno proto, aby se šetřil energetický potenciál a materiální zdroje organismu. Urina nemocného člověka se používá jako univerzální prostředek k léčbě jeho vlastních nemocí. Vychladnutím urina ztrácí mnoho vlastností, jako například teplotu a kapalnou krystalickou strukturu, působením světla se rozkládá, na vzduchu se okysličuje, tvoří se v ní usazeniny a dochází ještě k jiným projevům.

Stará urina. Je to odstavená urina, která má první příznaky rozkladu bílkovin. Má čpavkový zápach. Hlavní zvláštností této uriny je to, že ztrácí svůj magnetismus, **nefluoreskuje** a její vnitřní struktura je narušená. Starodávní jogíni potvrdili: „Nikdy k masáži nepoužívej urinu bez jejího předběžného odpaření na jednu čtvrtinu objemu.“ Tuto urinu vám také nedoporučuji, ale zachycovat ji k odpařování je možné i nutné.

Velmi stará urina. Jakmile urina páchne po čpavku, dochází ke změně prostředí pH z kyselého na zásadité. Teze profesora V. P. Filatova o biogenních stimulátorech nám umožňuje předpokládat, že se jedná o léčivou tektutinu. Vycházel z poznatku, že všechny orgány a tkáně neumírají najednou. Orgány a tkáně, které ještě přežívají, i když organismus je již mrtvý, produkují vlivem extrémních podmínek vysoce aktivní látky, bránící zániku orgánů a tkání, to znamená *biogenní stimulatory*. Tyto stimulatory, jak již bylo řečeno, **neúčinkují** na jeden orgán nebo na jednu funkci, ale **najednou** a intenzivně na celý organismus.

V rozkládající se **urině** se tyto látky tvoří v extrémních podmínkách, a to při uchování v **temnu** při teplotě dvacet stupňů Celsia po dobu tří až **sedmi** dní. Této zvláštnosti si

povšiml Armstrong a upozornil na ni ve své knize, v níž říká, že k potírání se nejlépe hodí stará **moč** (zapáchající) nebo směs staré a čerstvé uriny. Velmi **stará** moč se proto výborně hodí k obkladům jako prostředek, který posiluje a stimuluje organismus (slabě kyselé prostředí pH se **změní** na alkalické) a rozpouští různé kyselé usazeniny. Jedovatý zápach po čpavku přispívá k roztažení kožních **pórů**, čímž se urina snadněji dostane do organismu člověka. Výsledky výzkumů ukázaly, že zápach čpavku může stimulovat pracovní výkonnost.

Starší léčitelé doporučovali používat takovouto urinu (s čpavkovým zápachem) k detoxikaci organismu. Tím, že došlo k rozšíření kožních pórů, se toxické látky z organismu vyloučily lépe. Působením amoniakových par se spouští proces očisty. Pálivé a jedovaté účinky amoniaku se využívají při ničení hlístů. Velmi stará urina je proto vhodná k očištění cév, k odstranění trombů díky působení těchto par. Přispívá ke spálení hnilobných tkání (alkalických). Velmi stará urina se rozpouští a spaluje pomocí ještě silnějšího alkalického prostředí, jakým je právě amoniak. Jestliže se celý proces dostane do zdravé, kyselé tkáně, jeho působení se zastaví, což má pozitivní účinky při zadržení moči: v některých případech je zadržení moči následkem křeče, zúžení cév, ale amoniak má rozšiřující efekt.

Několik pokynů k použití velmi staré uriny:

- *K očištění tlustého střeva od nánosů a parazitů*). Nejlepší je použití klystýrů s jedním litrem velmi staré moči, která má slabší amoniakový zápach. Moč by měla být stará nejvýše tři dny a měla by být odstátá při teplotě dvacet stupňů Celsia. Jestliže urina silně zapáchá čpavkem, může ve střevním traktu popálit střevní sliznici.

- *K očištění cév a odstranění trombů* jsou nejvhodnější obklady z velmi staré uriny. Tato urina se doporučuje používat k vyčištění ran a povrchu těla, čímž se odstraní odumřelá a zrohovatělá pokožka. Na počátku je lepší používat urinu smírných zápachem. Podle toho, **jak** si organismus přivykne, je možné použít urinu se silnějším zápachem.

• *K rozpouštění usazených solí* je vhodné rovněž používat obklady. Čím starší jsou usazeniny solí, tím více bude urina zapáchat. Dávejte pozor na popáleniny.

Uří na odpařená na jednu čtvrtinu původního množství. Ve staroindickém traktátu *Šivambukvalpa* se doporučuje používat odpařenou urinu, která se získává následujícím způsobem: do smaltované, skleněné (nesmí být kovová) nádoby dejte čtyři sta mililitrů jakékoli uriny a vařte ji tak dlouho, dokud nezůstane sto mililitrů původního množství. To je tedy urina odpařená na jednu čtvrtinu. Můžete odpařovat jakékoli množství uriny, například jeden nebo dva litry, ale vždy musí zůstat jedna čtvrtina původního množství. *Co se děje s urinou při odpařování?*

Výzkumy ukázaly, že biostimulátory, původně získané ze tkání, mohou při svém ochlazení na minus tři až minus čtyři stupně Celsia, uchované po dobu čtyř až šesti dní, snášet teplotu sto dvacet stupňů Celsia! Z toho vyplývá jeden velmi důležitý závěr: biogenní stimulátory představují zvláštní útvary, které jsou charakteristické teplotní stabilitou.

Působením vysoké teploty se v urině tvoří biogenní stimulátory. a to v mnohem větším množství než ve velmi staré urině. Urina se nesmí odpařit na menší množství, než je jedna čtvrtina jejího původního objemu, neboť její struktura získává vlastnosti mýdla. Názor Armstronga, že urinu nelze vařit, je nesprávný. Je jasné, že odpařená urina nemění svoje pH prostředí a že zůstává kyselou tekutinou.

Tím, že používáme odpařenou urinu, zabýváme se alchymii těla, kdy vodu s normální krystalickou strukturou přeměňujeme na tepelně stabilní tekutinu. Ta nepodléhá poškození, a proto je pro organismus velmi užitečná.

Teoretické vysvětlení tohoto procesu spočívá v následujícím: ze čtyřiceti osmi přírodních druhů vody, které tvoří lidskou urinu, zůstávají jen ty nejodolnější vůči tepelnému působení, zatímco méně stabilní se odpaří.

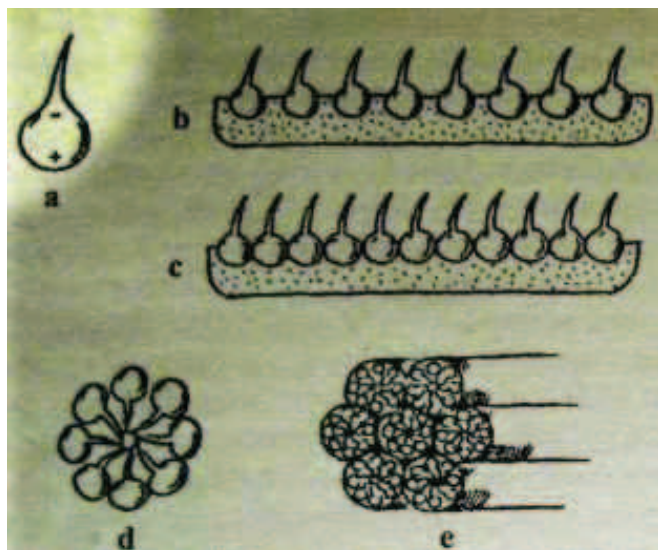
K. Bird ve své knize *Tajemný život rostlin* tvrdí, že Čím je tekutý krystal starší, tím je užitečnější pro organismus a tím více se ztotožňuje s tekutým prostředím lidského organismu. Takovéto krystaly se tvoří v odpařené urině.

Naše urina je koloidní roztok se záporně nabitými micelami (částicemi). Jejich základem jsou mukopolysacharidy, které známý badatel a stoupenec urinoterapie F. S. Chanena považoval za základní léčebný faktor. Pokusy, které se prováděly s neživou vodou, ukázaly její vynikající vlastnosti. Beton, který z ní byl vyroben, vydržel stokrát větší zatížení než obvyklý beton (čtyři tuny na ploše dva a půl krát dva a půl centimetrů čtverečních). Kromě toho byl mnohem lehčí a nepodléhal korozi.

Z toho vyplývá jeden důležitý závěr: pokud jsou zákonitosti stárnutí u anorganické a organické hmoty shodné, potom se tělo rozpadá přirozeným tempem stejně jako obyčejný beton. Pokud vyměníme vodu, která je základem betonu i lidského těla, můžeme výrazně prodloužit délku života a jeho aktivní i tvůrčí období.

V čem spočívá zvláštnost změny vnitřní struktury při odpařování? Na obrázku č. 5 je znázorněno, jak se micely při poklesu obsahu vody v urině seskupují a vytvářejí takzvané *agregáty*. Tyto agregáty vytvářejí specifickou strukturu uriny. Vnitřní struktura uriny vzhledem k *efektu dutých struktur* hromadí energii a vytváří stojaté vlny. Přitom probíhá hromadění chronální energie, kterou je možné nechat zářit pro zvýšení organizovanosti struktur těla, což se projeví v jeho celkovém omlazení.

Nejsilnějším akumulátorem podobné energie jsou pravidelné šestiúhelníky, které příroda již dávno zná a používá je, například molekulové řetězce benzolu, medové pláсты a jiné útvary. Urina odpařená na jednu čtvrtinu původního objemu také obsahuje takovéto šestiúhelníky, čímž je nasycena nejsilnější energií ve srovnání s ostatními druhy urin. Další vypařování uriny vede ke tvorbě mýdlového roztoku a ke ztrátě šestiúhelníkové struktury.

Obrázek č. 5 Schéma struktury odpařené a běžné uriny:

a - micela; b - micely běžné uriny; c - zkoncentrované micely v částečně odpařené urině; d – jestliže je v urině malé množství vody, micely se na základě svého vlastního náboje seskupují a vytvářejí agregáty; e - agregáty se rozkládají zvláštním způsobem v celém objemu uriny a vytvářejí přitom specifickou strukturu.

V odpařené urině se koncentruje všechno, co obsahuje obvyklá urina, a navíc pozitivní látky, získané při zahřívání uriny. Je to silně koncentrovaný přirozený solný roztok, proto účinkuje několikrát silněji ve srovnání s běžnou urinou z hlediska oslabení a očisty. Její čistící síla je taková, že při použití klystýrů čistí nejen sliznici tlustého střeva, ale také podobným způsobem působí na celou břišní dutinu.

Jednoduché mikroklystýry z odpařené uriny (sto až dvě stě mililitrů) uvolňují hleny z organismu, nečistoty v ledvinách a ve slinivce břišní, ze stěn močového měchýře, pohlavních orgánů, očišťují šlachy a svaly tříselné oblasti. Uvolňuje se celý vylučovací systém. Při pití odpařené uri-

ny je nezbytné kontrolovat stravování, Účinky z užívání uriny jsou jak při jejím vnitřním, tak i vnějším používání vynikající.

Odpařená urina mění své chuťové vlastnosti a barvu. Urina zdravého člověka má po odpaření hořkou chuť a má schopnost strhávat. Tato vlastnost se projevuje tím, že při kontaktu odpařené uriny například s polypy tlustého střeva, žaludku, nádory a jinými útvary jejich buňky odumírají a odtrhávají se, čímž se paraziti dostávají ven. Mnozí lidé mohou po použití prvních klystýrů pozorovat, že s odpařenou urinou se vylučují i hlísti, polypy a jiné látky.

Při vědomé změně stravování a přechodu na kaše, ovoce (v zimě sušené ovoce), zeleninu (v zimě dušená), med, bylinné čaje, ořechy, boby se bude tvořit moč s nízkým obsahem solí. Malé množství solí v ní zůstane i po odpaření. Má medovou barvu, její chuť má mírně spálené látky a vůně je svěží, příjemná a připomíná balzám. Takováto urina je velmi léčivá. Je schopna podpořit činnost srdce a svou nazlátlou barvou působí na negativní patologickou energii, přičemž ji vytlačuje.

Podívejme se nyní na charakteristiky léčivých vlastností barev odpařené uriny.

- Červená barva přispívá ke tvorbě hemoglobinu, aktivuje jaterní činnost, napomáhá tvorbě tepla v organismu. Pomocí uriny červené barvy se léčí anémie, zácpy, apatie, pneumonie, tuberkulóza a debilita. Má vliv na endokrinní systém.

- Žlutá barva aktivuje pohybové nervy, přispívá ke tvorbě energie ve svalech, stimuluje proudění žluče a má protizánětlivé účinky. Tato barva uriny stimuluje a čistí játra, střeva a pokožku, působí na činnost ledvin, jater a sleziny. Pomocí uriny této barvy lze léčit diabetes, poruchy trávicího systému, meteorismus, hemoroidy, revmatismus a ekzémy.

- Oranžová barva stimuluje činnost štítné žlázy, dýchání, má spazmolytické (protikřečové) účinky, podílí se na metabolismu vápníku a posiluje plíce. Pomocí uriny této barvy lze léčit astma, revmatismus, dnu, žlučové ka-

meny, ledvinové a plicní choroby, zhoubné i nezhoubné nádory.

Odpařená **urina** je tedy nejlepším druhem uriny, kterou mohou užívat jak nemocní, tak i zdraví lidé.

Ochlazená moč. V čerstvé **urině**, která je uložena na studeném (teplota minus tři až minus čtyři stupně Celsia) a tmavém místě, se vlivem nepříznivých podmínek rovněž tvoří biologicky aktivní látky. To je třetí varianta, jak z uriny získat biologicky aktivní látky.

Urina nasycená různými látkami. Ze starodávných pramenů, jako například *Šivambukvalpy*, *ájurvědy*, *Čžud-ši* se dovídáme, že *parametry* uriny můžeme výrazně měnit, jestliže do ní přidáme různé látky, čímž dojde k výraznému posílení určité vlastnosti, to znamená funkce daného orgánu. Zahřívání moči například s kouskem užitkového kovu se urina nasytí atomy tohoto kovu (zlata, stříbra a jiných **kovů**), což posiluje její specifické vlastnosti.

Přidáním různých bylin a jejich směsí do odpařené uriny zvýšíme obsah mikroprvků. Do uriny je možné dát **dvě** čajové lžičky mořských řas. Takovouto urinu použijte jako obklady, abyste zvýšili obsah minerálů v organismu, dále ji přidávejte do koupelí, čímž si zajistíte mladistvý vzhled.

Přidáte-li do uriny med, cukr, změní se její chuťové charakteristiky a člověk, který neví, že je to urina, se bude domnívat, že pije originální bylinný odvar s příjemnou chutí. Tato moč je vhodná ke stimulaci pracovní výkonnosti. Je to vhodný prostředek k léčbě dětí, neboť děti si na ni lépe zvyknou.

Urina nasycená různými látkami má širokou škálu svého použití: jejím užíváním zjistíte, že se jedná o skutečný elixír mládí. Zkoušejte, experimentujte, všechno závisí na vašem intelektu. Je to jakási „vysoká škola“ urinoterapie, kterou **můžete** absolvovat na základě praxe.

Aktivovaná urina. Jestliže budeme propouštět urinu přes magnetron, nabijeme její micely. Tím se urina stává aktivnější ve všech oblastech působení. Při vaření uriny

(jakékoli) dochází ke **změně** její vnitřní struktury takovým způsobem, aby mohla propouštět velký proud **tepelné** energie. Aby bylo možné upevnit tuto strukturu a následně použít její zvýšenou energetickou **hladinu** k posílení organismu, je potřeba přivést urinu na bod **varu** a **potom** ji ochladit (například pod tekoucí vodou). **Ochlazením se** nová struktura uriny „zmrazí“ a poté je možné ji **použít**. Urinu je nezbytné použít ihned po jejím ochlazení (na **teplotu** čerstvě nadojeného mléka), jinak se struktura velmi rychle rozpadne. Při pomalém ochlazování **uvedeného** efektu nedosáhnete. Léčivé účinky této uriny (jakékoli) jsou mnohem silnější a takovouto urinu je možné, **na rozdíl** od zmagnetizované uriny, užívat neustále.

Zmagnetizovaná urina je vhodná ke vnějšímu **použití**, jako přísada do koupelí ke zvýšení energie těla. Je vhodná pro málo pohyblivé a dehydratované jedince, neboť tato urina vyrovná celkový náboj organismu.

Prudce ochlazená urina se používá ke stálému užívání při nejruznějších nemocích a potížích, například v onkologii se tato moč pije a zevně se používá v podobě obkladů.

Při spojení různých druhů aktivované uriny se její účinky na organismus zvyšují. Odpařte například urinu na jednu čtvrtinu jejího původního množství, prudce zchladte a ihned nechejte proudit přes magnetron. Do takto připravené uriny namočte bavlněnou látku a použijte v podobě obkladů. Připravenou urinu nalijte do termosky a podle potřeby ji znovu použijte k obkladům.

Můžete vyzkoušet i metodu používanou v homeopatii, to znamená *potencování*. Podstatou této metody je to, že v tekutině podle stupně ředění nezůstávají látky, ale uchovává se aktivní počáteční fáze na mimovědomé úrovni. Léky, které se rozpustí v destilované vodě nebo rozmělněné v neutrálním prášku v poměru jedna ku tisíc až jedna ku milion, si uchovávají svoje léčivé vlastnosti. Ty se kromě toho posilují, potencují.

U uriny bude potencování vypadat následovně: do sto **militrů** destilované vody přidejte jednu kapku uriny, to je jedno ředění (ve skutečnost je však potřeba dodat jeden gram, to znamená jednu setinu. K lepšímu vysvětlení uvádím jednu kapku, ale podstata procesu se nemění). Směs desetkrát **protřepejte**. Ze směsi odeberte jednu kapku a přidejte ji do sto mililitrů destilované vody, jako v prvním případě. Jestliže se přikláníte k homeopatii, dostanete tekutinu, která se podobá biologickému **stimulátoru**, to znamená, že na celý organismus působí najednou a velmi silně. Začněte vždy s nižšími stupni ředění a postupně připravujte silnější potence. Pozorně naslouchejte svému organismu a změnám, které v něm probíhají.

Urina ranní, denní, večerní a noční. Mezi těmito druhy uriny existují značné rozdíly.

- Urina od tři hodin ráno do patnácti hodin odpoledne má převážně kyselou reakci a od patnácti hodin odpoledne do tří hodin ráno (místního času) alkalickou reakci. První ranní moč působí příznivě na hojení ran, rozpad nádorů, normalizuje zásadité prostředí organismu, proto se při těchto potížích doporučuje použití tohoto typu uriny.

- *Ranní urina je nejúčinnější*, protože obsahuje největší množství hormonů. Dvě hodiny před probuzením se aktivuje hypotalamus, následně hypofýza a dále všechny ostatní žlázy s vnitřní sekrecí. Vrchol sekrece nadledvinkových glykokortikoidů, aktivita štítné žlázy a slinivky břišní připadá právě na ranní hodiny. Vyzkoušejte tento ranní „hormonální koktejl“. Tato urina je obzvláště účinná při ženských nemocech (pití uriny nebo v podobě urinových tamponů). Tlumí bolesti a lépe hojí poškození sliznice pohlavních orgánů.

- Odpoledne a večer je urina nasycena výživnými látkami a produkty denního metabolismu. Lze ji použít jako *potravinový doplněk*. V noci se vylučuje urina, v níž jsou zakódovány nemoci. Z tohoto důvodu se doporučuje pití první ranní uriny zejména u nemocných, ale také jako prevence proti nemocem.

Aktivita ledvin se mění **během** 24 **hodin**. Ledviny vylučují ráno a v průběhu dne **vodu**, elektrolyty, produkty metabolismu dusíku, v noci se **vylučují** **titrovatelné** kyseliny, amoniak, ionty vodíku. Tato **skutečnost opět** potvrzuje, že první ranní urina je nejvhodnější k **okyselení** vnitřního prostředí organismus. Chtěl bych ještě jednou připomenout, že noční urina, kterou zachytíte ihned po probuzení, je nejužitečnější ve všech směrech, proto ji často používejte: při nemoci jako celkový posilující prostředek a k jiným účelům.

V organismu dochází k postupnému střídání aktivity orgánů, čímž se mění množství a kvalita látek obsažených v urině. Jestliže jsou aktivní játra (dvě hodiny), bude v urině více látek produkovaných játry a jejich **metabolitů**. Bude-li v činnosti slinivka břišní, pak to budou její produkty a metabolity. K normalizaci určitého orgánu je nezbytné znát dobu, kdy je v činnosti, zachytit urinu právě v této době, aktivovat ji (například uchovat ji na chladném a tmavém místě nebo ji uvést do varu a ochladit) a užívat ji, když pracuje daný orgán.

Bolí nás například žaludek. Doba jeho aktivní činnosti se pohybuje v rozmezí od sedmi do devíti hodin. Odeberte moč v tomto období, uložte ji do chladničky (mrazničky) na tři až čtyři dny a teprve potom užívejte (zahřejte na teplotu čerstvě nadojeného mléka) k uzdravení žaludku v době jeho činnosti, to znamená od sedmi do devíti hodin. Tímto způsobem můžete uzdravovat další orgány tak dlouho, dokud nebudou úplně vyléčeny.

První, střední a poslední část proudu moči a několik doušek. Hovořili jsme o **chronální energii**, jejíž hlavní vlastností je poskytování úplných informací o všech procesech probíhajících v organismu **člověka**. V močovém měchýři se chronální energie odráží od jeho stěn a následně se ukládá v centrální části. Střední část uriny, nacházející se v močovém měchýři, je nasycena chronální energií, která je odpovědná za to, jak dlouho bude lidské tělo existovat. Jestliže ztrácíme chronální energii, ztrácíme také život.

me-li ji **vracet** zpět (pitím uriny nebo masážemi s její **oci**), život se prodlouží.

Užívání **střední části** uriny je určitou *technikou*, která **e** *úspěšná*. To ale není všechno. Ukazuje se, že urina by se **měla** vypít najednou nebo po doušcích. To je velmi důležité k zachování interference, jejíž podstata spočívá v **tom**, že spojení dvou stejných vln vede buď ke vzájemné neutralizaci, nebo k vzájemnému posílení. V prvním **případě** je účinek při užívání uriny nulový, ve druhém případě velmi pozitivní. Jestliže člověk pije urinu a proces přeruší, následující doušky se mohou působením interference vzájemně potlačit; **vypijeme-li** ji najednou, **k** potlačení nedojde.

Nyní již víme, jak správně užívat urinu. Za pomoci vědeckých údajů můžeme zdůvodnit účelnost pití vlastní uriny k léčbě nemocí.

Vliv stravy, myšlení, emocí a tělesné konstituce člověka na urinu. Jestliže strava obsahuje větší množství bílkovin, rozkládají se na močovinu a dusíkaté látky, které se budou následně rozkládat až na amoniak, jenž dává moči specifický zápach. Z toho vyplývá, že strava je velmi důležitým faktorem určujícím chuť a zápach uriny. Potrava zvyšující hladinu hemoglobinu, například maso, má negativní účiny na myšlení člověka, který se stává výbušným a agresivním, stejně jako je tomu u šelem.

Autor knihy poznal všechny detaily stravování, neboť sám **pravidelně** užíval a užívá vlastní moč. Urina je kvalitnější, jestliže člověk konzumuje rostlinné potraviny, to znamená zeleninu, ovoce, kaše, ořechy, med, a **pije-li** bylinné čaje. V malém množství je možné jíst i maso, vejce, mléko, brambory, tvaroh a pít mléko, ale je nezbytné tyto potraviny správně zkombinovat. Nekvalitní moč se tvoří po požití rafinovaných, slaných a umělých potravin a konzumací smíšené potravy. Podle vlastní moče poznáte, a nemusíte být teoreticky vzdělaní, jaké potraviny jsou nejlepší a **jak** je správně používat. Bez tohoto zpětného spojení **je** úplně zbytečné hovořit o správné **výživě**.

Úprava stravy se provádí podle individuální **konstituce** (závisí na individuální tělesné konstituci) a podle stávajících nemocí (které rovněž vznikají v **souvislosti s** individuální tělesnou konstitucí člověka). K léčbě **hepatitidy** a **žlučnickových** potíží je vhodná konzumace sladších **druhů** ovoce, převařené vody, a zvláště **kompotu** ze **sušených** jablek.

Existují velmi jemné rozdíly **při** použití léčivých potravin. Odvar z pelyňku působí na organismus rozpouštěcí a baktericidní vlastností této byliny. Jakmile se odvar dostane do organismu, látky pelyňku společně s rozpuštěnými látkami a zničenými bakteriemi vytvoří úplně jinou látku, která při svém druhotném použití působí na patologii, z níž vznikla, mnohem účinněji. Není to nic jiného než rozdílnost léčby nozodami, kdy nemoc není **aktivní**. Účinek druhotného použití uriny (pítí, potírání pokožky) je hlubší a léčivější než v prvním případě.

Velmi kvalitní je urina člověka, který se po dobu dvou až tři dní živí naklíčenou pšenicí bez přísad a v syrovém stavu. Takovou urinu je možné používat také k léčbě jiných lidí. Smícháme-li tuto urinu s medem, nápoj nám bude připomínat bylinný extrakt.

Unikátní urina se tvoří během *hladovění*. Dochází k masivnímu uvolnění nečistot a hlenů. urina je jimi přesycena a při jejím opětném použití se nečistoty a hleny budou vylučovat ještě intenzivněji. Urina pozitivně působí také na léčbu skrytých ložisek infekcí podle homeopatického principu, že *podobné se léčí podobným*. Čím je hladovění delší, tím se organismus lépe zbavuje všech hlouběji uložených nečistot, dokonce i nečistot kolem kostní dřene.

Chuťově je urina výraznější, čpavá, ale lépe působí na různé patologické jevy. Je nasycena takovým množstvím nečistot, solí a jiných látek, že vychází konečným, čímž zároveň čistí tlusté střevo. Po ukončení hlubinné očisty (přibližně za dvacet dní za podmínky, že jste předtím provedli očistu tlustého střeva a jater) má urina zase normální chuť. Podle chuťových kvalit je možné se přesně

orientovat v čase ukončení hladovění. Je to však velmi individuální ukazatel, **kteřý** nevyžaduje další vedlejší pozorování.

Základní strukturální úroveň je podle fyzikálních výzkumů kvantová úroveň a kvant, což je základní jednotka hmoty nebo energie, která je o deset až sto milionů menší než atom. Na této úrovni je hmota a energie zaměnitelná. Podle védské filozofie se nejdříve vytvoří mimovědomá podstata člověka, který díky silným neviditelným vibracím spojuje kvanty v atomy, molekuly, částice látek.

Mimovědomou úroveň lidské podstaty jsou myšlenky, emoce a nálady. Na kvantové úrovni se z každé myšlenky tvoří kvantové fluktuace, z nichž nakonec vznikají fyzikální látky. Strach způsobuje například vylučování adrenalinu, radost vyvolává tvorbu endorfinů. Všechny tyto látky ovlivňují různým způsobem fyziologii organismu. Dostávají se samozřejmě do uriny, která se díky tomu může stát toxickou, nebo léčivou látkou. Praxe ukazuje, že vlivem různých prožitků, zlosti a jiných negativních emocí se tvoří škodlivé látky. Užívání uriny nasycené těmito látkami může způsobit otravu organismu. Když má člověk radostnou náladu, jeho moč obsahuje pozitivní látky, které se při druhotném užívání stávají balzámem pro tělo. Jestliže naše vědomí bude nasměrováno na uzdravení, můžeme ve svém organismu produkovat vlastní léky a opakované je použít s urinou.

Uvědomte si jednu důležitou věc: po nervových otřesech, období smutku, nenávisti, zloby a jiných obdobích urinu neužívejte. Začněte asi po uplynutí jednoho až dvou dní.

Ajurvéda tvrdí, že tam, kde mimovědomá úroveň organismu **přechází** na materiální (kvantovou) úroveň, působí **tři** životní principy, nazývané **dóši** (doslova: vlhkost, výpotek). Každý člověk má své individuální životní principy a v systému *mimovědomé struktury (vědomí) a fyzického těla* regulují všechny funkce organismu. V důsledku nízké kultury myšlení, špatného **stravování**, nesprávného **způsobu** života je koordinace mezi mimovědomou a fyzi-

logickou úrovní organismu narušena. **To** se následně **projevuje** ve zhoršení zdravotního **stavu a nemocech, jako jsou** například neurózy, nervové záchvaty, které mohou vést až k **choromyslnosti**, vzniku cukrovky, rakoviny a jiných vážných onemocnění. Odpočinek v průběhu několika dní, pravidelná transcendentální meditace (nebo relaxace), stravování s přihlédnutím k individuální tělesné konstituci a užívání vlastní uriny umožňují rychle **zregenerovat** narušené spojení **vědomí-tělo**, zbavit jej všech potíží a vnímat, že organismus je plný sil a tvůrčích záměrů.

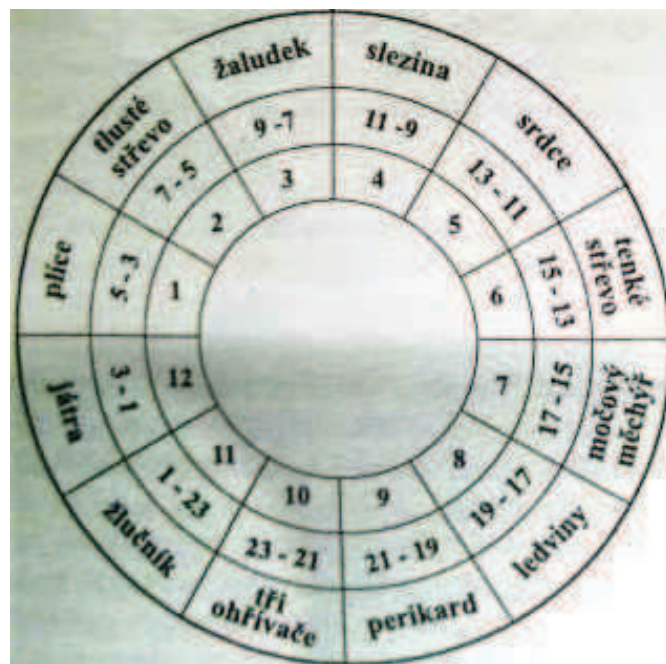
Urina plní **funkci přenosového korektora**, který přenáší myšlenku klidu na špatně fungující organismus. Proto je individuální tělesná konstrukce člověka příčinou toho, že urina se stává specifickou tekutinou. Pravidelné provádění (třikrát až desetkrát ročně) podobných opravných programů přispívá k tomu, že se můžeme cítit dobře a včas vyrovnat nesoulad mezi vědomím a tělem.

Vliv lunárních cyklů a ročních období na urinu. Jestliže se seznámíte s tím, jak organismus funguje v průběhu lunárního cyklu a ročních období, můžete mnohem účelněji používat urinu k léčbě a stimulaci jeho životních funkcí (obrázek Č. 6).

V první části knihy jsme velmi podrobně hovořili o tom, jak se během lunárního cyklu mění v důsledku gravitačního působení Měsíce a Slunce aktivita lidského organismu. Chtěl bych jen připomenout, že stanovení sezonní aktivity našich orgánů je nutné začít podle východního kalendáře, to znamená od Nového roku. Prvních sedmdesát dva dní jsou aktivní játra a žlučník, dalších osmnáct dní slezina a slinivka břišní (také žaludek), dalších sedmdesát dva dní je ve znamení srdeční aktivity a aktivity tenkého střeva, následujících osmnáct dní se v aktivní činnosti nachází opět slezina a slinivka břišní, dalších sedmdesát dva dní se do aktivní činnosti uvádějí plíce a tlusté střevo a za osmnáct dní jsou po dobu dalších sedmdesáti dvou dní v činnosti ledviny a močový měchýř.

Již v minulosti bylo stanoveno, že v průběhu roku jsou nejdůležitější orgány, to znamená játra, srdce, plíce, ledviny a slezina, v činnosti sedmdesát dva dny. Tuto myšlenku můžeme říci jinými slovy, že to je nevhodnější období roku k jejich uzdravení, očistě a vyléčení. Pokud bychom nevyužili této možnosti, byla by to neodpustitelná chyba. Jak to všechno zrealizovat prakticky?

Prvních sedmdesát dva dní od počátku roku jsou podle čínského kalendáře aktivní například játra. V průběhu dvaceti čtyř hodin je Činnost jater a žlučníku aktivní od dvaceti tří hodin v noci do tří hodin ráno. To znamená, že v krvi je v tomto období nejvíce jaterních metabolitů, které se dostávají do uriny a přeměňují ji na látku, která se podobá játrům. Zachycovat urinou, aktivovat ji (jakýmkoli z popsanych způsobů, může se i odpařovat) a přikládat obklady na oblast jater se doporučuje v době jejich aktivity (obrázek č. 6).

Obrázek č. 6

Aktivita orgánů a jejich funkcí v průběhu dvaceti čtyř hodin

S ohledem na roční a **dvacetičtyřhodinovou** aktivitu orgánů a na lunární cyklus získáváme unikátní možnost účelného a účinného působení uriny na **funkce vlastního** organismu. Z uvedených informací vyplývá důležité **pravidlo** uzdravení a použití urinoterapie: léčit nebo **uzdravovat** nějaký orgán je nezbytné v době jeho nejvyšší aktivity, to znamená **sezonní, lunární a dvacetičtyřhodinové**. V takovém případě je možné dosáhnout **požadovaných** výsledků a nevznikají komplikace.

Mnozí vědci se domnívají, že na výživě plodu v organismu matky se podílí plodová voda. Tato výživa se uskutečňuje jak prostřednictvím kůže, tak i ústy (šestiměsíční plod si cucá palec a v jeho střevech se tvoří první **výkaly**). Radioaktivní látky a hormony mají antivirový vliv na jeho vývoj.

Plodová voda a moč se co do svého složení shodují. Jestliže rozpustíme v urině cukr nebo med, shoda je ještě větší. Tím je také rozluštěn tibetský recept: k prodloužení života pijte moč s cukrem (medem), která vás nejen vyživuje, ale je obyvatelným prostředím v nitroděložní fázi vývoje člověka.

Při vnějším i vnitřním užívání uriny vytváříme našemu organismu nejpříznivější podmínky, čímž se zbavujeme celé řady nepříjemností vyvolaných negativními vnějšími účinky.

Způsoby užívání uriny

Příjem uriny ústy

Neexistuje lepší prostředek pro péči o dutinu ústní, než je urina. Urina dutinu ústní léčí a potlačuje hnilobné procesy. Mnozí lidé, kteří se zabývají **urinoterapií**, používají urinu místo zubní pasty. Nedráždí sliznici, ale **dezinfikuje** ji. Vyplachováním ústní dutiny urinou dochází k **ozdravení** kořenů zubů. Díky odsávací schopnosti uriny se z nich uvolňuje hnis a jiné nečistoty. Minerální látky, které se do dutiny ústní dostávají s urinou, vyživují kořeny zubů, což vede k jejich celkovému posílení a k odstranění *stomatitidy*¹⁷, jestliže tato choroba vznikla v důsledku konzumace znečištěné potravy. (Pokud se tento projev choroby objevil i v tlustém střevě, je potřeba na něho působit a choroba odezní sama.)

V dutině ústní dochází k pohlcování luminiscenční energie z uriny, což má doplňující blahodárný účinek na celý organizmus.

Urina dále prochází jícnem, který očišťuje, a dostává se do žaludku, kde se dlouho nezdrží (pokud se užívá **nalačno** nebo před jídlem). Urina jej díky svým rozpustným a odsávacím vlastnostem zbavuje patologických povlaků. Osmotickým působením promývá sekreční buňky žaludku, které následně fungují mnohem lépe. Enzymy, hormony a protizánětlivé látky, které jsou v ní obsaženy, přispívají k léčbě a k upevnění sliznice. Urina reaguje kysele, což má velmi pozitivní účinek při léčbě vředů žaludku a dvanáctníku. Potrava, kterou během léčby konzumujete, by neměla být slaná, proto sůl z jídelníčku vylučte. Zařaďte větší množství zeleniny, Šťávy z čerstvého ovoce a zeleniny a různé kaše.

Koncentrovanější urina, odpařená **na** jednu polovinu, jednu třetinu nebo jednu čtvrtinu svého původního objemu, pomáhá při odstranění **polypů**. Silnější účinky **bude** mít koncentrovaná urina také na žaludeční sliznici. K tomuto účelu použijte odpařenou urinu, která se získá tehdy, jestliže jedinec konzumuje stejnou potravu jako při léčbě **žaludečních** vředů. Nezapomeňte na tyto skutečnosti a pro každý případ vždy použijte příslušný druh uriny.

Ze žaludku se částečně zředěná urina dostává **do** dvanáctníku a dále **pak** do tenkého střeva. V tenkém střevě se osmotický tlak zředěné uriny rovná **osmotickému** tlaku mezibuněčné tekutiny a urina se začíná vstřebávat. To se projevuje zlepšením chuti, normalizací tělesné hmotnosti a mikroflóry, což pomáhá odstranit akutní dysbakteriózy a všechny potíže, které jsou s nimi spojeny.

Dále než do tenkého střeva se urina nedostane, vyjma těch případů, kdy se užívá ve větším množství. V takovém případě prochází celým žaludečním a střevním traktem, způsobuje sice oslabení, ale očišťuje. Efekt oslabení je možné pozorovat pouze během jednoho až tří týdnů, následně je již nepatrný a více přirozený.

V tenkém střevě dochází k velmi silnému ředění uriny vodou, takže se začíná vstřebávat. Látky, které jsou škodlivé pro organizmus, a léky se zachycují střevní stěnou a vylučují se řitním otvorem. Tím je vysvětlen očistný efekt uriny při jejím zpětném použití: z kalné tekutiny se mění na průzračnou, která se z organismu vylučuje jako nadbytečná voda.

Přes střevní stěnu se urina dostane do krve, kde se začínají projevovat léčivé vlastnosti obsahových látek. Jestliže užijeme urinu brzy ráno **nalačno**, vstřebá se prakticky beze změn. Pití uriny v průběhu dne je ovlivněno účinky trávicích enzymů, čímž se **inaktivují** hormony, vitaminy a jiné látky.

Když se urina dostane do krve, ředí ji a stejně jako **kre žaludečního** a střevního traktu se dostává do jater, která **velmi** pozitivně ovlivňuje. Kromě toho se játra očistí a žluč se stává méně **vazkou**. To je také důvod, proč se užívání **uriny** tak rychle **projeví** na zlepšení zdravotního stavu pacientů postižených žloutenkou. Rozředěním žluče se postupně rozpouštějí a rozptylují konglomeráty, ucpané nečistoty. Jestliže se ve žlučníku nacházejí žlučové kameny, podléhají působení nozod a postupně se také narušují a rozpouštějí.

Z jater se urina dostává do celého organismu, kde působí na všech úrovních. Dochází k interferenčnímu působení na ložiska nemoci a k hormonální regulaci prostřednictvím zpětné vazby se žlázami s vnitřní sekrecí. Enzym uronikáza a jiné enzymy přispívají k rozpuštění **trombů** v krvi, arteriosklerotických bublin na stěnách cév. Močovina působí jako přírodní močopudný prostředek, vylučuje vodu, která je příčinou otoků. Urina má protirakovinné účinky, to znamená, že může včas potlačit mikroložiska nádorů a zároveň je preventivní látkou proti nim. Dále stimuluje srdeční činnost, činnost ledvin a jiných orgánů.

Když urina projde všemi tkáněmi organismu a ve střevech zanechá vše nepotřebné, vytváří se urina v ledvinách v podobě čistší nadbytečné tekutiny. Současně čistí a uzdravuje ledvinové tkáně a potom ve formě strukturované vody, nasycené informacemi o organismu, se vylučuje.

Jestliže v organismu probíhají procesy rozkladu a vznikají záněty, urina je může svými okyselujícími vlastnostmi **potlačit**. Bílkovinné látky přispějí k druhotnému použití, přičemž obnoví narušené části. **O** tomto efektu hovořil také Armstrong, když konstatoval, že žádná léčebná procedura, kromě urinoterapie, **nepomáhá** regeneraci **narušených** orgánů.

Neuvedli jsme úplný přehled účinků vznikajících při pití uriny. **Budete-li** pít urinu dětí, **doplňte** si k výše uvedeným informacím ještě imunitní a omlazující účinky.

Pravidla aplikace uriny ústy

- Používejte střední dávku (proud) uriny, **vyjma** některých případů hladovění. Z první ranní moče **odeberte** pouze její střední část.
  - Urinu vypijte najednou, neboť jen tak se plně zužitkuje efekt interference.
  - Nejlepší je ranní urina zachycená zejména **mezi třetí** a čtvrtou hodinou ranní.
  - Denně vypijte minimálně jeden litr tekutiny (**nejlépe** protiovou vodu).
  - Při užívání léků není vhodné užívat také urinu. Mezi ukončením medikamentózní léčby a zahájením urinoterapie musí být přestávka nejméně dva až čtyři dny.
  - V průběhu urinoterapie je potřeba dodržet některé stravovací návyky, jako například vyloučení soli. Konzumujte i méně bílkovin a vyhýbejte se loupáným a syntetickým potravinám, například nepoužívejte cukr, jemně namletou mouku, konzervy, uzeniny nebo sýry. Nekonzumujte ostré pokrmy, neboť jejich vlivem má urina nepříjemnou chuť i zápach. Některým jedincům je doporučeno nejíst mléčné výrobky.

Konkrétní doporučení

1. *Sanace dutiny ústní a mandlí* se provádí proplachováním čerstvou urinou po dobu půl minuty až dvou minut. Při silném poškození sliznice dutiny ústní a zánětu mandlí (folikulární angína) si po vypláchnutí ústní dutiny po dobu jedné minuty čerstvou urinou vykloktejte krk urinou odpařenou na jednu polovinu nebo i na jednu čtvrtinu původního objemu (pokud je změněno stravování, ani urina neobsahuje tolik **solí**). K tomuto účelu zahřejte padesát mililitrů odpařené uriny (můžete ji uchovávat v chladničce) na teplotu čerstvě nadojeného mléka.

2. *Zpevnění zubní skloviny*: Čerstvou urinou proplachujte ústa asi třicet minut. Můžete použít i urinu odpařenou na jednu polovinu jejího původního objemu. Sami se však rozhodněte, která urina je pro vás nejlepší.

3. *Ozdravení žaludku a dvanáctníku.* Pijte čerstvou urinou **nalačno** a před jídlem dvakrát až třikrát denně po sto **mililitrech** a postupně přidávejte urinou odpařenou na polovinu původního objemu, například osmdesát mililitrů **čerstvé** uriny a dvacet mililitrů odpařené. Po dvou dnech použijte sedmdesát mililitrů čerstvé uriny a třicet mililitrů odpařené a tak postupujte dále, dokud nedosáhnete požadovaného efektu. Můžete použít i dětskou urinou, kterou aktivizujete chladem. Všechny druhy uriny jsou účinné k regeneraci sliznic a k léčbě vředů. Doporučuji vám, abyste si upravili **stravování** a způsob života. Pokud nenajdete příčinu nemoci, účinek bude jen krátkodobý.

4. *Odstranění polypů, různých nádorů v žaludku a tenkém střevě.* Používejte čerstvou urinou a postupně ji zaměňujte urinou odpařenou na jednu čtvrtinu původního objemu. První den pijte například devadesát mililitrů čerstvé uriny, deset mililitrů odpařené uriny. Potom si upravte jednotlivé dávky tak, abyste dosáhli potřebného výsledku. V tomto případě nekonzumujte slané, rafinované a umělé potraviny.

5. *Odstranění dysbakteriózy v tenkém střevě.* Pijte čerstvou urinou (nebo aktivovanou chladem či dětskou urinou) dvakrát až třikrát denně před jídlem po padesáti až sto mililitrech. Nepoužívejte potraviny obsahující droždí.

6. *Léčba žlučnickových kamenů a jiných onemocnění jater.* Třikrát denně vypijte před jídlem padesát až sto mililitrů uriny najednou.

7. *Různé infekční choroby.* Při zhoršení choroby vypijte najednou padesát až sto mililitrů uriny.

8. *Zvýšení imunity a hormonální potíže.* Pijte dvakrát až třikrát denně padesát až sto mililitrů uriny.

9. *Ozdravení a léčba ledvin.* Pijte urinou ve stejném množství a stejným způsobem, jak je uvedeno v bodě osm, až do úplného vyléčení potíží.

10. *Potravinový doplněk a prevence.* Pijte sto až dvě stě mililitrů uriny dvakrát až čtyřikrát denně.

11. *Rychlá očista celého zažívacího traktu* (žaludek a střeva). Pijte celé množství uriny zachycené v **průběhu** dne po dobu dvou až čtyř dní. **Kúru** můžete **zopakovat** po týdnu. Urinu užívejte ve druhé a čtvrté fázi **lunárního** cyklu. K posílení účinku očisty smíchejte běžnou urinou s odpařenou urinou.

12. *Močopudný prostředek a srdeční choroby.* Pijte urinou ve stejném množství a stejným způsobem, **jak** je uvedeno v bodě osm, až dosáhnete požadovaného výsledku.

Metodika použití uriny v klystýrech

Urina užívaná ústy účinkuje na horní části **žaludku** a střevního traktu. Při použití klystýrů urina **nezasahuje** tenké střevo, ale působí jen na tlusté střevo. Vhodné je současné pití uriny a použití klystýrů, čímž urina působí na celý zažívací trakt.

Pro klystýry jsou vhodné různé druhy uriny (urina odpařená na jednu polovinu a na jednu čtvrtinu svého původního objemu, dětská urina, urina aktivovaná chladem, urina nasycená mikroprvky a jiné druhy uriny). *Za prvé* je vyloučeno předávkování. *Za druhé* urina dezinfikuje prostředí tlustého střeva a nedráždí jeho stěny. *Za třetí* přirozeně normalizuje prostředí pH, potlačuje patologickou mikroflóru tlustého střeva. *Za čtvrté* osmotickým působením na stěny tlustého střeva urina nasává vodu z jeho stěn, a tím se tlusté střevo očišťuje. *Za páté* urina obnovuje svými protizánětlivými vlastnostmi poškozenou sliznici. *Za šesté* radikálně, ale velmi jemně ničí parazity tlustého střeva. *Za sedmé* očištěním tlustého střeva se normalizuje jeho činnost, zvyšuje se vlastní energetický potenciál, imunitní ochrana a prodlužuje se život člověka.

Konkrétní doporučení

1. *Očistu tlustého střeva je vhodné začít klystýry s vlastní urinou, která se před **doužitím** zahřeje.* Starou moč nejdříve po vaře a potom ochlaďte na teplotu čerstvě nadoje-

ného mléka. Dávky do těchto **klystýrů** činí pět set až tisíc mililitrů uriny na každou **proceduru**. Provedte deset až patnáct klystýrů v průběhu dne (po vyprázdnění) a následně si můžete připravit stejný počet klystýrů s odpařenou urinou. V závislosti na snášenlivosti odpařené uriny v organizmu používejte klystýry s **urinou** odpařenou na jednu polovinu nebo jednu čtvrtinu původního objemu. Postupně zvyšujte dávky od sto do pěti set mililitrů, přičemž s každou další dávkou doplňte padesát až sto mililitrů uriny, jakmile dosáhnete množství pěti set mililitrů, dávky postupně snižujte tak, **jak** jste je zvyšovali. Klystýry můžete dále provádět s různými druhy uriny v závislosti na zdravotním stavu nebo v souladu s lunárními cykly (v určené dny druhé a čtvrté fáze).

2. *Odstranění polypů, parazitů, různých potíží a nemoci tlustého střeva.* Urinu používejte stejným způsobem, jak je uvedeno v prvním bodě.

3. *Prevence proti zácpě, stimulace a obnova prevence proti zácpě, stimulace a regenerace peristaltiky tlustého střeva.* Použijte klystýry s urinou odpařenou na jednu čtvrtinu původního objemu. K normalizaci stolice je vhodná dávka se sto mililitry uriny. Věnujte pozornost i stravování a způsobu života. Nezapomeňte na to, že dokud neodstraníte příčinu zácpy, účinek procedur bude jen dočasný.

Klystýry s odpařenou urinou, které mají silné očistné účinky (první varianta), používejte opatrně. Stimulují totiž energetiku organizmu směrem dolů a hrozí výhřez **hemoroidálních** uzlů. Jejich správné použití k léčbě hemoroidů **naopak** přispívá.

Použití uriny přes nos a uši

Jógová očistná procedura *néti*, což je proplachování nosohltanu nasáváním uriny nosem a vyplivnutím ústy, je velmi silným léčivým prostředkem.

V nosní dutině je velké množství **nervů**, které zajišťují reflexní spojení sliznice se všemi orgány těla. Podráždění

zných částí sliznice nosu ovlivňuje jak **funkci jednotlivých** orgánů a systémů, tak i celý organizmus. V souvislosti s tím vznikla na počátku dvacátého století unikátní metodika spočívající v tom, že působením na určitou část nosní sliznice se stimuluje daná funkce organizmu.

Receptory zápachu jsou úzce spojeny s **hypotalamem**, který společně s **hypofýzou kontroluje** činnost většiny žláz s vnitřní sekrecí. Při nasávání uriny do nosní dutiny **dráždí** její obsahové látky buňky zápachu a sliznici, což má specifické účinky na hypofyzu.

Látky, které jsou přítomny v **urině**, mohou **pronikat** do mozku přes čichovou kost a působit přímo. Účinky se rozšíří postupně na celý organizmus: hypotalamus, hypofyzu, endokrinní buňky, žlázy, buňky organizmu. Tímto způsobem se uskutečňuje zdvojené zpětné spojení, které pomocí uriny přispívá k vyrovnání a koordinaci funkcí organizmu, jeho vnitřního prostředí, to znamená, že to vede k jeho vyléčení a uzdravení.

Některé látky obsažené v urině mohou velmi silně stimulovat celý organizmus. Laboratorní výzkumy ukázaly, že po vdechnutí výparů amoniaku se pracovní výkonnost člověka značně zvýší. Mnoho derivátů amoniaku se nachází ve velmi staré urině.

Správnost tvrzení starých jogínů o tom, že nasávání uriny nosem ovlivňuje léčbu nemocí slizu, žluči a větru, potvrdily také vědecké zkušenosti. Vdechování velmi staré uriny je velmi prospěšné i pro celkovou stimulaci organizmu. V určitém směru jsou správná i tvrzení Armstronga, který doporučuje masáž celého těla starou urinou po dobu dvou hodin. Nemocný člověk vdechující tento zápach během masáže posílí svůj organizmus.

Konkrétní doporučení

• *Prevence nemoci a léčení organizmu.* V tomto případě postačí proplachování nosohltanu jednou až dvakrát denně podle stupně postižení organizmu. Jestliže je urina koncentrovaná solemi a dráždí sliznice, rozřeďte ji teplou

vodou. K prevenci je nejvhodnější použití čerstvé uriny, **dětské** uriny, uriny aktivované chladem (před použitím ji zahřejte). K léčbě použijte kromě uvedených druhů uriny také odpařenou urinu (na jednu* polovinu, jednu třetinu nebo jednu čtvrtinu původního objemu), kterou můžete zředit nebo použít bez ředění.

- **Očista mozku, regenerace zraku, čidel zápachu, regenerace paměti.** Několikrát denně si do nosu nakapejte pět až **dvacet** kapek uriny. Můžete použít jakýkoli druh uriny.

- **Regenerace sluchu a prevence proti nemocím sluchu.** Několikrát denně si do nosu nakapejte pět až deset kapek uriny. Vyzkoušejte různé druhy uriny a vyberte si ten, který vám **nejvíce** vyhovuje.

- **Stimulace výkonnosti organismu.** Vdechujte aroma staré unny (**s** mírnějším čpavkovým zápachem), do níž namočíte kousek vaty.

- **Léčba infekcí plic a očista od hlenů.** Vdechujte páry staré uriny po dobu pěti až patnácti minut.

- **Aktivace tvůrčích schopností.** Vdechujte aroma odpařené uriny. Podle starých pramenů musí urina pocházet od člověka čistého nebo osvěceného. Její zápach připomíná aroma nejlepších východních vůní.

- **Aktivace sexuality.** Doporučuje se vdechování čerstvé unny opačného pohlaví. Zápach působí na centra instinktu a stimuluje prvotní biologické potřeby člověka. Zápach ženského těla se mění podle měsíčního cyklu a stupně vzrušení. Zápach těla muže prochází podobnými změnami.

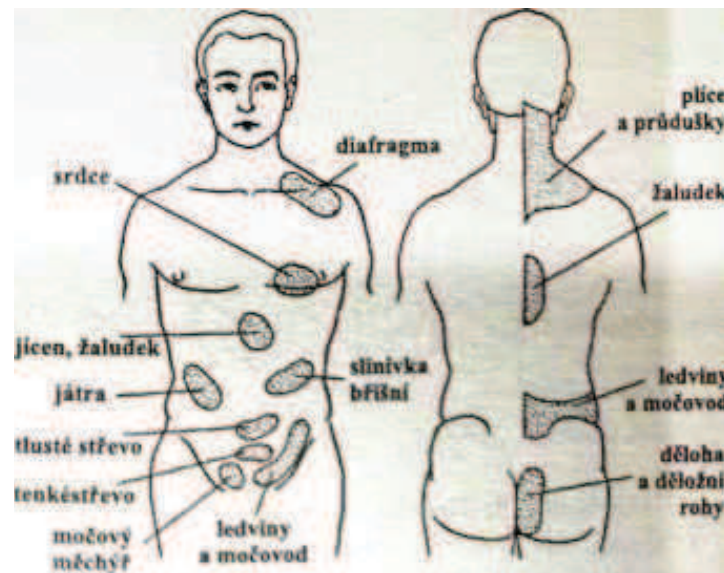
Sekrece pohlavních orgánů ženy stimuluje svým zápachem pohlavní vzrušení muže. Látky, které se dostanou do uriny, jí dodávají dráždivý účinek. Takovouto urinu by měli vdechovat (na vatě) muži se sníženou sexuální aktivitou. Některým ženám **se** zase doporučuje vdechovat moč pohlavně vzrušeného muže.

Metody použití uriny přes kůži

Ve starých písemnostech byla velká pozornost **věnována** masážím nebo potírání pokožky **urinou**, zejména **urinou** odpařenou na jednu čtvrtinu původního objemu. **Čím** je pokožka člověka, jaké jsou její vlastnosti a funkce?

Kůže se tvoří z vnějších zárodečných listů, **z** nichž vzniká nervový systém, všechny smyslové orgány a hlavně žlázy s vnitřní sekrecí. To znamená, že pokud působíme na pokožku, ovlivňujeme zároveň nervový a endokrinní systém, čímž dosahujeme silného stimulačního efektu **řetězovým** postupem: kůže, nervový systém, endokrinní žlázy, buňky organismu.

V počátečních fázích tvorby lidského organismu probíhá rozdělení nervového systému na segmenty. Prostřednictvím nervů jsou tyto segmenty (mícha a mozek) spojeny s příslušnými segmenty kůže. Každý úsek kůže je zase spojen s určitým úsekem mozku, vnitřního orgánu (který kontroluje tento úsek) a kostního a svalového systému (obrázky č. 7 až č. 10).

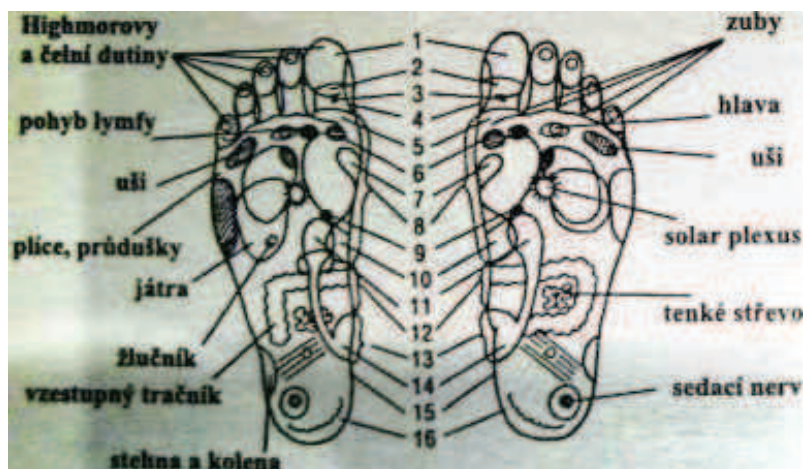
Obrázek č. 7

Zacharinovy-Hedovy zóny a jejich spojení s vnitřními orgány

Oscilek světla, tepla nebo elektrické energie na kožní **y** se odráží na příslušném segmentu **centrálního** nervového systému a následně jeho prostřednictvím ovlivňuje orgán kostního a svalového systému. K biologické rezonanci s nemocí je z celé řady *dráždivých fyzikálních činitel nevhodnější* vlastní **urina**.

Výzkumy ukázaly, že značková voda se dostává přes **pokožku** stejnou rychlostí jak zevně dovnitř, tak také zevnitř do vnějšího prostředí. To je první způsob proniknutí uriny dovnitř organismu.

Na kůži člověka se v oblasti **akupunkturálních** bodů nacházejí receptory. Jsou to **vysokomolekulární** bílkoviny, které jsou schopny vnímat, transformovat a předávat informace a energii z vnějšího podnětu do akupunkturálního systému. To je druhý způsob proniknutí uriny do organismu přes pokožku.

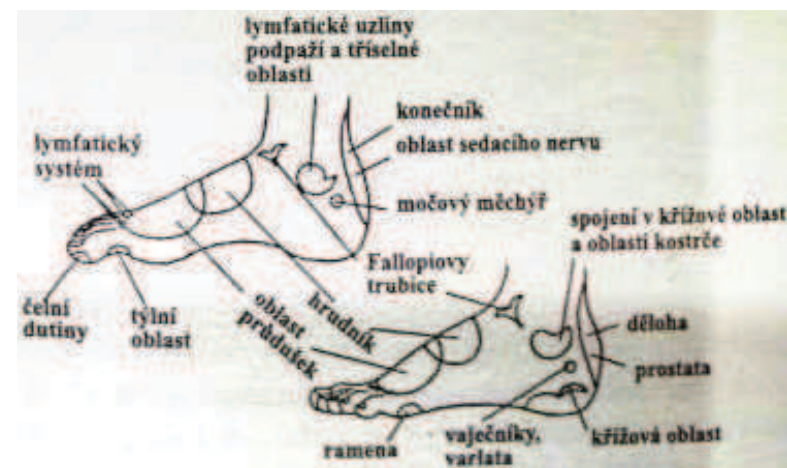

Obrázek č. 8: **Reflexní zóny** na chodidlech

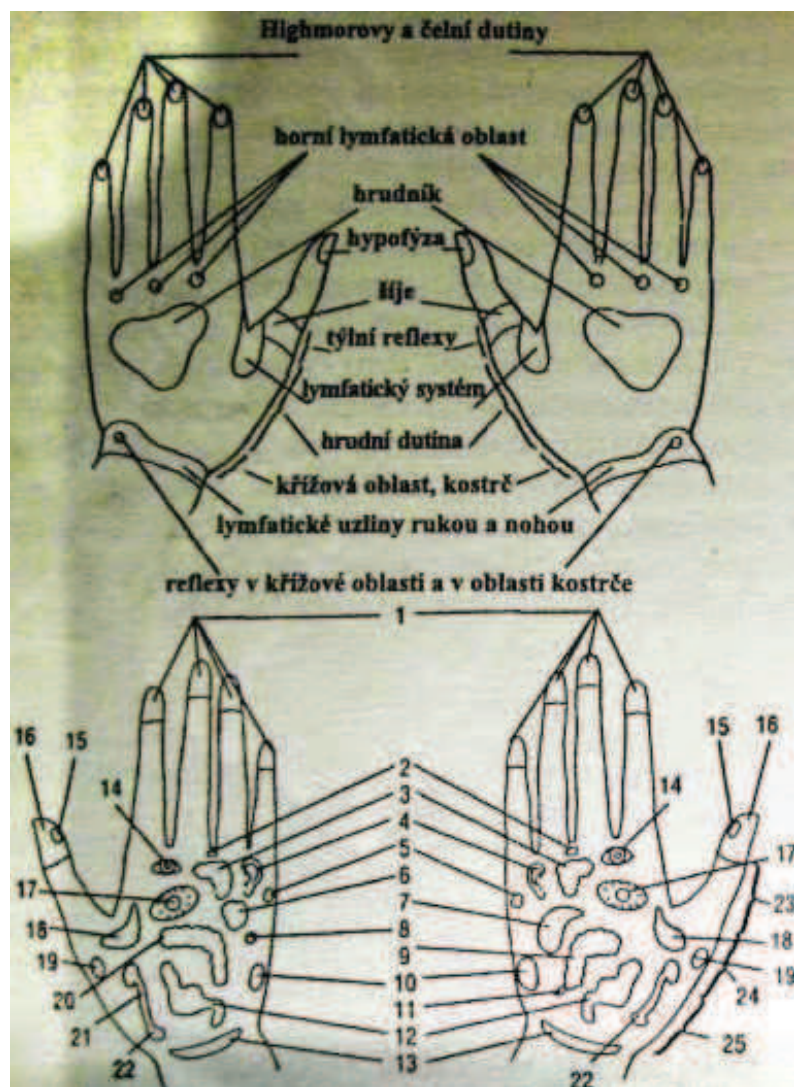
1. lebka; 2. epifýza; 3. hypofýza; 4. hemisféry mozku;
5. mozeček; 6. týl a oblast krku; 7. štítná a paraštítná žláza;
8. páteř (hrudní část); 9. nadledvinky; 10. žaludek; 11. ledviny;
12. páteř (bederní část); 13. oblast kříže; 14. močový měchýř;
15. pánevní orgány; 16. hemoroidní uzliny

V přírodě existuje efekt dálkového **působení** spočívající v tom, že energetické a informační **vlastností léků se** v prostoru šíří podobně jako vlny. Jestliže takovéto **vyzařování** dopadne na jiný materiální objekt, část energie pohltí a tento objekt získá vlastnosti **vyzařujícího** objektu. To je třetí, **nejdůležitější** způsob předání informace **zakódované** v **urině** dovnitř organismu. Reakce po použití nějakého léčivého prostředku na kůži se podle výzkumů projeví již za tři vteřiny!

V kůži se nacházejí **potní**, slzné a mazové žlázy, receptory a biologicky aktivní body, chlupy (na pokožce). V **lidské** kůži se nacházejí asi tři miliony potních žláz. V průběhu dvaceti čtyř hodin vyloučí tři sta až osm set mililitrů potu a v extrémních podmínkách až tisíc pět set mililitrů. Jeden litr potu vyloučený všemi potními žlázami obsahuje asi jeden mililitr močoviny a mnoho minerálních solí.

Obrázek č. 9 Reflexní zóny na kotníku

Obrázek č. 10: Reflexní zóny dlaní a hřbetu rukou

1. fghmorovy a čelní dutiny; 2. Eustachova trubice; 3. plíce;
4. uši; 5. ramena; 6. srdce; 7. játra; 8. slezina; 9. vzestupný tračník;
10. vejcovody, vaječníky; 11. apendix; 12. tenké střevo;
13. sedací nerv; 14. oči; 15. hypofýza; 16. epifýza; 17. solar plexus;
- 18 žaludek; 19. štítná a parašitná žláza; 20. sestupný tračník;
21. močovody; 22. močový měchýř, prostata, děloha; 23. týl;
24. hrudní duuna, 25. páteř, kříž, kostrč

Slzné žlázy vylučují slzný sekret, který výrazně ovlivňuje rychlost hojení ran. Jak tento proces **probíhá**? **Kromě** toho, že slzný sekret obsahuje látky **přispívající k hojení** ran, je nasycen velkým množstvím solí. Zatímco obsah solí v **potním** sekretu závisí na složení potravy a toto množství výrazně kolísá, jsou v něm toxiny a nečistoty, v slzném sekretu je množství solí stabilní a toxiny se v něm vůbec nevyskytují. Můžeme předpokládat, že čím více solí je obsaženo v tekutině, tím je **léčivější** (jestliže jsou **ostatní** podmínky stejné).

Urina odpařená na jednu čtvrtinu jejího původního objemu se vyznačuje silnou koncentrací solí, která může být účinnější než v slzném sekretu, to znamená, že i hojivé účinky budou intenzivnější! Existuje ještě jeden **argument**, proč je vhodnější používat odpařenou urinu.

V kůži člověka je obsaženo asi dvě stě padesát tisíc mazových žláz. Dvě stě dvacet pět tisíc žláz promazává speciálním mazem vlasy a zbytek mazových žláz chrání pokožku před vysycháním. U novorozenců jsou tyto mazové žlázy velmi aktivní. Po čtyřicátém roku života člověka se produkce mazu snižuje, kůže sesychá, což se nepříznivě projevuje na jejich funkcích a následně na funkcích celého organismu.

Člověk má na hlavě přibližně třicet tisíc až sto padesát tisíc vlasů. Zdravému člověku denně vypadne třicet až sto vlasů, místo nichž vyrostou vlasy nové a mladé. Šedivění vlasů nastává v důsledku poklesu produkce pigmentu melaninu v pigmentových buňkách vlasového váčku. Vtírání uriny do kořenů vlasů nebo obklady normalizují produkci pigmentu a regenerují přirozenou barvu vlasů. Mnoho praktických příkladů z urinoterapie **svědčí** nejen o obnově barvy vlasů, ale také o celkovém zlepšení jejich stavu a v některých případech o obnově vlasů po jejich vypadání.

Na každém centimetru čtverečním kůže se nachází sto padesát až dvě stě bodů, které jsou odpovědné za bolest, pět až třináct bodů citlivých na chlad, jeden až dva body jsou receptory tepla a dvacet pět bodů vnímá tlak. Z uve-

dených informací vycházejí důležitá doporučení pro masáž **urinou**: masáž by měla být energická, dokud se neobjeví mírná bolest. Pouze takováto procedura napomáhá **vzniku** příslušných optimálních reakcí nervového systému a vnitřních orgánů.

V současné době existuje asi sedmdesát (podle jiných zdrojů více než sto) biologicky aktivních bodů. V těchto bodech (přesněji přes ně) se realizuje efekt nadměrného průtoku, a jestliže na tyto body přiložíme například obklad z uriny, tekutina snadno pronikne do organismu.

Konkrétní doporučení

- *Očista organismu přes kůži.* Vhodná je masáž nebo potírání těla urinou odpařenou na jednu čtvrtinu jejího původního množství. Jestliže se na kůži objeví vyrážky, je to důkaz probíhající očisty. Pokračujte v masáži nebo potírání až do úplného vyčištění pokožky. Objeví-li se na kůži více vyrážek, proceduru přerušete na jeden až dva dny a potom začněte opět s masáží. Parní lázeň usnadní a urychlí očistný proces.

- *Léčba energetické stimulace a doplnění mikroprvků.* Doporučuje se opět masáž, potírání těla urinou a koupele s přidáním uriny. Procedura by měla trvat od pěti minut do dvou hodin. Obklady na chodila z uriny jsou vynikajícím stimulačním prostředkem pro celý organismus.

K léčebným účelům se hodí nejen dětská urina aktivovaná chladem, ale i stará urina (odstavená dva až tři dny).

K rozpouštění solí je užitečná velmi stará urina odpařená na jednu čtvrtinu původního množství. Díky jejím leptavým vlastnostem se rozšiřují kožní póry a zvýšené množství solí se **vlivem** osmotického tlaku vytlačuje z organismu. Při vzniku potíží po použití takovéto uriny vyzkoušejte raději **odpařenou** urinu. Objeví-li se nějaké vážnější problémy, které s očistnými reakcemi nemají **nic** společného, procedury přerušete: může dojít například k přesunu solí z uriny do postiženého místa v souladu se **zákonem** o osmotickém tlaku. V takovém případě aplikuj-

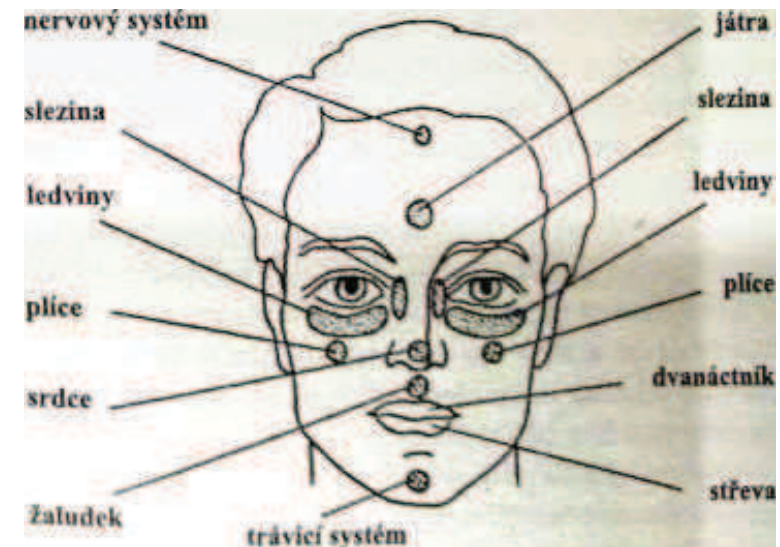
te jiné očistné metody (terapii šťávami, **hladovění** a jiné procedury).

K energetické stimulaci organismu se hodí **rovněž** urina aktivovaná magnetickým polem a urina odpařená na jednu čtvrtinu původního množství.

- *Cílené působení na nemocné orgány.* Je vhodné použít masáž podle segmentů těla a rovněž obklady z uriny na tyto části. Vyzkoušejte různé druhy uriny a použijte ten druh, který vám nejvíce vyhovuje.

K cílenému působení na oslabené orgány se doporučuje potírání kůže nebo masáž s přihlédnutím k biologickým rytmům daných orgánů.

- *Využití biologicky aktivních bodů.* Jak již bylo uvedeno, nejvíce těchto bodů je v oblasti rukou až po lokty, v nohou až ke kolenům, na hlavě, obličeji a krku. Představují jakousi vstupní bránu, skrze niž je možné velmi dobře zavést urinu dovnitř organismu. Máte-li málo času, můžete využít tento způsob aplikace uriny, přičemž dosáhnete kvalitní stimulace organismu (obrázek č. 11).

Obrázek c. 11: Některé základní akupresurní body na hlavě

- *Kosmetický prostředek.* Nejvhodnější je čerstvá aktivovaná urina (chladem nebo magnetickým **polem**). **Urinou** potřete příslušnou část těla, například obličej, ruce nebo krk. Po **zaschnutí** proceduru opakujte a nakonec se omyjte teplou vodou bez použití mýdla (konečné umytí by **mělo** být studenou vodou). Jednotlivé úseky těla můžete **urinou** i masírovat a poté tělo omyjte. Zjistíte, že vaše pleť, kůže na rukou nebo na jiných částech bude ve velmi dobrém stavu.

K podpoře růstu vlasů se hodí stará urina, dětská nebo aktivovaná urina. Zmíněné druhy uriny vtírejte do konců vlasů nebo použijte v podobě obkladů na vlasovou **kožku**.

- *Omlazení organismu.* Provádějte masáže, potírání nebo koupele s dětskou urinou. Do koupele přidejte asi půl litru dětské uriny.

- *Potírání těla urinou.* Nejdříve provádějte jemné masážní pohyby rukama. Potom můžete zesílit účinky, až pocítíte mírnou bolest a potom znovu přejděte k jemným pohybům. Jestliže během hladovění, kdy budete pít vodu a urinou, nebudete provádět potírání těla, je možné, že nedosáhnete požadovaného efektu. Dojde totiž k velkému zatížení srdeční činnosti. Při potírání těla urinou se toto zatížení snižuje a hladovění překonáte mnohem snadněji. Zároveň se zlepšuje krevní oběh, normalizuje se pulz, dochází k zachování sil a je možné pracovat tvůrčím způsobem.

Zvláštní doporučení

- V první a třetí fázi lunárního cyklu je organismus schopen přijímat látky obsažené v **urině**, protože tělesné tekutiny jsou hlouběji v těle.

- Ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu se organismus naopak zbavuje nepotřebných látek, **tekutiny** jsou blíže k povrchu, a proto používejte urinou k očištění kůže.

- Po ukončení masáže a jiných kožních procedur je potřeba pokožku omýt ihned poté, jakmile **urina zaschne**. To znamená asi po dvou až pěti minutách, nejdříve teplou a potom vlažnou vodou. Nakonec se osušte ručníkem.

Urinoterapie a jílové obklady

Jílové obklady jsou díky své obrovské **vstřebávací** schopnosti nejefektivnějším prostředkem. Jestliže se **jíl** smíchá s urinou, jejich efekt je mnohem větší. Urina rozptyluje a vyhání nemoc a jíl urinu vstřebává. Daná procedura je účinným způsobem léčby nemocí a používala se již v dávných dobách. Podle starodávných tibetských doporučení je při poškození kostí (když bolí klouby, kroučí se nohy) vhodné přikládat horký jíl povařený s urinou. Vyšlo najevo, že jíl vařený v urině lépe rozpouští jedy. Při nemocích váta se doporučuje právě tento způsob léčby.

Jílové obklady s urinou se používají následujícím způsobem: jíl se smíchá s urinou (starou, odpařenou, dětskou) tak, aby směs měla konzistenci husté smetany. Na postižené místo se přiloží bavlněná tkanina nebo vlněná látka a potom vrstva jílu o tloušťce asi dva až tři centimetry. Na směs se opět položí látka nebo voskovaný papír a zavine se látkou a zpevní obvazem nebo jiným způsobem. Nezapomeňte, že jíl při všech chorobách váta musí být horký a při nemocech slizu a žluči vlažný. Při radikulitidě (zánět míšních kořenů), ústřelu a podobných chorobách se jílová směs vloží do bavlněného sáčku a nosí se na páteři.

Ruští lékaři **smíchávali** jíl se silnými odvary z těchto bylin: vlašovičnick (který kvasil dva měsíce, na pohled černý a silně zapáchající), **pryskyřník**, sporýš, přepážky jader vlašských ořechů, pelyněk, malé množství mumia **en** občas). Složení bylin nehraje tak důležitou roli, hlavní je, aby se obklady použily ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu, kdy se z organismu všechno vylučuje. Tito

lékaři kdy smíchali jíl s čerstvou nebo starou urinou; připravovali směs z moči a bylinných odvarů; zamíchávali do **jílu** rozmělněné sušené byliny nebo používali koňský nebo kozí trus.

Jíl v **urině** vytváří kromě svých vlastností (v přirozeném množství a poměrech jsou v jílu obsaženy radioaktivní prvky) speciální strukturu, nasycuje ji vyzařovanou energií, což se blahodárně odráží na zdravotním stavu člověka. V **urině** jsou kromě toho přítomny také mikroprvky.

Někteří lidé nechávají odstát urinu jeden až pět dní v kovové nádobě (z litiny, červené mědi) a teprve potom ji smíchají s jílem. Pak ji používají k léčbě mnoha vážnějších onemocnění. Takováto moč stárne a získává zásadité vlastnosti, vstřebává ionty kovů. Ionty mědi obsahují energii jang. Samotná vlastnost alkalizace patří k faktorům jang, to znamená stlačujícím. Jestliže nádor představuje energii **jin**, rozšiřující proces, při aplikaci procesu s energií jang, stlačujícího procesu je možné aktivně působit na nádor.

Při léčbě rakoviny mozku nechali ruští lékaři odstát moč v měděné nádobě, dokud nezačala zapáchat po čpavku. Potom do ní zamíchali jíl. Vytvořenou směsí potírali celou hlavu nemocného, jako by mu nasadili „ochranou přilbu“. Ústa, nos a oči nepotírali. Jakmile hlína vyschla, lékaři „přilbu“ vyměnili (každé dvě až tři hodiny). Vychlazená jílová směs nanesená na hlavu se zahřívala a nemoc vsákla do sebe.

Jestliže působíme na pokožku, působíme zároveň na celý organismus. **Účinky** jsou mnohem výraznější ve srovnání s užíváním uriny přes ústa. Staří jogíni se nevěnovali ani tak vnitřnímu užívání uriny, jako spíše masáží těla s odpařenou urinou. V masáži pokožky spočívá také tajemství správného používání **urinoterapie**.

Seznámili jste se se způsobem aplikace uriny a s mechanismem jejich účinků, takže víte, jak a na co urinu používat, abyste dosáhli požadovaného efektu a procedury

neprováděli zbytečně. Na závěr této kapitoly **bych chtěl** znovu připomenout, že **nejúčinnějším** způsobem **používání** uriny je metoda přes kůži.

CO NÁS MŮŽE POTKAT PŘI URINOTERAPII

Během prvního vnitřního či **vnějšího** užívání uriny se u některých jedinců mohou objevit silné zpětné reakce, u jiných lidí podobné reakce přicházejí o několik měsíců později a u dalších osob, které neprodělávají žádné krize, probíhá pomalé, plynulé zlepšování zdraví.

Mnozí lidé však jsou neklidní a obávají se, protože nejsou na urinoterapii připraveni. Domnívají se pak, že se urinou **otrávili**. běží k lékaři, který je i všechny další stoupence urinoterapie kritizuje.

Mnoho vynikajících odborníků z oblasti medicíny tvrdí, že bez výrazného zhoršení, svědčícího, že léčení probíhá úspěšně a odstraňuje nemoc z organismu, se uzdravení neuskuteční. Japonský profesor Kacudzo Niši, který prostudoval a v praxi vyzkoušel více než sedmdesát tisíc doporučení z různých písemných zdrojů a který úspěšně léčil rakovinu, tvrdí, že vyléčení nemůže proběhnout bez **charakteristických vnějších symptomů**. Tyto symptomy se vždy projeví ve zhoršení zdravotního stavu člověka. Jakmile dojde k odstranění nemoci, organismus se rychle zregeneruje a nemoc zmizí navždy.

Krize při používání uriny

Začali jste tedy s urinoterapií a několikrát denně pijete určité množství uriny. Většina lidí má však celý zažívací trakt zanesen hleny a jinými patologickými látkami, o jejichž přítomnosti vůbec neví. Tyto látky se oddělují a vylučují se z organismu. To se **projeví** jako očištná krize, jejíž síla závisí na stavu organismu a množství životních

sil, potřebných k provedení této krize. **Uvedu** vám několik příkladů (z vlastních zkušeností lidí používajících urinoterapii).

První příklad. „Neustále mě bolelo v krku, zejména na podzim a v zimě, měla jsem bolesti v oblasti jater, neboť jsem dvakrát prodělala žloutenku. První týden jsem pila celé množství denní moči, stolice byla tvrdá, měla jsem zácpu. Začala jsem pít čerstvou teplou vodu, ale začala **mi** otékat víčka. Rozhodla jsem se tedy pro menší dávky **uriny**, pila jsem ji dvakrát až třikrát denně, potom už jen ráno a třikrát za měsíc, vždy ve dvacet tři hodin jsem se urinou potírala. Ke konci měsíce mě velmi silně bolela játra, objevila se až řezavá bolest a bolel mě celý bok. Léčbu jsem ukončila, nyní **piji** jen šťávy, ale nemohu vůbec jíst. Lékař mi řekl, že organismus se působením moči někde poškodil. Je možné, aby moč poškodila játra? Moč byla kalná, hustá a měla tmavou barvu. Co mám dělat?“

Komentář a doporučení. Uvedený příběh je příkladem nesprávného zahájení celé procedury urinoterapie: nadměrné množství uriny během jednoho týdne. Je pravděpodobné, že žena zvolila i nevhodnou dobu k zahájení léčby: očištná žaludku a střevního traktu by měla probíhat ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu. To je příčina toho, že organismus nezačal vylučovat látky, ale spíše se je snažil hromadit (možný důvod zácpy), což zapříčinilo vyloučení nečistot do krevního řečiště, čímž se celý systém vylučování přetížil. Zakalená moč svědčí o spouštění vylučovacího a očištného mechanismu. Tento proces bylo potřeba dovést až do konce. **Žena** měla celou proceduru zahájit očištnou tlustého střeva, pít uriny jednou denně, vždy ráno, a přikládáním obkladů na oblast jater a páteře. K obnovení činnosti organismu je nezbytné pít jeden až tři doušky uriny ráno, přikládat obklady na oblast jater, používat urinové klystýry, pít protiovou vodu a častěji chodit do sauny (doba pobytu závisí na zdravotním stavu).

Při **urinoterapii** si všimněte reakcí organismu a dávkování uriny zvyšujte plynule. Jestliže je organismus skutečně zasažen, ale jedinec má dostatek sil, pak při použití silné moči je očistná a **uzdravující** krize velmi prospěšná.

Druhý příklad. „Bolely mě klouby tak, že docházelo ke kroucení nohou, a trápily mě časté křeče. K tomu ještě cukrovka, revmatismus, ekzémy, psoriáza, plísňová onemocnění. Všechny tyto nepříjemnosti mě donutily zvýšit životní napětí. Dvakrát jsem provedl očistu jater. K první očistě jsem použil dvě stě mililitrů olivového oleje a stejné množství uriny (sto mililitrů velmi staré uriny, kterou jsem nechal odstát asi sedm dní, a sto mililitrů čerstvé uriny, neboť jsem nemohl sehnat citrony). Večer se mi trochu ulevilo, ale ráno, v době mezi čtvrtou a sedmou hodinou, jsem měl svíravý pocit a měl jsem křeče. Vycházelo ze mě chvíli něco hnědého, chvíli něco černého, jakési chuchvalce a sraženiny. Za týden jsem zhubl o dvanáct kilogramů!“

Komentář a doporučení. Velmi stará urina, v níž byly obsaženy biologicky aktivní látky, dále enzymy, přispívající k očistě epitelových vrstev, se změnila na sto mililitrů velmi silného léku. To, že tento muž zhubl o dvanáct kilogramů, je důkazem patologicky změněné tkáně i nečistot, ale svědčí také o skutečné obnově jeho organismu.

Třetí příklad. „Když mi bylo třicet jedna let, začaly mi najednou rychle vypadávat vlasy. Byla jsem ve stresu a vlasy mi vypadávaly v celých pramenech. Moje kadeřnice mi poradila, abych si před umytím vlasů udělala obklad z teplé uriny. Po třech až čtyřech procedurách se mi na hlavě objevily vyrážky, které mě svědily a měnily se na vřidky. Proceduru jsem prováděla asi šest měsíců. Vlasy se **mi zregenerovaly**, byly lesklé, hedvábné, zmizely lupy a **svědění** ustalo. Obklady jsem si přikládala dvakrát až třikrát týdně.“

Komentář a doporučení. Jestliže se po čtyřech až pěti procedurách s urinou objeví vyrážky, znamená to, že byl zahájen mechanismus očisty. V procesu je potřeba pokračovat,

v průběhu dne provádět potírání pokožky **nebo masáž**, někdy i dvakrát denně. Doporučuji častější návštěvu sauny. V počáteční etapě nepoužívejte velké dávky **uriny**.

Čtvrtý příklad. „Prodělal jsem operaci **paroproktitidy** (zánět okolí konečníku). Potíže se mi vrátily, objevil se nádor velikosti pěsti. G. P. Malachov mi poradil, abych si připravil **mikroklystýry** z odpařené uriny a častěji si přikládal urinové obklady na oblast hráze. Po použití prvních mikroklystýrů se kolem konečníku vytvořil Škrálop jakoby působením žhavého železa. Dříve jsem měl nepatrný hemoroid, který jsem však necítil, ale po použití mikroklystýrů se dostal ven. Dělal jsem všechno, co mi bylo doporučeno. Nakonec hemoroid zmizel a po dvou týdnech jsem se zbavil i paroproktitidy.“

Komentář. O tom, jaké bolesti se mohou objevit, **jsem** se přesvědčil osobně. Po zavedení tamponu nasáklého čepstvou urinou na vnitřní hemoroid a nádor, který vyplnil dutinu tlustého střeva a bránil jeho vyprázdnění, začala pálivá bolest, vyrážející do nohy, zad a do šourku. Tento stav trval asi dva týdny a byl pro mě velmi těžkou zkouškou. Přesto jsem v proceduře pokračoval, ale zkrátil jsem dobu působení tamponu (škrtidla) ze dvou hodin jen na dvacet minut. Pocítil jsem, že bolest v oblasti stěny tlustého střeva polevila a že postupovala dovnitř. Bolest spalovala metastázy a pomalu jsem přecházel na tampony (škrtidla) s odpařenou urinou. Bolesti ustupovaly a vše se v průběhu čtyř týdnů znormalizovalo. Na první dva týdny však nikdy nezapomenu, neboť v této době jsem poznal, jakou strašnou bolest a pocit bezvýchodnosti prožívá před koncem svého života člověk postižený rakovinou. Všechny bolesti jsem vydržel a mohu říci, že jsem se stal skutečně jiným člověkem. V této době proběhla nejen fyzická, ale i morální očista. Prostřednictvím bolesti došlo k odžití karmy.

Vlivem urinoterapie dochází sice ke zmenšení a odstranění nádoru, ale tento proces se projevuje jinými nepříjemnými symptomy, kterými musí postižený jedinec projít.

Příčný příklad. „V roce 1988 mi lékaři zjistili rakovinu **levého** prsu. Nádor **měl** v roce 1990 velikost husího vejce. **Neměla jsem** žádné bolesti. V říjnu roku 1990 jsem zahájila **urinoterapii**: **ráno** jsem pila moč nalačno a na prs jsem **si** přikládala obklady. V Červenci roku 1992 se růst nádoru zastavil. Z bradavky mi začal vytékat hnis a potom krev. V **srpnu** se mi na bradavce objevila ranka o velikosti **patnácti haléře**. Z ranky začala téct krev a z bradavky tekla proudem. Najednou vytekla asi **jedna třetina naběračky**, potom se krvácení samo zastavilo. Lékař onkolog mi doporučil hospitalizaci s ozařováním. Odmítla jsem a sdělila jsem mu, že piji moč a přikládám si urinové obklady. V září a v říjnu jsem **krvácela** jednou denně a od prvního prosince krvácení ustalo. Vylučoval se pouze hnis. Kolem bradavky se vytvořilo mnoho vodnatých puchýřků. Vyskytovaly se jednotlivě i ve větších útvarech. Později se odlupovaly a vytékal **hnis** a krev.“

Komentář a doporučení. Oddělená rakovinová tkáň se začala vylučovat přes kůži v podobě hnisu. K rychlejšímu vyloučení rozkládajícího se nádoru je nutné častěji přikládat obklady a jílové kataplazmy. Zmenšení velikosti nádoru, jeho vyloučení v podobě hnisu a jiných sekretů představují symptomy svědčící o úspěšné léčbě. Důležité však je v léčbě pokračovat.

Vlivem unnoterapie vzniká takzvaný *akumulační efekt*: z organismu se odstraňuje skrytá, hlubinná patologie **jemnohmotných** úrovní. Tím také dochází k nepříjemným a bolestivým jevům, které **je** však nutné překonat, aby bylo možné se jich zbavit a věřit v pozitivní výsledek.

V této části **jsme** si velmi podrobně ukázali krizové stavy jako výsledek stimulace životních sil organismu, jež **ovlivňují** odstranění nemoci. Pochopte, že se jedná o důležitý a velmi rozumný proces.

Rozhodněte se sami, zda budete, či **nebudete užívat** urinu. Chtěl bych vám ještě připomenout slova starých mudrců: „**Urina** je lékem odvážných.“ A za sebe **doplňuji**, že je to prostředek pro ty vnímavé jedince, kteří touží po poznání.

URINOTERAPIE V PRAXI

Protože **urina** mnohostranně ovlivňuje lidský organizmus a může být užívána různými způsoby, existuje mnoho metodik, včetně kombinovaných a vzájemně posilujících metod: urinoterapie a hladovění; urinoterapie a léčení jílem a jiné metody. Chtěl bych vás v této souvislosti upozornit na to, že k preventivním účelům je vhodná jedna metodika a k léčbě nemocí se hodí zase jiná.

Správný začátek urinoterapie

Každá uzdravovací metodika je účinná, jestliže člověk zná její mechanismus a jestliže daná metodika vyhovuje požadavkům bezpečnosti, efektivnosti, názornosti a jednoduchosti užívání. Při použití jakékoli metodiky je v její první fázi nezbytná duševní příprava, to znamená získání vyčerpávajících poznatku o dané věci. Předcházející kapitoly jsou takovouto přípravou.

Při užívání uriny se mohou objevit obavy spojené se sexuálními problémy. Urina se vylučuje přes pohlavní orgány a nevědomky může vzniknout určitý odpor. Sexuální komponent urinoterapie představuje obrovský energetický náboj. Všechny neurózy jsou spojeny s potlačením a morálními zákazy. Zákaz a potlačení narušují přirozenou cirkulaci energie a kromě toho se energie odčerpává na udržení nesmyslných zákazů.

Příroda uskutečňuje své procesy tak, aby se energie volně produkovala i následně cirkulovala a podle potřeby se také využívala. Štěstí a jistota jsou přirozeným stavem rozumu. Zvyšuje se energetický potenciál, což přispívá k volné cirkulaci energie. Při neurózách si blokuje při-

rozený proud energie. Neuróza, která vznikla na **sex** rovině v souladu s nějakými tradicemi a jinými **s** **nostmi**, vede k zablokování a ke ztrátě energie. **Pozitivní** vztah k **urině** představuje velký krok, zvláště pokud jej přijmeme s myšlenkou, že odstraňujeme rozumové a fyzické bloky. Jakmile narušíme myšlenkové bloky, které nám brání používat urinu, energetické a fyziologické procesy budou probíhat bez překážek.

Když zjistíme, že urina může být něčím prospěšná a že mění vztah k tomu, co bylo dříve pro nás nepříjemné, pocítíme nový příliv sil, energie, budeme se cítit volní a zatoužíme objevovat další tajemství života. Tímto způsobem můžeme změnit i vztah k přírodě na pozitivní, čímž neznámé skutečnosti nebudou vyvolávat odpor a strach, ale stanou se předmětem úžasu a tajemství.

Jakmile dojde k odstranění psychologické bariéry, je důležité člověku ukázat, že užívání uriny je naprosto bezpečné, účinné a jednoduché. Pokud člověk dojde díky vlastní zkušenosti k závěru, že to, co mu bylo doporučeno, skutečně odpovídá tomu, co dříve slyšel, cítí zlepšení svého stavu a důvěřuje své bezpečnosti. V takovém případě nebude již na rozpacích a nebude zastávat opačný názor.

Předkládáme vám metodiku správného a postupného zahájení urinoterapie. První výsledky poznáte již po týdnu, při vážnějších potížích za měsíc a při velmi vážných chorobách za půl roku. Dále se rozhodněte sami, budete-li pokračovat, či nikoliv.

Kdy a čím zahájit urinoterapii

Každou novou činnost začínejte na počátku lunárního cyklu (měsíce). To je přirozený, úplný cyklus a je velmi důležité, abychom se nacházeli v harmonii s ním. To se týká zejména mužů a dětí. **Zeny** mohou zahájit urinoterapii na počátku menstruačního cyklu (nebo jeden až dva dny po jeho ukončení).

U mnoha zvířat a **po** některých operacích **u** člověka je **vylučování** stolice a moči spojeno a probíhá konečným, V takovém případě je jasné, že **urinoterapie** musí být zahájena **klystýry**. Z fyziologického hlediska to můžeme zdůvodnit tím, že u současného **člověka** je **tlusté střevo nejčastějším** objektem intoxikace organismu. Klystýry **S urinou** přispívají k rychlejší očištění tlustého střeva. Po týdnu, pokud není orgán zasažen vážnou chorobou, se projeví výrazný ozdravný efekt.

Ihned po vyprázdnění pomocí gumového **balonku** je nezbytné ve dvou až čtyřech dávkách (za sebou) zavést dvě stě až Čtyři sta mililitrů uriny. Můžete použít urinu dítěte do deseti let nezávisle na pohlaví. Proceduru vykonávejte každý den po dobu jednoho týdne. To je první etapa, která vám ukáže, že užívání uriny je pro zlepšení zdraví velmi jednoduché, bezpečné a užitečné.

Poté můžete zahájit druhou etapu, která vám ukáže účinnost a názornost. Během této etapy proplachujte nosohltan čerstvou urinou, omývejte si pleť a kůži na ruku, používejte klystýry s odpařenou urinou. Ranní močí si ihned po jejím zachycení propláchněte nos a omyjte si obličej a ruce (můžete i krk). Jakmile kůže oschne, omyjte se teplou vodou bez mýdla, potom se opláchněte vlažnou vodou a osušte se ručníkem. Pokud chcete přece jen použít mýdlo, nejdříve se jím umyjte a potom se teprve potřete urinou. Po vyschnutí pokožky se omyjte, jak bylo uvedeno. Tyto dvě jednoduché procedury zlepšují váš zdravotní stav, náladu i pokožku.

Změňte stravování. Na počátku pijte tekutiny, potom jezte zeleninu a ovoce podle sezony (v zimě dušenou zeleninu a sušené ovoce). V další fázi různé kaše z neloupaných krup s minimálním množstvím různých přísad. Místo kaší můžete zařadit **ořechy**, brambory, maso a jiné přirozené potraviny, jen je konzumujte odděleně. Jestliže změníte tímto způsobem stravování, přesvědčíte se, že urina má mnohem lepší chuť, a vy **budete** zdravější. Z takovéto

uriny připravte i **odpařenou** urinu a používejte ji klystýrů. Klystýry z uriny odpařené na jednu **čtvrtinu půvo** objemu používejte v průběhu dne. První klystýr si připravte z padesáti mililitrů (odvážnější jedinci mohou použít i sto mililitrů), další den přidejte dalších padesát **mililitrů** a každý další den zvyšujte dávky o padesát mililitrů, až jedna dávka bude činit dvě stě padesát až pět set **mililitrů** odpařené uriny. Tak uplyne asi dvacet dní. Klystýry **vám** ukážou, co všechno obsahovalo vaše tlusté střevo a jak **lze** dobře žít bez takovýchto „sousedů“.

Po vyprázdnění vylučovacího systému začněte se třetí etapou, kterou přizpůsobíte počátku lunárního cyklu. Během této etapy pijte střední část proudu uriny (několik doušek), propláchněte si nos a jednou až dvakrát denně (i častěji) potírejte tělo nebo provádějte masáž těla odpařenou urinou. Místo masáže (je-li to možné) přikládejte obklady na chodidla, na oblast beder a krku. Na počátku nechejte obklady působit asi deset až dvacet minut. Pokud organismus nebude reagovat nějakým nezvyklým způsobem, dobu působení obkladů postupně prodlužujte až na dvě až čtyři hodiny (obklady nechejte působit i celou noc). Čerstvá urina je vynikajícím prostředkem pro ženy k omývání pohlavních orgánů. Klystýry používejte v této fázi jen podle potřeby. Po ukončení šestiměsíční kúry se z vás stane úplně jiný člověk. Máte-li zdravotní problémy, odstraní je tak, že posílíte své zdraví tím, že projdete očištné a uzdravovací krize.

V kolika letech je možné zahájit urinoterapii a komu nejvíce prospívá

Urinu je možné používat v každém věku. Nejlepším způsobem působení uriny na organismus člověka je působení přes kůži. Kojenec neustále vylučuje moč a omývá jí svoje teličko. Dělejte to také tak, to znamená, připravte

Urinoterapie při onemocnění žaludku a střevního traktu

Urina má blahodárné účinky na celý systém zažívacího ústrojí.

Příklad. „Je mi padesát dva let a více než dvacet let bojuji s chronickou zácpou. Když jsem se dozvěděla o **svých** vážných ženských problémech, začala jsem ráno a **večer** pít urinou. Užívala jsem ji asi týden a půl. Potácela jsem se ze strany na stranu a měla jsem závratě. Na nějakou **dobu** jsem přerušila užívání moči a cítila jsem svíravý pocit v břichu. Později jsem začala vylučovat velké **množství** černých výkalů v podobě mastných chuchvalců. **Cítila** jsem zápach jako při čištění baterie vodního topení. Vylučování se potom znormalizovalo. Útvar, který byl zjištěn v oblasti vaječníku, se začal ztrácet.“

Komentář a doporučení. Vznik vrádků u žen je výsledkem silné zácpy. Kontrolujte činnost střev a v případě podezření ji regulujte správnou výživou a urinoterapií. Při chronických zácpách je vhodné na oblast pánve a břicha přikládat urinové zábaly. Část potravy by měla mít hrubovláknitou strukturu, to znamená různé saláty (mrkev, zelí). Doporučuji i ranní běhání.

Urinoterapie a infekční onemocnění

Urina je velmi účinná při různých infekčních chorobách díky svému interferenčnímu a nozodickému působení.

Způsob užívání uriny je v těchto případech velmi jednoduchý: vypijte najednou nebo po doušcích padesát až sto mililitrů uriny. **Při** horečkách je vhodné pít vysoce koncentrovanou urinou, jejíž užívání není příjemné. To lze upravit pitím většího množství protiové vody, převařené vody nebo bylinného čaje. Při velmi vysoké teplotě přiložte obklady na místa pulzů.

si obklady a potírejte si tělo. Pokud dítě zaostává ve svém vývoji, začněte s **urinoterapií**. Častěji potírejte tělo **urinou**, **omývejte** se jí, provádějte masáže. K vnitřnímu užívání stačí padesát až sto mililitrů uriny, jen jednou denně, ráno.

Urinoterapie pomáhá zvláště jedincům, jejichž vnitřní prostředí organismu je spíše alkalické, čímž vytváří podmínky pro hnilobné procesy, které probíhají nejčastěji u starších a velmi starých lidí. Užívání uriny v těchto případech je neúčinnější.

První příklad. L. P., sedmdesát šest let. Žena prodělala čtyři operace; ve čtyřiceti šesti letech to byla *sepsis*¹⁸; ve čtyřiceti pěti letech *pleuritis exsudativa*¹⁹; hypertonie, *tachykardie*²⁰, *extrasystolie*²¹, gastritida, onemocnění žlučovýchodů. „**Urinoterapii** jsem začala používat od dvacátého března roku 1992. Denně jsem vypila asi čtyři sta mililitrů moči. Jakých výsledků jsem dosáhla za rok? Arytmie a pleuritida levého boku úplně zmizely, přestala mě bolet hlava a rovněž ustaly potíže se zažívacím traktem, bolesti v kostrči a bolesti krku při otočení hlavou. Znormalizoval se tlak, začala jsem lépe vidět, zmizely oteklé žíly v oblasti čela. Nebyla jsem ani nachlazená, rozptýlil se *lipom*²²; odezněla stomatitida; zmizely hemoroidy; vlasy přestaly padat a zhoustly. Upravila se stolice a netrápilo mě pálení žáhly. Přestalo mě píchat v oblasti žeber a přestaly závratě při předklonu. V noci se neobjevovaly ani křeče, nezhoršila se varikóza a upravil se spánek.“

Druhý případ. „I když mám osmdesát let, začal jsem intenzivně užívat urinou: poprvé asi ve dvě hodiny v noci, podruhé v jednu hodinu odpoledne, před jídlem; potřetí v šest **hodin** večer, hodinu před jídlem; počtvrté na noc. Měl jsem chronický zánět močového měchýře, *adenom*²³, inzult ve vážném stadiu a hypertonii. Kvůli hypertonickému onemocnění a inzultu jsem užíval léky, jejichž užívání jsem ukončil, když jsem začal pít urinou. Od té doby nejsem nemocný. (I. K., Starý Brod)

Příklad (z knihy A. N. Maslennikova *Tajemství nápojů bohů*). „Stalo se to během války. Na malárii nebyly žádné léky. Pokud někdo onemocněl, nezbyvalo mu podle lékařů nic jiného než zemřít. Nakonec však jedna sklenice moči postavila nemocné opět na nohy. Malárie se již neobjevila.“

Armstrong komentuje léčbu horečnatých onemocnění urinou následujícím způsobem: „Ze zkušenosti vím, že nejúčinnějším a neškodným způsobem léčby horeček je urinové hladovění... a pití čerstvé vody. Vysoká teplota klesne za třicet šest až třicet sedm hodin a během několika dní dojde k úplnému uzdravení. Urinoterapie pomůže organizmu získat to, co ztratil. Pomohla při vyléčení záškrtu, planých neštovic, spály, chřipky, zimnice a jiných onemocnění provázených vysokou teplotou. V průběhu léčby se nevyskytly žádné potíže, které se jinak objevují během medikamentózní léčby...“

Armstrongova slova neztratila svůj význam ani v současnosti. Využijte těchto rad a budete zdraví.

Urinoterapie a plísňová onemocnění pokožky

Posílení kyselých vlastností pokožky běžnou nebo odpařenou urinou přispívá k jejímu rychlému uzdravení. V těchto případech jsou nejvhodnější obklady na zasažené části kůže.

Příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „Před deseti lety se mi na nohou objevila plíseň, kterou jsem částečně vyléčil roztokem sibiřského kamenného oleje. Postupem času měl nehet stále tmavší barvu a po vrstvách se začal loupat. V létě jsem se vydal na cestu na Sibiř a obul jsem si pohorky. Plíseň se rozšířila na celé chodidlo. Před spaním jsem si nohy omyl močí. Další den ještě jednou, což stačilo k úplnému zmizení plísně. Když jsem viděl tento vynika-

jící výsledek, potřel jsem nehet urinovým olejem. Potom ještě jednou, a infekce pod nehtem se ztratila.“

Komentář. Urina Částečně odpařená sluncem je zkvášená bakteriemi a enzymy, které mohou velmi intenzivně očistit pokožku, a zvýšená koncentrace solí účinkuje na hojení ran.

Urinoterapie a nemoci ledvin

Jednou ze základních příčin infekce v močovém systému jsou střevní bacily (tyčinky), dále rod bakterií **Proteus**, aerobakterie, stafylokoky způsobující hnisavé procesy a jiné bacily. Tyto bakterie se dostávají do močového a vylučovacího systému z tlustého střeva, kde v důsledku nesprávného stravování vznikají podmínky pro hnilobné procesy. Léčba ledvinových onemocnění by měla probíhat následujícím způsobem: je nezbytné znormlizovat stravování, zajistit stabilní okyselení tlustého střeva různými druhy uriny a nejlépe klystýry. Teprve potom je možné přímé působení na vlastní ohnisko nemoci.

Mnoho akutních a chronických onemocnění ledvin se léčí urinou. V těchto případech je nezbytné pít třikrát denně před jídlem padesát až sto mililitrů uriny. Uvedené množství uriny je vhodné vypít najednou. Dále se doporučují obklady, u nichž použijte vlněnou látku namočenou v urině (dětské, aktivované a jiných druhů uriny) na oblast ledvin a nechte působit dvě hodiny i déle. Očista tlustého střeva je velmi důležitá, dále pak hladovění s užíváním uriny a masáží celého těla po dobu jedné až tri hodin. Masáž je **procedura**, která velkou měrou přispívá k intenzivnímu okyselení organizmu a zbavuje jej trvalejších forem ledvinových infekcí.

Vnitřním užíváním uriny, potíráním těla a přikládáním obkladů se regeneruje vylučování nečistot ledvinami a tlustým střevem, dále se obnovuje přísun kyslíku do tkání, zlepšuje se srdeční činnost a celkový zdravotní stav. Nejlepším prostředkem k léčbě ledvin jsou obklady z aktivované uriny na bederní oblast.

Příklad. „Dostala jsem chřipku, která způsobila poškození ledvin. V nemocnici jsem byla půl roku a lékaři mi stanovili diagnózu *akutní glomerulonefritida*²⁴ s *nefrotickým syndromem*. Užívala jsem antibiotika a **heparin** a dostávala jsem devět až deset injekcí proti zánětu, třicet až třicet pět tabletek a byla jsem na kapačkách. Potom jsem přešla na hormonální léčbu a **transfuzi**. Náhodou jsem se dozvěděla o léčebném systému G. P. Malachova a začala jsem používat urinoterapii. Po pěti až sedmi dnech se můj stav a analýzy začaly normalizovat. Přestala jsem užívat hormony a pila jsem ráno asi tři doušky uriny. V důsledku hormonální léčby jsem přibrala na váze, měla jsem vyrážky po těle a přerušila se menstruace. Začal mě bolet žaludek a narušila se činnost střevního traktu. Po dvou týdnech užívání uriny se obnovil opět menstruační cyklus, vyrážky zmizely, žaludek a střeva začaly pracovat normálně. Tělesná hmotnost se rovněž znormalizovala. Léčila jsem se podle metodiky z knihy *Uzdravující síly* a nyní cítím, že jsem v pořádku.

Komentáře a doporučení. Je důležité, aby se organizmus zbavil všeho zbytečného a poté se sám zregeneroval. Silná chemoterapie narušuje jeho činnost, hormonální léčba ničí lidi a nutí je užívat léky až do smrti. Tato léčba je sice velmi jednoduchá, kdy během dvou týdnů můžete být zdraví, ale kolik úsilí je potřeba věnovat obnově organizmu po několika letech užívání hormonů!

Povím vám vlastní příběh, kdy jsem se pomocí urinoterapie vyléčil. Cítil jsem, že se činnost ledvin, močového měchýře a **močovodů** stále zhoršuje. Začal jsem konzumovat řepu, pít z ní šťávu smíchanou s jablečnou šťávou. Moč se většinou zabarvila barvou řepy, ale nebylo tomu vždy. **Moč** však byla stále kalnější a byla cítit po zkonsumované potravě. Množství tekutiny bylo při každém vyloučení menší. Cítil jsem po vyloučení moči nepříjemné pocity v močové trubici. Navštívil jsem jasnovidkyni, která mi sdělila, že v močovém měchýři mám nádor, v ledvinách písek a v pravé ledvině se objevil kámen.

V zimě, která je ve znamení střelce, jsem dvacet tři **dní** držel hladovku. Pil jsem denní množství moči a pravidelně jsem si připravoval **klystýry** z aktivované uriny **odpařené** na jednu polovinu a jednu třetinu původního objemu. **Každý** den jsem si připravoval teplé koupele a dvakrát až třikrát týdně jsem chodil do sauny. Podařilo se mi očistit **ledviny** a celý močový a pohlavní systém s obnovením jeho funkcí. Obnovila se i činnost močového měchýře a nádor **zmizel**. Při vylučování moči jsem necítil nepříjemné pocity. Přestaly mě trápit i bolesti v oblasti páteře, všechny obratle byly na svém místě a obnovila se činnost meziobratlových plotének. Organizmus začal produkovat více tepla, lépe zadržoval vodu a rychleji jsem přibýval na váze.

Urinoterapie a nemoci jater

Ajurvéda považuje urinu za jeden z nejsilnějších prostředků k léčbě těžkých onemocnění, zejména onemocnění jater.

Velmi dobrým způsobem léčby těchto onemocnění je následující postup: pít uriny dvakrát až čtyřikrát denně v dávce po padesáti až sto mililitrech, na noc přikládat na oblast jater obklady z vlněné látky namočené v urině. Doporučuje se i pít šípkového odvaru. Jestliže nemáte k dispozici šípky, pijte teplou pře vařenou vodu.

Při hepatitidě v důsledku zablokování žlučovýchodů nemůže žluč proniknout do střev, ale proudí do krve a následně do moče. Člověk cítí bolest, slabost, nevolnost a jiné projevy. Nedostatkem žluče v trávicím traktu dochází ke špatnému trávení tuků a bílkovin. Lékaři předepíší tabletky kompenzující nedostatek žluče, ale tyto látky se vyskytují v urině. Žluč a některé enzymy jater, které se objeví v urině, mohou začít cirkulovat podruhé. Opětovné užívání uriny přispívá ke zlepšení trávení a k normalizaci funkce jater na základě principu homeopatie a proplachování žlučovýchodů.

První příklad. „Již rok a tři měsíce piji každé ráno **vlastní** urinou a provádím masáže s odpařenou urinou. Přestala jsem mít angíny a nemoci z nachlazení, spím jako kojeneček, na chatě pracuji celý den a nejsem unavená, už mě tolik netrápí **osteochondróza**²⁵, činnost jater je v normě. Třikrát jsem provedla očistu jater, přičemž se vyloučilo velké množství černé žluči a rozmělněných kamenů. Předtím mě léčil lékař a vyloučila jsem šestnáct velkých kamenů a celou sklenici drobných kamínků.“

Komentáře a doporučení. Po očištění jater se znormalizovalo stravování, proto se kameny opět zvětšovaly. Urina přispěla k vyrovnání činnosti jater, ale bylo nutné držet dietu a celkový způsob života.

Druhý příklad. „**Prováděl** jsem **urinoterapii**, jednou za týden jsem držel hladovku, čímž jsem si očistil střeva a játra, zbavil jsem se depresí, akutních hypertonických krizí a vyléčil jsem si hepatitidu. Upřednostňuji dělenou stravu. Zbavil jsem se také neustálého nadýmání ve střevech. (lékař, Dněpropetrovsk)

Urinoterapie a cukrovka

Urina má velmi pozitivní vliv na léčbu cukrovky. Doporučuje se pít uriny dvakrát až třikrát denně po padesáti až sto mililitrech, je vhodné provádět očistu tlustého střeva a jater, přikládat obklady na oblast slinivky břišní s druhem uriny, který vám nejlépe vyhovuje. V počátečních fázích diabetu je vhodné cvičit šankhaprakšalánu, dále do slané vody přidat urinou nebo aktivovanou urinou (na tři litry vody pět set mililitrů uriny). Tuto proceduru provádějte jednou za tři dny až do úplného vyléčení. Celkové množství tekutiny se může pohybovat od tří do čtyř litrů.

Příklad. „Jednou jsem jel ve vlaku a potkal jsem se zde **se** starší manželskou dvojicí. Měli bez ohledu na věk velmi svěží pleť. Vyprávěli mi, že dlouhou dobu trpěli různými potížemi včetně cukrovky. Jednou jim jejich dcera při-

nesla ručně napsané způsoby léčby urinou. Začali tedy **pít** svoji urinou a pili ji do okamžiku našeho setkání. Za celou dobu užívání zmizely všechny nemoci včetně cukrovky a manželé začali cítit omlazení organismu. Cukrovkou jsem trpěl mnoho let, přičemž nemoc byla stále silnější a obsah cukru v krvi dosáhl dvacet devět celých a sedm **desetin** jednotky. Využil jsem zkušenosti svých **spolucestujících** a začal jsem užívat vlastní urinou. Pil jsem pouze **ranní** dávku a nedržel jsem žádné diety. Po dvou měsících **léčby** klesla hladina cukru v krvi na pět celých a čtyři **desetiny** jednotky a tento stav se drží až do současnosti. V moči se již cukr neobjevil.“

A. N. Maslennikov popsal rovněž zajímavý způsob léčby cukrovky: „Žena měla diabetes (v pokročilejší formě a déle trvající). Ráno pila urinou svého dítěte, potom šla podojit krávu a vypila toto čerstvě nadojené mléko. Za rok analýzy ukázaly, že diabetes zmizel, a žena byla vyřazena z evidence osob s cukrovkou.“

Komentář. Zmíněná léčba je vhodná pro jedince, kteří dobře tráví mléko. Urina přispívá ke stimulaci funkce slinivky břišní a aktivuje její enzymy. Čerstvě nadojené mléko je ideální stravou (v malém množství), která se velmi dobře vstřebává díky vlastním enzymům. Specifická energetika čerstvě nadojeného mléka přispívá k regeneraci struktury a následně funkcí slinivky břišní.

Urinoterapie a srdeční a cévní nemoci

K normalizaci činnosti srdečního a cévního systému je nezbytné očistit krev a z krevního řečiště odstranit všechny usazeniny. Nejdříve je však nutné vyčistit tlusté střevo a játra. Ostatní látky obsažené v **urině** pracují již samy: stimulují srdeční sval a rozpouštějí **tromby**. V těchto případech se urina pije dvakrát až třikrát denně po několika doušcích (padesát až sto mililitrů).

První příklad. „Je mi padesát čtyři let. Trápí mě revmatická karditida, mám srdeční šelest a revmatismus kloubů. Náhodou se mi dostala do rukou vaše kniha *Urinoterapie, starodávné metody, teorie a praxe*. Již půl roku nechodím na injekce, ale piji moč, potírám se jí a jednou až dvakrát do měsíce držím hladovku. Cítím se mnohem lépe.“

Druhý příklad. „Žena ve věku šedesáti čtyř let trpí hypertonickým onemocněním prvního až druhého stupně, má **arteriosklerózu**, ischemickou chorobu srdeční, varikózní rozšíření žil na dolních končetinách. Léčila se urinou a držela dietu. Arteriální tlak je v současné době stabilizován na hodnotu sto třicet až sto čtyřicet a osmdesát až osmdesát pět milimetrů rtuťové stupnice, venózní uzliny na nohách zmizely a zlepšila se činnost srdce. Léčila se jeden a půl měsíce.“

Nyní se podíváme na několik kritických případů, kdy život člověka visí na vlásku. Jak se chovat, co dělat a podle jakých příznaků se orientovat?

Třetí příklad. „Jedna moje známá mě přemluvila, abych s ní šel k její dceři. Umírá a chce se rozloučit. Zdravotní stav byl kritický: nohy velmi oteklé a až po kolena černé, s ranami, do pasu nádor, ruce od prstů k zápěstí byly černé a neuvěřitelně silné. Léčila se sedm měsíců, potom ještě půl roku a nyní jí bylo řečeno, že zemře.“

Řekla jsem jí o Armstrongovi a urinoterapii a přesvědčila jsem ji, aby se nevzdávala. Když si přečetla Armstrongovu knihu, začala pít moč. Sama vylučovala několikrát asi dvacet mililitrů moči, ale poprvé vypila moč manžela. Jeho močí se potírala a prováděla klystýry, ale svoji moč pila. Sedm dní hladověla a její zdravotní stav se nezhoršil. Množství vylučované moči bylo jako obsah dvou sklenic. Během dvou posledních dnů jí bylo nevolno a začala vykašlávat žluté chuchvalce. Po dvou dnech, kdy užívala klystýry (po sto mililitrech dvakrát denně), začala vylučovat Černé výkaly s černými chuchvalci. Nádor zůstal stejně velký. Během dne vypila asi tři sklenice vody. Srdeční

činnost je narušena a má cirhózu **jater**. **Poradíte, co dělat dále.**“

Komentáře a doporučení. Na oblast otoků a ran je nezbytné přikládat obklady z aktivované **uriny**. Zvláštní **pozornost** je potřeba věnovat klystýrům a vyloučit všechny nečistoty z tlustého střeva. Neustále pít urinou a **hladovět**. Nevolnost a vylučování černých výkalů jsou symptomy svědčící o vylučování choroboplodných zárodků, což je velmi pozitivní. Je nezbytné pokračovat dále, pít větší množství uriny a zařadit i protiovou vodu. Jestliže se zdravotní stav zhorší a budou se vylučovat patologické útvary, znamená to, že probíhá očištná a uzdravující krize. Je potřeba jimi projít. Pokud však dojde ke zhoršení zdravotního stavu bez těchto symptomů, nemoc zasáhla organismus příliš hluboko.

Čtvrtý příklad (z Armstrongovy knihy). „Pacient N. je muž středních let. Byl chirurgicky vyšetřen z důvodu onemocnění srdce (chlopně). Často venku ztrácel vědomí a kolemjdoucí ho přinesli do nejbližší lékárny, kde mu byla poskytnuta základní pomoc, to znamená, podali mu lék, který měl vždy u sebe. Tyto stavy se začaly opakovat častěji. Jednou přišel ke mně a já jsem mu doporučil pít vlastní moč. Jeho moč, jak jsem očekával, byla kalná se silným zápachem, ale brzy byla průsvitná. Vysvětlil jsem mu dále, jak potírat tělo urinou. Zpočátku jsem tuto proceduru prováděl vlastní urinou po dobu asi dvou hodin. Po masáži jsem pacienta omyl teplou vodou z vodovodu. Tento muž začal ke mně chodit každé ráno. Jedl jen jednou denně, ale pouze stravu, kterou jsem mu stanovil. Po měsíci se jeho zdravotní stav výrazně zlepšil a mohl se vrátit do práce. Asi za dvanáct týdnů vyšetření ukázalo, že je úplně zdravý.“

Komentář. Kalná moč se silným zápachem je důsledkem intoxikace organismu, zejména tlustého střeva a jater. Důležitou roli v takových případech hrají očištné procedury. Potírat tělo je vhodné přes poledne, nejlépe v době

od jedenácti do třinácti hodin místních času. V uvedeném čase pracuje srdeční kanál, a proto je procedura velmi účinná. Preventivní kúry zaměřené na posílení srdce je dobré provádět uprostřed léta, kdy je srdce schopno se samo zregenerovat. Kromě potírání je vhodné přikládat obklady z uriny na segment pokožky, který je spojený se srdcem. Z potravin je nejvhodnější celozrnný chléb nebo dvě až tři lžíce naklíčené pšenice.

Urinoterapie a nemoci očí

Urina je velmi dobrým pomocníkem při léčbě různých onemocnění očí. Způsob používání uriny spočívá v kapání uriny do očí a proplachování očí urinou. U vážnějších případů se doporučuje přikládání obkladů z uriny na oči a hladovém. Nejvhodnějším druhem moči k léčbě očí je dětská nebo aktivovaná urina. Je možné použít i soli uriny, to znamená, že urina se nechá odpařit na slunci a oči se posypou vytvořenou usazeninou.

První příklad (který zaslal dětský lékař). „Do očí jednoho člověka se dostala kovová střešina. Otok očí se podařilo zklidnit v průběhu sedmi hodin a hyperemii²⁶ sliznice víčka a bělma za dvanáct hodin. Hnisavý výtok z oka se zastavil čtyři až pět hodin po zahájení léčby. Použili jsme čerstvou teplou moč a proplachování očí a přikládání obkladů jsme prováděli co třicet až čtyřicet minut.“

Druhý příklad. „Případ vrozeného kataraktu²⁷ obou očí. Pacient hladověl, pil urinou a vodu a prováděl denní masáže urinou po dobu devíti dní. Léčbu však musel přerušit, neboť se vyskytly žaludeční potíže. Šestý den bylo zaznamenáno zlepšení zraku, a dokonce samotná forma kataraktu se změnila.“

Komentář a doporučení. Armstrong ve své knize *Živá voda* píše: „V mnoha případech bylo desetidenní užívání uriny a hladovění dostačující k tomu, aby se blány zakrývající oči vstřebaly. Nejdelší léčba trvala dvacet osm dní.“
K odstranění vrozeného zákalu bylo nezbytné delší hlado-

vění i delší pití uriny, bylo nutné i déle přikládat obklady z odpařené uriny s medem, která byla uložena v měděné nádobě. Může nastat i případ, kdy urinoterapií lze vyléčit glaukom, ale chirurgický zákrok nemusí být úspěšný.

Urinoterapie a onkologická onemocnění

Urinoterapie je velmi účinná při léčbě různých nádorových onemocnění, včetně rakoviny. V méně závažných případech postačí pití uriny, přikládání obkladů (to je nutné!) na postiženou oblast nebo masáž celého těla. U těžších případů je vhodné kombinovat hladovém s urinoterapií a jílovými obklady. To všechno umožní, aby se nemocný vrátil k plnohodnotnému životu.

První příklad. „Jedné ženě byla před šesti lety odstraněna cysta na pravém vaječniku. Zanedlouho se cysta objevila i na levém vaječniku. Lékař doporučil operaci. Žena hladověla deset dní, čtyřikrát denně pila sedmdesát pět mililitrů čerstvé moči. Cysta se nejdříve dvakrát zmenšila, a později již nebyla zjištěna vůbec! Je to úžasné!“

Komentář a doporučení. Dopis dokázal, že po celou dobu žena měla střevní potíže. Bylo nezbytné je odstranit, neboť cysta byla jejich následkem.

Druhý příklad. „Sestra má mastopatii²⁸ pravého prsu. V loňském roce podstoupila dvacet čtyři ozařovacích procedur. Všechno bylo v pořádku, ale letos se opět objevil zarudlý zánět prsu. Dostala se mi do rukou vaše kniha o urinoterapii, kterou jsem sestře nabídla. Hladověla deset dní, pila urinou a prováděla masáž odpařenou urinou a dávala si obklady na prs. V průběhu druhého dne od začátku hladovění se z prsu začala vylučovat krevní plazma. To pokračovalo i po ukončení hladovění. Teplota prsu poklesla a zarudnutí pomalu mizelo. Mám obavy, že krev byla jasně červená. Co má dělat dále?“

Komentář a doporučení. Hladovění nesmí proběhnout najednou, ale na počátku je nezbytná očista. Během očisty

je doporučeno pít dvakrát až třikrát denně sto až sto padesát mililitrů uriny, na prs je vhodné přikládat urinové obklady (proceduru je možné dělat samostatně), nejlépe v podobě jílových kataplazem. Pokud během měsíce potíže neustanou, přistupte ke hladovění s příjmem uriny.

Třetí příklad. „S urinoterapií jsem se seznámil asi před rokem, kdy naši rodinu postihla tragédie. Lékaři sdělili mému otci, že má rakovinu hrtanu čtvrtého stupně. Nemoc byla v pokročilém stadiu, takže na operaci bylo již pozdě. Bylo mu doporučeno ozařování, které jsme ale zamítli. Jeden můj známý nám řekl o léčbě urinou. Nejdříve si ji otec ředil kompotem, potom ji zapíjel vodou a nyní, když si přečetl vaši knihu, pije urinou samotnou. Uplynul již rok a otec je stále naživu. V současné době prodělává krizi: trpí nevolností, má silný kašel a vyplivuje hleny, má horečku. Po prostudování vaší knihy jsme pochopili, že probíhá očistná krize.“

Komentář a doporučení. Na oblast hrtanu bylo potřebné přikládat ještě obklady z aktivované uriny nebo z dětské uriny (nejlépe od dítěte do pěti let), provést očistu tlustého střeva a jater. Pozitivní účinky má i kloktání odpařenou urinou (nechat moč proniknout hlouběji), ale zde by bylo potřeba změnit stravování.

Urinoterapie a nemoci z nachlazení

Pití uriny a kloktání urinou pomáhá při nemocích z nachlazení. Tuto proceduru je vhodné doplnit proplachováním nosohltanu, čímž se pročistí Highmorovy lící dutiny a čelní dutiny a rovněž sousední oblasti mozku.

První příklad. „Piji nalačno devět doušek uriny a proplachuji si nos. Skoro celý život mě bolelo v krku a trpěla jsem chronickým zánětem krčních mandlí. Nyní mohu pít dokonce studený kefir a vodu.“

Druhý příklad. „Nachladila jsem se a měla jsem silný kašel. Začala jsem užívat urinou vždy ráno a potíže pomí- nuly.“

Třetí příklad. „Bolely mě uši, a dokonce jsem sluch ztrácela. Vytékal mi hnis a nemohla jsem dýchat nosem. Po propláchnutí uší a nosu urinou se celkový stav znormalizoval a bolest zmizela. Děkuji vám.“

Z příkladů je vidět, že urinoterapie pomáhá při léčbě potíží spojených s nachlazením.

Urinoterapie a kožní nemoci

Při kožních onemocněních se urina užívá vnitřně, to znamená, že se pije, a kromě toho je v tomto případě nezbytná očista tlustého střeva a jater. Až po této přípravě začnete urinou léčit postižená místa pokožky (potírání, obklady). Používejte všechny druhy uriny: k odstranění odumřelé pokožky je vhodná velmi stará urina (odpařená nebo běžná); k hojení ran se doporučuje dětská, aktivovaná a odpařená urina; ke změkčení pokožky používejte čerstvou, dětskou a vlastní urinou. Změňte stravování a celkový způsob života. Ujasněte si, jak nemoc vznikla, a odstraňte její příčiny.

První příklad. „Na konci loňského roku jsem onemocněla pásovým oparem. Týden jsem užívala léky, ale můj stav se nezlepšil. Začala jsem hladovět a pít moč, která však měla hořkoslanou chuť. Proto jsem užívání uriny přerušila. V průběhu nemoci jsem si několikrát denně potírala puchýřky, což zmírnilo bolesti. Potlačení bolesti tímto způsobem bylo silnější než účinky bylinných odvarů, které mi připravil fytotherapeut. Týden jsem hladověla a pila urinou. Zhruba po měsíci potíže zmizely i bez užívání léků.*“

Komentář. Hladovění v uvedeném případě nahradilo očistnou proceduru a přispělo k silnějšímu okyselení organismu, což mělo blahodárný vliv na organismus.

Druhý příklad. „Užíval jsem urinu a zbavil jsme se **herpetu** na hýždích. Toto onemocnění jsem léčil dermatologicky. Léčba byla velmi zdlouhavá a výsledky nebyly příliš pozitivní. Začal jsem se potírat starou močí, **svědění** ihned přestalo a nemoc brzy ustoupila.“

Třetí příklad. Patnáct let mě trápí lupénka a v loňském roce jsem se začal léčit hormonálními přípravky, neboť se potíže zhoršovaly. Užíval jsem osm tabletek Dexametazonu denně. Po nějaké době jsem užíval jen tři tabletky. Tehdy jsem si přečetl vaši knihu *Urinoterapie*. Léčbu jsem zahájil pitím ranní odpařené uriny. Současně jsem užíval hormony, ale už jen dvě tabletky. Nakonec se potíže zhoršily natolik, že došlo ke zkroucení kloubů a na celém těle se objevila svrabová vyrážka. Lékař mi znovu předepsal Dexametazon a znovu jsem užíval osm tabletek denně. Potom byla dávka snížena na čtyři tabletky. Můj stav se opět zhoršil. Lékař opět nařídil užívat osm tabletek a současně jsem musel podstoupit hemosorbci a plazmoforézu (očista krve a **lymfy**). Snížením dávek hormonálních léků se zdravotní stav zhoršil. Nejrady bych tyto léky neužíval vůbec a začal bych léčbu podle vašich očištných metod, hladovění a jiných postupů. Myslím si, že lékař, který mě léčí, už sám neví jak postupovat dále, i když to je velmi vzdělaný člověk, který se ve své dizertační práci zabýval právě lupénkou. Stručně řečeno, udělal ze mě mrzáka. Jsem přesvědčen, že bylo možné vyloučit hormonální přípravky. Je mi třicet pět let a jsem invalida v důsledku své nemoci.

Komentář a doporučení. Plakal jsem, když jsem četl tento dopis. Jak jednoduché bylo odstranění nemoci a kam to až došlo? Co dělat? Je nezbytné provést očistu celého organismu: používat klystýry, provést očistu jater s užíváním minimálních dávek hormonálních léků. Strava by měla být složena z přirozených produktů. Dále je nutné stanovit si dobu příjmu potravy. Nejlepší je ráno a v poledne bez doplňujících svačin. Po takovéto měsíční přípra-

vě je nezbytné přejít na hladovění. Vhodná je i **sauna, pití** protiové vody a z ní vše připravovat.

Urinoterapie a ukládání solí, polyartritida

Urina je vynikajícím očištným prostředkem organismu od solí a obnovuje jeho pohyblivost. Na **postižené místo** se většinou přikládají obklady z aktivované uriny a velmi staré uriny. Při působení na místo uložení solí kyselým a zásaditým prostředím zrychlíme proces vstřebávání. Kromě toho je nezbytné několikrát denně pít urinu a provést očistu tlustého střeva a jater.

Příčinou ukládání solí je metabolismus minerálních látek v játrech. Doporučuje se speciální dieta (zelenina, kaše) a veškeré pokrmy je nezbytné připravovat z **protiové** vody. Vhodná je návštěva sauny nebo si připravit horké koupele a ihned po těchto procedurách se postižené místo musí namazat olejem (olivovým) nebo rozpuštěným máslem.

První příklad. „Bylo mi dvacet osm let a rok po událostech v Černobyli jsem onemocněla polyartritidou. V té době jsem otěhotněla. Několik let jsem bojovala s polyartritidou tak, že jsem si přikládala obklady. I po roce jsem klouby dolních končetin měla zanícené a objevovaly se na nich modravé otoky. Stejný proces probíhal i na prstech rukou. Činnost jater nebyla rovněž v pořádku. V roce 1990 jsem **zahájila** hladovění podle P Bragga, to znamená dvacet čtyři hodin **jednou** týdně. V roce 1991 jsem zahájila očištnou **kúru** podle N. Semjonové. Spojila jsem očistu jater s intenzivním hladověním (během jednoho a půl měsíce jsem hladověla přibližně dva týdny); provedla jsem tři očisty v rozmezí tří až čtyř týdnů. Po provedení první očisty jater zmizely otoky na prstech rukou, ale klouby mě stále bolely. Zhubla jsem asi deset kilogramů. Cítila

Jsem se však **mnohem** lépe, ale pobolívala mě oblast jater a po jídle se mi zanítily klouby. Kromě toho se mi narušila menstruace. Pochopila jsem, že hladovění bylo pro organizmus velkým stresem. Příčinou byl zánět děložního čípku před dvěma lety.

Z vyprávění jsem se dověděla o úspěšné léčbě urinou a začala jsem jednou denně pít sto padesát až dvě stě mililitrů uriny a hladověla jsem třicet šest hodin jednou týdně, přičemž jsem pila moč vždy ráno asi hodinu až hodinu a půl před jídlem. Během hladovění jsem pila vodu. Po týdnu jsem pocítila žaludeční potíže, které trvaly dva týdny. Dodatečně se mi v noci zcela samovolně očistila játra a obnovil se mi menstruační cyklus. Změna proběhla v průběhu tří týdnů po zahájení **urinoterapie** a po roční absenci menstruace. Upravila se mi tělesná hmotnost. Během dalších dvou týdnů zmizely zcela otoky kloubů horních i dolních končetin. Po sedmi týdnech se menstruace zcela upravila a o týden později odezněly i bolesti kloubů. Činnost jater a žaludku se uklidnila natolik, že jsem na Velikonoce mohla sníst **větší** množství tukového pečiva."

Komentář a doporučení. Velkou chybou v tomto případě bylo nesprávné stravování. Tukové pečivo, chléb a jiné podobné pokrmy obsahují mnoho sloučenin vápníku, který organizmus nestráví, a proto se začíná ukládat v kloubech, **jaterních** průchodech a jiných částech těla. Pokud člověk nepřejde na kaše z celozrnných potravin a nebude konzumovat celozrnný chléb, nemoc se vrátí znovu.

Druhý příklad. „V roce 1979 si moje matka vyléčila ostruhy na nohou. Na noc si přikládala **urinové** obklady, do ponožek si vkládala svazečky přesličky a tak chodila celý den. Během tří letních měsíců ostruhy zmizely."

Komentář. Je to názorný příklad zvýšení alkalické hladiny pomocí přesličky a **okyselení** pomocí uriny.

Urinoterapie a nemoci ženských orgánů

Nemoci ženských orgánů v podstatě představují nedodržení základních pravidel, zejména včasného vyprázdnění. Zácpa působí ženám mnoho nepříjemností a je výsledkem nesprávného stravování. Obsah tlustého střeva se stále více hromadí, hnuje a otravuje sousední orgány a krev celého organismu. Tím dochází k zánětům orgánů dotýkajících se tlustého střeva a vznikají různé ženské nemoci. **Urina** je vynikajícím lékem na tyto potíže.

Nejdříve je nezbytné očistit tlusté střevo a játra. Teprve potom pijte jednou denně padesát až sto mililitrů vlastní uriny; urinou je možné provádět i obstríky, zavést tampon namočený v urině (na počátku použijte čerstvou vlastní nebo dětskou urinu, potom aktivovanou urinu). Velmi vhodné jsou sedací koupele s přidáním půl až jednoho litru moči. Na noc se doporučuje zavedení tamponu namočeného v různých druzích uriny.

Dojde-li k narušení menstruačního cyklu nebo k jiným hormonálním potížím, pijte třikrát až čtyřikrát denně sto až sto padesát mililitrů uriny a celé tělo si potírejte aktivovanou urinou. U vážnějších případů je potřeba změnit stravování a potom ráno vypít nalačno padesát gramů aktivované uriny. Uvedené procedury přispějí k harmonizaci hormonálních poruch a zbavení se nepříjemností.

První příklad. Pacientka I., dvacet let, vdaná, má dítě. Trpěla zánětem vaječníků a došlo k erozi děložního čípku. Výsledky analýz nebyly dobré. V průběhu čtrnácti dní si zaváděla na noc tampony s vlastní močí a ráno prováděla urinové obstríky. Další vyšetření po ukončení těchto procedur ukázaly, že se vaječníky uzdravují a zánět prakticky zmizel. Eroze děložního čípku také ustoupila.

Komentář. Vlastní moč je vynikajícím prostředkem sloužícím k prevenci ženských nemocí. *Za první* urina

normalizuje kyselé prostředí, přispívá k likvidaci parazitů a má i jiné účinky; **za druhé** působí proti bolestem; **za třetí** může účinkovat jako antikoncepční prostředek.

Druhý příklad. „Dcera se provdala a dlouho nemohla mít děti. Jednou se s manželem ocitla v podmínkách, kde se nemohla omývat urinou. Potom brzy otěhotněla.“

Komentář a doporučení. Obstříky močí se obvykle provádějí po pohlavním styku, proto je potřeba, aby urina byla připravena předem. Kyselé prostředí paralyzuje spermatozoidy.

Nachlazení ženských pohlavních orgánů je možné také léčit urinou, nejlépe čerstvou nebo mírně zahřátou, **neboť** urina má vlastní horké vlastnosti. Urina smíchaná s jinými látkami dodatečně posiluje léčivé účinky.

Nyní se podíváme na otázku neplodnosti žen. Jak může pomoci urina?

Jestliže je neplodnost výsledkem onemocnění pohlavní oblasti, obstříky, očista tlustého střeva a zavádění tamponů mohou **zharmonizovat** činnost pohlavních orgánů. Jestliže je způsobena narušením hormonální regulace nebo nedostatečným vyvinutím ženských pohlavních orgánů, doporučují se masáže celého těla pomocí uriny, pití uriny nebo sedací koupele. Urina upraví hormonální regulaci a pomůže, aby těhotenství proběhlo v pořádku. Ke stimulaci porodní funkce je ve vážnějších případech vhodné hladovění po dobu dvou až čtyř týdnů za současného užívání uriny.

U některých žen proběhne početí zcela bez problémů, ale velmi brzy dojde k samovolnému potratu. V takovémto případě je potřeba provést očistu celého organismu. Vhodná je i masáž celého těla, prováděná několikrát denně s použitím aktivovaných druhů moči, a nalačno pravidelná konzumace **naklíčené** pšenice nebo chleba připraveného z této pšenice. Před početím hodně sportujte, běhejte a sprchujte se střídavě teplou a studenou vodou. Během těhotenství pijte padesát až sto mililitrů uriny jednou denně.

Vlastní urina aktivovaná chladem je vynikajícím stimulačním prostředkem (zachycená urina se uchovává na tmavém a chladném místě při teplotě dva až čtyři **stupně** Celsia po dobu čtyř až pěti dní). Nejlepším **způsobem** jejího použití je potírání pokožky nebo provádějte masáž touto urinou po dobu jednoho týdne a sami se přesvědčíte o jejích účincích.

Urinoterapie a plicní onemocnění

Podle ájurvedy a *Čžud-ši* jsou všechny problémy diafragmy způsobeny nadměrným hromaděním hlenů, to znamená aktivací dóši kapha. Urina má opačné vlastnosti než jsou chladivé účinky slizu. Velmi dobře ředí hleny v místech, kde se hromadí, a přispívá k jejich vylučování. Tím má uzdravující účinky. Doplníme ještě léčbu nozodami, její účinky proti otokům a každý může pochopit, že urinoterapie, hladovění a tepelné procedury jsou nejsilnějšími léčivými prostředky.

Nejlepší způsob užívání uriny při uvedených potížích je následující: a) vnitřní užívání uriny (nejlépe dětská, nasycená imunitními částicemi) dvakrát až třikrát denně, dávka sto mililitrů; b) zábaly hrudníku vlněnou látkou namočenou v aktivované urine, obklad nechejte působit jednu až dvě hodiny, aby se nemocný jedinec dobře vypotil a aby proběhlo vyloučení nečistot z organismu přes pokožku, aby se dobře zředily hleny a následně se vyloučily; c) hladovění s příjmem uriny (délka hladovění závisí na zdravotním stavu).

První příklad. Děvčátko ve věku rok a půl mělo pleuritidu („deset žeber ve vodě“). Půlroční léčení nepřineslo žádné výsledky. Když její babička viděla, že si lékaři nevědí rady, vzala ji domů a začala ji léčit svými prostředky: třikrát denně ji podávala teplou čerstvou minu (vypila vždy tolik, kolik mohla). Nevypité množství použila jako obklady (na oblast žeber).

Komentář a doporučení. Pleuritida, která vznikla u dítěte v lakovém věku, je výsledkem nesprávné stravy s vysokým obsahem škrobu. Škrobovité hleny se vylučují jako nosní hleny a hleny z ústní dutiny, to znamená sekret vylučovaný horní částí těla. To je příčina vzniku vody. Moč účinkovala na zbytek vody jako močopudný prostředek. Obklady přikládáné na oblast žeber působily jako zahřívací přípravek, čímž se organizmus dítěte brzy znormalizoval.

Druhý příklad. Pacient A. E., věk třicet sedm let, odvelen z vojenské služby na lodi, od čtrnácti let trpí astmatem. Služba na moři zapříčinila zhoršení jeho stavu. Za noc až čtyřikrát vstával, aby se mohl nadýchat pomocí inhalátoru. Po dobu tří měsíců užíval asi jeden a půl až dva litry moči denně, dvakrát držel hladovku, jednou třicet šest hodin a jednou čtyřicet hodin, v jejímž průběhu pil jenom moč. Stav se zlepšil natolik, že inhalátor již vůbec nepotřeboval.

Komentář a doporučení. K bronchiálnímu astmatu jsou náchylní lidé s tělesnou konstitucí slizu. Proto není nic divného na tom, že u pacienta A. E. se astma objevilo již ve čtrnácti letech. Vlažné podnebí přispívá ke zvýšené tvorbě hlenů v organizmu, proto služba u námořnictva zapříčinila zhoršení jeho zdraví. V některých případech stačí, když lidé s astmatem změni klimatické podmínky. V suchém stepním klimatu se jejich stav může brzy upravit. Moderní léčba astmatu začíná většinou „neškodnými“ aerosoly a končí hormonálními léky nebo jinými závažnějšími přípravky, jejichž účinky se z člověka stává invalida bez jakékoli naděje do budoucna. Urina díky svým spalujícím vlastnostem vysušuje organizmus, čistí jej, což ve spojení s hladovkou a příjmem uriny na určitou dobu vede k uzdravení.

Aby léčba bronchiálního astmatu byla účinná, je nezbytné okyselit vnitřní prostředí organizmu. Tuto podmínku splňuje hladovění za současného příjmu uriny, dále

přikládání obkladů z vlněné látky namočené v aktivované urině na hrudník. Po ukončení hladovění je doporučeno pobývat v suchém a teplém klimatu, jíst sušené ovoce, celozrnný chléb v sušené podobě a dušenou zeleninou bez tuku.

Urinoterapie a pohlavní nemoci

Armstrong popisuje případ vyléčení mladého muže, který trpěl syfilidou. „Uvedenou nemocí se nakazil ve Francii a do té doby trpěl lupénkou. Na počátku se začal léčit hladovkou, aby nemoc potlačil. Druhý den hladovky se jeho zdravotní stav zhoršil. Během hladovky pil vodu, ale začal užívat i vlastní urinu (vnitřně i zevně). Výsledky byly uspokojivé. Desátý den zmizely symptomy základního onemocnění a za týden se vyléčila i lupénka. Následně zjistil, že se mu zlepšil zrak, čich, sluch a chuť.“

Komentář. Jak vyplývá z popisu, účinkem nozod nevydržela ani syfilida. To v praxi potvrdily také výzkumy B. V. Bolotova, který tvrdí, že v organizmu člověka mohou za příznivých podmínek (změna vnitřního prostředí, v němž probíhají hnilobné procesy) parazitovat mikroorganismy rostlinného původu. Medikamentózní léčba je bez normalizace vnitřního prostředí naprosto zbytečná a narušuje celkovou činnost organizmu.

Armstrong popisuje ještě další případ onemocnění, a to zánět varlete. Tato nemoc vzniká při úrazech, kapavce nebo při jiném infekčním onemocnění, kdy prostředí organizmu je již připraveno a chybí pouze stimulační faktor, hnisavá infekce. Dále vše probíhá podle předloženého schématu, to znamená zánět, otok, bolesti, hnisání a jiné projevy.

Tyto nepříjemné projevy lze přerušit hladověním, urinoterapií (vnitřní i zevní užívání). Léčbu je nutné provádět tak dlouho, až nádor zmizí a normalizuje se celková činnost. Uvedený případ léčby, který popsal Armstrong, si vyžádal dvacet šest dní.

Urinoterapie a špatně se hojící rány, pohmožděniny, popáleniny, kousnutí a jiné potíže

V méně závažných případech se doporučuje pít urinou jednou denně ráno, dále provádět masáže a na postiženou oblast přikládat obklady z aktivované uriny. Okyselení zasažené části těla nebo celého organismu přispívá k uzdravení.

Přestože se rány hojí lépe během dne, léčba urinovými obklady se přesouvá na noc. Rozložením jednotlivých procedur na celý den je efekt uzdravení mnohem výraznější.

V dávné minulosti se směs uriny a popela používala k léčbě ran a popálenin. V závažnějších případech je potřeba zařadit i hladovění.

První příklad (z Armstrongovy knihy). „Asi před dvěma lety lékař trval u pacientky na amputaci nohy. Nemocná žena se léčila, ale její zdraví se zhoršovalo. Měla zácpy, hemoroidy, ekzémy, chudokrevnost, trpěla nespavostí, depresi, bolela ji dutina ústní, jazyk, v koutcích rtů měla praskliny a na nohou se jí objevovaly stále větší úseky zasažené gangrénou (snětí). Po duševní stránce byla tato žena velmi silná, takže jsem ji bez problémů přesvědčil o užívání uriny. Doporučil jsem jí vypít celé množství uriny a asi jeden a půl litru vody denně. Za čtyři týdny nezůstaly po gangréně žádné stopy a tato místa již pokrývaly nové vrstvy kůže. Nemocná noha, která byla dvakrát silnější než zdravá noha, se znormalizovala. První týden po ukončení hladovění jsem pacientce doporučil přísnou dietu: hroznové víno, banány a syrová rajčata (všechno jen v malém množství), druhý týden jsem zařadil čerstvé (nepasterizované) mléko a třetí týden už mohla jíst normální stravu.“

Komentář a doporučení. Zácpy znečistily celý organismus a vnitřní prostředí organismu bylo zasaženo hnilob-

nými procesy. To bylo příčinou **chudokrevnosti** a ekzémů. Zvláště intenzivně probíhaly hnilobné procesy v **tlustém** střevě, což mělo za následek deprese a nemoci ústní **du-**tiny. Léčbu bylo vhodné zahájit klystýry, tím **by** se **znor-**malizovala činnost tlustého střeva a došlo by k celkové detoxikaci organismu, dále pokračovat potíráním těla aktivovanou urinou a jejím pitím dvakrát denně. Hladovění je pak dobré zařadit týden po takovéto **přípravné** očištění, protože jen tak je bude možné snadněji překonat. Po ukončení hladovění je vhodná čerstvá mrkvová šťáva, bylinné odvary s medem připravené z protiové vody a naklíčená pšenice. Později doporučuji postupně přecházet na zeleninu (v zimě dušenou), ovoce (podle **sezony**), kaše z **celo-**zrnných produktů, chléb z naklíčené pšenice.

Zvláštní význam má pití vody, které doporučil Armstrong. V průběhu hladovění se množství uriny snižuje, proto je i více koncentrovaná. Jestliže člověk bude přijímat více vody (protiové), koncentrace uriny nebude tak vysoká a navíc se celý organismus dobře propláchně a očistí.

Druhý příklad (z knihy A. N. Maslennikova, v níž vypráví, jak si sám vyléčil *pištěl*²⁹). „Zjistil jsem, že mám absces, který se objevil blízko vnitřní dutiny jednoho z orgánů. Báł jsem se, že se dutina protrhne. Postižené místo jsem potíral urinovým olejem. Za dvacet čtyři hodin k protržení přece jen došlo. Absces se uvolnil, otevřel se a vyloučil se jeho obsah. Vedle se však objevil druhý absces. Pochopil jsem, že „vnitřní lékař“ je moudřejší než diletantské lékařské poznatky, proto jsem se omezil na potírání nového abscesu urinovým olejem. Brzy nato se uvolnil i druhý absces a vyloučil se jeho obsah. Po jeho uvolnění se však objevila *pištěl*. Opatrným hmatem jsem zjistil, že je dosti hluboká. Vzpomněl jsem si na svoji první *pištěl*, paroproktitidu. Věděl jsem, že mi nezbyvá nic jiného než pokračovat ve své léčbě. Připravil jsem si čerstvý urinový olej. Aby byl co nejvíce sterilní, připravil jsem jej ve vodní

Uzni Olejem jsem *naplnil pištěl* Proceduru jsem prováděl **každý** den. Po deseti dnech se na postiženém místě objevil* zdravá tkáň, nebyla ucpaná a v ničem se **nelišila** od okolních zdravých tkání."

Komentář. Urinový olej je jedna z variant odpařené uriny. **Urina** odpařená na jednu čtvrtinu svého původního množství je nejlepším hojivým prostředkem. Pištěl vzniká při celkovém hnilobném stavu organismu. Tento stav je zpravidla příčinou našeho nesprávného stravování. Operace je v takovýchto případech zcela zbytečná. Vznik druhého abscesu je důkazem toho, že nedošlo ke změně starého způsobu života. Odpařená urina přispěla k lokálnímu okyselení místa, kde probíhal hnilobný proces, což vedlo k rychlému obnovení tkáně a k úplnému uzdravení.

Třetí příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „**Pohmoždila jsem** si oblast jater (pád z koně). Celý měsíc jsem pila moč. Lékaři se podivili, že jsem se vyléčila, protože pádem se játra podle jejich slov roztříštila."

Komentář. Urina se nejdříve vstřebává přes žaludek a střevní trakt a potom ihned přechází do jater. Vyléčení je v první řadě spojeno s tím, že urina jako tekutina nasycená gravitační energií organismu přispěla k rychlému spojení porušeného orgánu. Kyselé vlastnosti uriny ovlivňují biosyntézu a soli a ostatní látky rozpuštěné v urině fungovaly jako cement, který všechno velmi rychle spojil.

Čtvrtý příklad. „Odpařenou urinou jsem si za den a půl vyléčila popáleninu na ruce (od hřbetu ruky až k loktu na vnitřní straně). Místo puchýře a hnisající rány se vytvořila tmavě červená blána. Přikládala jsem si obklady z uriny a měla jsem je celý den i noc. Potom jsem postižené místo potírala. Rána mě přestala bolet a zmizel i otok."

F. S. Chanena ve své práci *Specifické mukopolysacharidy pro léčbu některých infekčních onemocnění* popisuje případ vyléčení klíšťové encefalidity. Nemocné ženě byly co dvě hodiny zaváděny dávky její vlastní sterilované uriny po dvou mililitrech. „Už po druhé dávce teplota klesla

a večer byla již třicet sedm stupňů Celsia. Další **den klesla** ještě níže na třicet šest celých a sedm desetin **stupně Cel-**sia. Žena velmi rychle nabyla vědomí. Během dvaceti čtyř hodin začaly slábnout i další symptomy nemoci: bolesti hlavy zmizely, zmírnila se i bolest svalů a kloubů a proběhly i jiné pozitivní projevy. Třetí den lékaři konstatovali, že pacientka je zdravá."

Komentář. Urina účinkuje přes pokožku po třech vteřinách po použití a během dvou až tří minut se jí může na rozdíl od běžné masáže vstřebat až dvacet mililitrů. K rychlejšímu snížení teploty je vhodné používat **obklady** z uriny na **pulzní body**.

Pátý příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „Jedna žena z Irkutska vyprávěla, že když pracovala jako učitelka v mateřské škole, objevil se u dětí její skupiny svrab. Nakazily se všechny děti včetně jí samotné a její dcery, která také patřila k její skupině. Vzpomněla si na urinoterapii a zkusila nejdříve vyléčit sebe, potom svoji dceru. Jakmile se přesvědčila o účinnosti a neškodnosti této metody, vyléčila celou skupinu dětí (potírala postižená místa vatou namočenou v moči)."

Komentář. V takovýchto případech je mnohem účinnější aktivovaná urina nebo velmi stará urina.

Šestý příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „Ve Feodosiji mám přítele, medika. Jednou na jaře pobýval v okolí Kyjeva. Místo nebylo daleko ani blízko od Černobyli. Najednou mu začaly po chomáčcích padat vlasy. Začal se léčit: na noc si hlavu umýval svou močí, přikládal si obklad, **vtíral** si starou (odstavenou) moč do pokožky hlavy, celý měsíc pil svoji vlastní moč. Jaký byl výsledek? Krev si tímto způsobem očistil od zbytků radioaktivního záření. Potom mu narostla hustá kštice vlasů.

Vyprávěl mi ještě jeden příběh ze stejné oblasti. Dívka, která žila nedaleko Černobyli, byla ozářena. Vyšetření ukázalo, že dostala rakovinu krve, jejíž složení však normalizovala pitím moči. Již z dřívější doby věděla o urino-

terapii a používala ji k léčbě rakoviny hrtanu s **metastázami ještě** před událostmi v Černobylu."

Komentář. **Urina** přispívající ke zpevnění **holografického** těla vytlačila z organismu radioaktivní záření. V prvním případě došlo k ozáření, které bylo zakódováno v tekutinách organismu postiženého člověka. Při zavedení **uriny** dovnitř organismu (ústy, přes kůži) došlo díky interferenci ke vzájemnému potlačení následků radiace. Následky, které se projevíly padáním vlasů, byly ovlivněny biologicky aktivními látkami, obsaženými v odstáté **urině**.

Ve druhém případě jsou sklony ke vzniku rakoviny u dívky zapříčiněny stravováním. Urinoterapií sice odstranila základ rakoviny, ale po jejím vyléčení pokračovala dále v příjmu patologické potravy. Události v Černobylu byly jen spouštěčem, který vyvolal nové onemocnění. Proto je potřeba upravit stravování, zabránit zvýšení alkalické hladiny organismu a v rámci prevence pít ranní moč.

Urina jako kosmetický prostředek

V předcházejících kapitolách jsem již hovořil o tom, že **urina** zlepšuje stav pokožky a vlasů. Díky rozpustným vlastnostem močovin a amoniaku je jí možné použít místo mýdla k odstranění viditelné špíny. Uvedu vám několik příkladů svědčících o pozitivních vlastnostech **uriny** jako kosmetického prostředku.

V knize A. N. Maslennikova je uvedeno: „Nečistěte si večer pleť pleťovým mlékem nebo krémem, ale čerstvou močí. Nejdříve se kouskem vaty namočené v moči odlište a odstraňte nečistoty a podruhé si opláchněte pleť močí a nechejte bez osušení působit asi třicet až čtyřicet minut. Potom se omyjte vlažnou vodou. Některé ženy si během této půlhodiny neustále svlažují pleť a provádějí přitom jemnou masáž. Kůže je hladká, znormalizuje se vylučování tuku a není potřeba nanášet krém. Výsledkem těchto procedur je zlepšení barvy pleti, která získá přirozený rumenec."

Ze své zkušenosti vím, že **použití** aktivované moči zlepšuje vzhled pokožky, že **urina** vyživuje organismus a předá mu velké množství energie. Při odpařování **uriny** se koncentrují soli a struktura vody je **přirozená** pro zdravý a silný organismus. V aktivované chlazené **urině** se uchovávají všechny hormony a dodatečně vznikají biologicky **aktivní** látky. Vynikající kosmetický účinek má dětská **urina**, zejména dítěte do deseti let. Tato moč obsahuje **program** vývoje a předá vám jej, čímž se stimuluje nejen **pokožka**, ale také celý organismus.

První příklad. „Trpěl jsem od dospívání akné, což mě velmi ponižovalo. Používal jsem různé krémy, ale ty jen zhoršily celkový stav. Když jsem si začal poprvé přikládat obklady z moči, vřidky se ještě více rozmnožily, proto jsem tento způsob léčby zrušil. Po týdnu se však začaly ztrácet, a proto jsem metodu urinoterapie začal znovu, ale moč jsem začal pít. V průběhu dvou týdnů se pleť vyčistila a všechny vřidky zmizely!"

Komentář a doporučení. Když jsem si přečetl tento dopis, podivil jsem se, jak tento člověk trpěl, utrácel peníze za léky, a přitom zdroj živé vody měl stále u sebe. Jakmile začal pít tuto zázračnou tekutinu, všechno se znormalizovalo i bez drahých krémů. Chtěl bych ještě doplnit, že je potřeba změnit stravu. Vřidky jsou příznakem toho, že váš organismus je přesyacen potravou s vysokým obsahem škrobů a bílkovin, že vaše krev je znečištěna a tyto nečistoty se dostávají ven skrze kůži. V zásadě jste již nemocní a vřidky jsou jen prvním symptomem nemoci.

Urinoterapie ve spojení s hladověním zajistí nejen účinnou detoxikaci organismu a stimulaci ochablých sil, ale také přispívá k regeneraci organismu. V této souvislosti si uvedeme několik případů, které popsal Armstrong. Píše o šedesátiletém pacientovi, který trpěl několika závažnými onemocněními a jemuž vypadly mu kromě toho všechny šedivé vlasy. Během léčby mu nejen narostly nové, bohaté vlasy, ale během druhé léčebné procedury, kdy mu lékaři vtírali do pokožky hlavy **urinu**, se mu obnovila i barva **vla-**

sů. Chtěl bych poznamenat, že mě mnozí lidé informovali o tom, že se jim podařilo odstranit pleš a obnovit původní barvu vlasů tím, že si každý den masírovali pokožku hlavy **urinou**.

Komentář. Stará moc působí na kořínky vlasů biologicky aktivními látkami, které se v ní vytvářejí během procesu odumírání, dále působí silný amoniak, který dodatečně stimuluje pokožku hlavy. Stará, rozkládající se, **zapáchající**, kálná urina patří svou podstatou k jin. Jestliže se urina nanese na oblast hlavy, stimulují se procesy jin včetně růstu vlasů.

Je potřeba pravidelně vtírat urinou do pokožky hlavy nebo přikládat urinové obklady během první a třetí fáze lunárního cyklu, kdy organizmus táhne všechno dovnitř a stlačuje se. Při padání vlasů se moč užívá vnitřně a zevně na pokožku hlavy, čímž jsou vlasy lesklejší, pevnější a netvoří se lupy. Při potírání pokožky (i při obkladech) urinou je možné dodatečně používat řepkový olej.

K dezinfekci pleti po holení ji potírám vlastní urinou, která je v tomto případě nejlepším kosmetickým přípravkem. Když jsem očistil organizmus a změnil jsem stravování, moč se přeměnila na aromatickou tekutinu a připomínala drahé vonné přípravky. Tuto příjemnou vůni je možné bez problémů vdechovat a mít z ní požitek jako z parfému. Ze své vlastní zkušenosti vím, že moč může být skutečně *amritem*³⁰, to znamená vonnou a léčivou tekutinou.

Urinoterapie a omlazení organismu

Mnozí lidé úspěšně praktikují urinoterapii proto, aby zvýšili životní tonus. Následující informace jsou určeny těm, kteří chtějí pozastavit stáří a chtějí být zase mladí. Jako úvod k této části by mohla posloužit následující epizoda.

„**Kolik** myslíte, že je mi let?“ zeptal se jeden farmář v rozhovoru s kolemjdoucím. „Asi tak padesát.“ Farmář **spokojeně** řekl: „Už je to osm křížků a za všechno děkuji, promiňte mí, moči.“ Tímto farmářem byl John Armstrong.

První příklad. „**Vynikajícím** způsobem účinkuje urina odpařená na jednu čtvrtinu svého původního objemu v podobě obkladů na chodidla nohou. Necítím nohy (mám šedesát tři let a intenzivně pracuji na své chatě), mám pocit lehkosti a mnoho energie. Poprvé v životě mě po plombování rozbolel zub, celou noc jsem se trápila, užila jsem analgen (neužívám žádné léky). Třetí den mi otekla tvář. Přiložila jsem obklad z odpařené uriny a otok zmizel **během** jednoho dne.“

Druhý příklad. „Jsem už šest let v důchodu. Měl jsem hepatitidu, zápal plic (několikrát), trpěl jsem chronickou bronchitidou, erozemi žaludku a **dvanáctníku**, měl jsem časté zácpy s násilným vylučováním výkalů, hypertonií a poruchu srdeční činnosti. Začal jsem užívat odpařenou urinou a klystýry po defekaci podle doktora Wolкера. Z tlustého střeva se vylučovaly různé škodlivé látky. Rozhodla jsem se, že urinou odpařím na jednu čtvrtinu **původního** objemu a budu používat mikroklystýry. Po použití prvního mikroklystýru se začaly vylučovat hleny s výkaly, po použití třetího mikroklystýru se vylučovaly hlenovité chuchvalce. Stolice se znormalizovala. Chtěl bych znovu připomenout, že mikroklystýry s odpařenou urinou jsou nejlepším přirozeným prostředkem k očistě tlustého střeva.

Vnitřním užíváním uriny (jednou denně) se při odkašlání vylučovaly a vylučují hleny stejně jako z nosu. Zdravotní stav se výrazně zlepšil. Barva pleti byla růžová, zlepšilo se dýchání (dříve se objevovala dýchavičnost), cítím se svěží a vytrvalý.“

Třetí příklad. „Můj děda se dožil sto dvaceti čtyř let. Tragicky zahynul při pádu stromu v lese. Otec mi vyprávěl, že děda, pokud se necítil dobře, užíval moč a v létě i v zimě se umýval studenou vodou.“

Komentář. Vhodnější je kontrastní sprcha, to znamená teplá voda, vlažná voda, teplá voda, velmi studená voda, vždy dvě až pět vteřin.

ZÁVĚR

Mnoho nemocí lze léčit **urinou**. Seznámili jste se s **mechanismem** účinků uriny. Nyní si můžete sami vybrat léčebný způsob pro dané onemocnění. Pokud si nejste úplně jistí, přečtěte si, jak správně zahájit urinoterapii, a postupujte pomalu.

Někteří z vás se mohou zeptat, co si o urinoterapii myslí lékař. Mnoho lékařů mi sděluje své názory na moje knihy. Uvádím jen některé z nich.

„Děkuji vám za cennou knihu, kterou jsem měl možnost získat, prostudovat si ji a začít používat v praxi. Jsem internista a mám desetiletou praxi. V posledních letech se stále více přikláním k léčení pacientů netradičními formami. Na vaše přání se chci s vámi podělit o výsledky, kterých jsem dosáhl při použití těchto metodik.

Pacientka P, čtyřicet pět let. V lednu byla hospitalizována na infekčním oddělení s diagnózou Botkinova choroba. Léčila se třicet dní. V dubnu se již podruhé zopakovala žloutenka, znovu musela být umístěna na infekčním oddělení, kde se podrobila podrobnému léčení, a s diagnózou mechanická žloutenka byla přeložena na chirurgické oddělení. Při laparoskopickém vyšetření byla zjištěna rakovina hlavy **slinivky** břišní čtvrtého stupně. Byla propuštěna domů.

Žena hladověla deset dní, pila urinou a prováděla urinové masáže. Ukončení hladovky probíhalo dva týdny. Doposud nejí maso a jen v nepatrném množství konzumuje mléčné výrobky. Měla sklony spíše k solené a ostřejší stravě. Tři týdny po ukončení hladovění byla provedena analýza (vše bylo v normě) a mohla se vrátit do práce. Cítili se velmi dobře.

Chtěl bych ještě poznamenat, že pokud **nemocný věří** dané metodě, léčba bude úspěšná, v opačném případě se pozitivního výsledku nedočká."

„Seznámil jsem se s vaší **knihou** *Urinoterapie, starodávné metody, teorie a praxe*. S mnoha vašimi myšlenkami (včetně mechanismů účinku *nápoje bohu*) se ztotožňuji.

Jsem internista a mám jen počáteční zkušenosti s aplikací léčebného hladovění a urinoterapie v našem **malém** městě. Tři roky se zabývám odlehčovací a dietologickou léčbou (prvním pacientem jsem byl já sám, kdy jsem **tuto** léčbu použil jako preventivní prostředek). Před třemi roky jsem ukončil specializaci v oblasti odlehčovací a **dietologické** léčby u profesora Nikolajeva. V průběhu roku používám urinou. Za tuto dobu jsem ambulantně i v nemocnici léčil asi sto nemocných. Mám dojem, že nejlepšími nozologickými formami jsou: všechna alergická onemocnění, různé typy bronchiálního astmatu, akutní pneumonie a vlhký zánět pohrudnice (pleuritis exsudativa). Dobrých výsledků jsem dosáhl při léčbě pacientů s chronickými enterokolikami, bronchitidou a pankreatitidou. Z jednotlivých vyšetření vyplývají dobré účinky při léčbě chronické pyelonefritidy, velmi dobře se léčí revmatoidní artritidy prvního stupně, přičemž u nemocných druhého a třetího stupně jsou zaznamenány slabé pozitivní posuny. Existuje ještě jedna skupina nemocí, které lze velmi dobře léčit urinou, a to jsou kožní choroby (ekzémy, neurodermitida), dále otylost a metabolické polyartritidy.

Všichni pacienti u mne procházejí přípravou, to znamená, konzumují dělenou stravu, zaměřenou spíše na vegetariánství, někteří jedinci přecházejí na syrovou **stravu**...“

POZNAMKY

¹ *Hypoxie* znamená nedostatek kyslíku v buňkách, tkáních, orgánech či celém organismu. Výrazně narušuje látkovou výměnu a získávání energie a vede k těžkému poškození orgánů a jejich funkcí - pozn. překl.

² *Fluorescence* je světelné vyzařování, které vzniká druhotně v průběhu ozařování určité sloučeniny. Je základem některých vyšetřovacích metod. Jeho podstatou jsou energetické přechody elektronů vyvolané ozářením - pozn. překl.

³ *Perikard* (pericardium) neboli *osrdečník* je obal, v němž je uloženo srdce. Má dvě vrstvy, epikard, který přímo přiléhá na srdeční sval, a zevní list (perikard v užším slova smyslu). Mezi oběma je nepatrná štěrbin, která se však za některých chorobných stavů může zvětšit a naplnit tekutinou - pozn. překl.

⁴ *Tonzilitida* je zánět krčních mandlí - pozn. překl.

⁵ *Faryngitida* je zánět hltanu. Většinou je součástí zánětu horních cest dýchacích. Projevuje se bolestivostí v hrdle a zarudnutím hlenových povlaků. Existují i chronické formy - pozn. překl.

⁶ *Pneumonie* je zápal (zánět) plic, při němž je postižen větší úsek plic. Plicní sklípky v postiženém laloku jsou vyplněny zánětlivou tekutinou a příslušná část plic je dočasně vyřazená z dýchání - pozn. překl.

⁷ *Aneurysma* je výduť, což je trvalé vyklenutí stěny tepny nebo srdce - pozn. překl.

⁸ *Polyp* je zřetelné vyklenutí sliznice stopkatého nebo **přisedlého** (sesilního) charakteru. Nejčastěji je způsoben zánětem nebo nádorem. Posouzení původu a charakteru polypu je nejlépe možné jeho histologickým vyšetřením - pozn. překl.

Appendicitida je zánět červovitého přívěsku, **zánět** slepého střeva. Nejčastěji se objevuje jako náhlá **zánětlivá** příhoda břišní - pozn. překl.

¹⁰ *Uremie* (uremický syndrom) je závažný stav vznikající v důsledku těžké poruchy funkce ledvin. Přesný mechanismus vzniku uremie není jasný, jde zřejmě o kombinaci zadržetí některých toxinů (produktů **metabolizmu** bílkovin a aminokyselin s toxickým působením na mozek a poruchou vodní a elektrolytové rovnováhy) se selháváním dalších funkcí ledvin - pozn. překl.

¹¹ *Pleuritida* je zánět pohrudnice. Je způsobena některými viry. Rozlišuje se jako suchý zánět, kdy není přítomna v pohrudniční dutině tekutina, a jako vlhký zánět (*pleuritis exsudativá*) s tvorbou výpotku - pozn. překl.

¹² *Hemoglobinurie* je přítomnost hemoglobinu v moči v důsledku nadměrné hemolýzy. Rozsáhlejší **hemoglobinurie** může poškodit ledviny - pozn. překl.

¹³ *Parahormon* je produkt normálního metabolismu vznikající bez specifického účelu, působící jako hormon, který ovlivňuje funkci některého vzdálenějšího orgánu (například působení CO₂ na regulaci dýchání) - pozn. překl.

¹⁴ *Nozoda* - v homeopatii lék připravený z materiálu vztahujícího se k určité chorobě (hnis. exprimát z tonzil, sputum a jiné prostředky), který se po zředění používá k léčbě této choroby. Může mít i charakter očkování - pozn. překl.

¹⁵ *Gangréna* je smrt, nekróza tkáně, druhotně změněná působením zevních faktorů (vysycháním, hnilobou, působením některých bakterií) - pozn. překl.

¹⁶ *Hepatitida* je zánět jater. Může být způsoben řadou mikroorganismů, někdy je součástí celkových onemocnění - pozn. překl.

¹⁷ *Stomatitida* je zánět sliznice dutiny ústní. Postižena je celá sliznice nebo jen její určitá část. Příčinou jsou bakterie, herpetické viry nebo plísně - pozn. překl.

¹⁸ **Sepse** je těžká infekce, která je provázena celkovými (systémovými) projevy zánětu při výrazné aktivaci záněťových mechanismů. Klasický stav, při němž se z infekčního ložiska v těle uvolňují choroboplodné zárodky do krve a poškozují tím další orgány - pozn. překl.

¹⁹ **Pleuritis exsudativa** je vlhký zánět pohrudnice s tvorbou výpotku, viz pozn. 11 - pozn. překl.

²⁰ **Tachykardie** je zrychlení srdeční frekvence (nad devadesát tepů za minutu). Může vycházet z různých oblastí převodního systému - pozn. překl.

²¹ **Extrasystolie** jsou předčasné, mimořádné, ekoptické srdeční stahy, které vznikají mimo místo, odkud je srdeční činnost za normálních okolností řízena - pozn. překl.

²² **Lipom** je nezhoubný nádor tvořený tukovými buňkami. Je poměrně častým nádorem v kůži, kde způsobuje různé velké vyklenutí. Lze jej odstranit operativně - pozn. překl.

²³ **Adenom** je nádor ze žlázového epitelu, strukturou se podobá původní žláze, může mít zachovanou sekreci. Je nezhoubný, ale v některých případech existuje jeho malignizace - pozn. překl.

²⁴ **Glomerulonefritida akutní** je onemocnění ledvin, které vzniká jako následek infekčního, nejčastěji streptokokového zánětu. Propuká často u dětí, ale může se objevit i u dospělých - pozn. překl.

²⁵ **Osteochondróza** je onemocnění kostí a chrupavky, postihující zejména oblasti v blízkosti kloubu - pozn. překl.

²⁶ **Hyperemie** je překrvení. Rozlišujeme aktivní a pasivní překrvení - pozn. překl.

²⁷ **Katarakta** (cataracta) je šedý zákal. Onemocnění čočky oka, při němž dochází ke ztrátě její průzračnosti s postupným zhoršováním zraku - pozn. překl.

²⁸ **Mastopatie** je nezánettivé onemocnění ženského prsu, jehož podstatou jsou změny v mléčné žláze způsobené hormonálními vlivy. Struktura žlázy se mění, dochází

k poruchám jednotlivých buněk i celých žlázoových struktur - pozn. překl.

²⁹ **Pišťel (fistula)** je abnormální kanálek tvořící komunikaci mezi dutinou a jejím povrchem. Dutinou může být patologický útvar (absces) nebo dutý orgán (střevo, močový měchýř, céva). Pišťel vzniká nejčastěji jako následek zánětu, nádoru či úrazu. Skrz ni odchází hnis či jiný obsah dutiny (stolice, moč), který může poškodit jiné orgány a přispívat k šíření zánětu - pozn. překl.

³⁰ **Amrit - svatý nektar**, je oslazená voda používaná při bohoslužbách - pozn. překl.

ČESKÉ PRAMENY

- Čihák R., *Anatomie 2*, Praha 2002
Čihák R., *Anatomie 3*, Praha 2004
Feneis H., Dauber W., *Anatomický obrazový slovník*, Praha 1996
Hornfeck Susanne, Ma Nelly, *Čínská medicína v praxi*, Olomouc 2003
Kábrt J., Valach V., *Stručný lékařský slovník*, Praha 1984
Keene M., *Světová náboženství*, Praha 2002
Lexikon východní moudrosti, Olomouc 1996
Lidské tělo, Bratislava 1993
Malachov G. P., *Dokonalá očista těla*, Bratislava 2000
Malachov G. R., *Lunární kalendář pro zdraví na každý den*, Bratislava 2003
Malachov G. R., *Totální detoxikace*, Bratislava 2000
Partyková Vilma, *Urinoterapie a nemoci*, Praha 2002
Partyková Vilma, *Urinoterapie očima lékaře*, Benešov 1997
Rodinná encyklopedie alternativní medicíny, Praha 1997
Vokurka M., Hugo J., *Velký lékařský slovník*, Praha 2004
***Základy lékařské ruštiny*, Praha 1988**